శ్రీః

ఆళ్వార్ తిరువడి కళేశరణమ్

ఇయఱ్ఱా

ప్రపన్న జన కూటస్థులగునట్టి

నమ్మాళ్వార్ సాయించిన

తిరువాశిరియమ్

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై సాయించిన

వ్యాఖ్యానము

లోకార్యోక్తి ష కాణ్డ ప్రకటన పఞ్చానన

దాశరథి వేఙ్కటాచార్యులవారి

తెలుగు

దాశరథి

పరాంకుశ తిరువవతారాది ౫౦౪౪

స్వభాను సంవత్సరము

1943

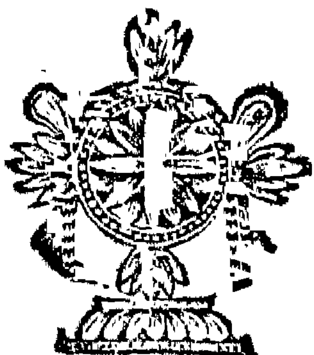
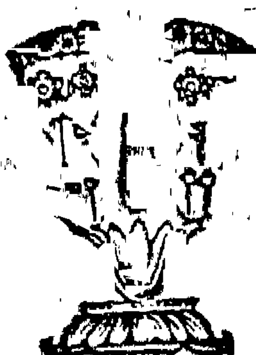
శ్రీ

ఆళ్వారు ప్రబంధములందు తమ కాదరణ గలదేని తత్పరనముచే శుద్ధియు, నాత్మజ్ఞానము గలుగవలయుననను నుద్దేశ్యము గలదేని నమ్మాళ్వారు సాయించిన గ్రంథము లతివిస్తరములని జంకెదరేని ఆజంకు దీర్చుటకా యనునట్లు మనకతి సులభమగుటకు నేడే పాశురములతో పరమదయాళువులై పరమాచార్యులగు నమ్మాళ్వారులీ ప్రబంధమును శేషనోజ్జీవనానుకూలముగా సాయించిరిగాన నిదియైనను సార్థకముగా నభ్యసించితీరు డిదినా ప్రార్థన మీకత్యంత హితము నాబాగునకు నిమ్ము బతిమిలాడిన విడువు డట్లుగాదు మీబాగునకే గమనింపుడు గాని నమ్మాళ్వారు శ్రీసూక్తియే యింకొక టెంత సులభముగాదు నమ్ముడు నాలుకకిదియే రసవత్తరము.

ఇట్టాస్థి ప్రకరణకర్త.

ఏతత్ప్రాకర జనపాదపాంసువు.

శ్రీః

ఆళ్వార్ తిరువడిగళేశరణమ్

ఎమ్బెరుమానార్ తిరువడిగళేశరణమ్

నమ్మాళ్వార్ సాదించిన

తి రు వా శి రి య మ్

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై యరుళిచ్చెయ్ద వ్యాఖ్యానమ్

అ వ తా రి కై

తిరువిరుత్తత్తిల్,
సర్వేశ్వరనుడైయ, స్వరూప
గుణవిభూతికళై, కాట్టక్కొ
డుక్కక్కణ్డు, అవనుడైయ
నిత్యవిభూతి యోగత్తైయు
లీలావిభూతి యోగత్తైయుమ్
మనుసన్ధిత్తు, అన్దనిత్య వి
భూతియిలుళ్ళార్
నిరతిశయానుభవమేయా
త్తేయాయిరుక్కిఱ పడియైయుమ్,
అతుణ్డాతురుక్కైక్కిడాన
ఆరోగ్యత్తైయుడైయరా
యిరుక్కిఱపడియైయుమ్
యివ్వురుకళ్ళార్

తిరువిరుత్తమనునీ ప్రబంధమునందు
సర్వేశ్వరుని యొక్క స్వరూప
గుణైశ్వర్యముల చూపిం
పగా, సేవించి, ఆసర్వేశ్వరుని
నిత్యవిభూతి సంబంధమున
లీలావిభూతి సంబంధమును
నుసంధించి, ఆ నిత్య వి
భూతియందుండువార
త్యధికానుభవమే యా
త్రయైయుండు, ప్రకారమును
ఆ యనుభవించినది జీర్ణించుటకుగా
ఆరోగ్యముగలవార
లైయుండిన ప్రకారమును
యువతలి లీలావిభూతియందలివారు-

కర్మపరతన్త్రరాయ్, యితర
విషయఙ్గళిల్ ప్రవణరాయ్
తణ్ణిదాన, దేహయాత్తై యే
భోగమా యిరుక్కిరపడియై యు
మనుసన్దిత్తు, భాక్కళిలే
శిలర్ జీవిక్క, బరువర్
కుఱైయజీవిక్కప్పా
క్కాల్, తఙ్ కుఱైయై, యనుసన్ది
త్తు, వెరుక్క మాప్పోలే, సర్వేశ్వ
రనోడొక్క నిత్యానుభ
వం, పణ్ణుకిఱవర్గళో
డొక్క, తమక్కు, ప్రాప్తి, యుణ్డా
యిరుక్కచ్చెయ్దే, తామత్తై
యిన్దిరిక్కిఱపడియైయు
మనుసన్దిత్తు "యిదుక్కడి, దేహసం
బన్ధం" ఎన్ఱు, పార్త్తు, యిత్తై
కళైత్తు, కొళ్ళలామ్, వళి
తన్నక్కళొన్ఱుమ్, కాణామల్
ఇన్ద, ప్రకృతి, ప్రాకృత, ఙ్గళోట్టై
సమ్బన్ధత్తై యఱుత్తు త్తరవే
ణుమ్, ఎన్ఱు, అవర్, తిరువడి
కళిలే, తమ్ముడైయ, దశైయై
విణ్ణపం, శైదార్.—
ఇతుప్పిన్నై, ముదల్, పాట్టుక్కు
కరుత్తన్నో వెన్నిల్, ముదలిలే
యుమ్, ఇప్పాశురత్తై, యరుళిచ్చెయ్దు
ముడివిలేయుమ్ "అఴియన్దార్, పిఱ
ప్పామ్, పొల్లావరుప్పై" ఎన్ఱు
ఉపక్రమోపసంహారఙ్గళ్, ఏకరూప-

కర్మపరతన్త్రులై, యితర
విషయములందు, ప్రేమగలవారై
తక్కువదగు దేహయాత్ర యే
భోగమైయుండిన ప్రకారమును
తలచి, తో పుట్టువులలో
కొందరు బాగుగా జీవింప, ఒకడు
లోపముగా జీవించు
చుండ, తన లోపమును, తల
చి, జంకునట్లే, సర్వేశ్వరుని
తో తుల్యముగా, నిత్యానుభవ
మును చేయుచున్న వారితో
సమముగా తమకు సంబంధ
ముండినను తాముదానిని
విడచియుండెడి విధమును
తలచి "దీనికిమూలము, దేహసం
బంధము" అని చూచి దీనిని
తీసివేసి గ్రహింపదగిన మార్గము
తమయందొకటియు కానక
ఈ ప్రకృతి ప్రాకృతములతో
సంబంధము తెంచి కృపచేయువ
లయును అని వాని తిరువడి
గళ్ళయందు తమ దశను
విన్నపం చేసినారు—
యిది ఇక మొదటి పాశురమునకు
తాత్పర్యము కాదాయనిన; మొదట
ను ఈపాశురమును సాయించి
కొనకును "అఴియన్దార్ పిఱ
ప్పామ్ పొల్లావరుప్పై" అని
అది యంతములు ఒకరూప

వహా, యిరుక్కైయాలే,ఇప బం	మై యుండుటచే ఈ ప్రబం
ధత్తుక్కు, తాత్పర్యమదు	ధమునకు అభిప్రాయమది
వే, తామ్, నినైత్తపోతే	యే తాము తలంచినప్పుడే
తమ్ముడైయ, వపేక్షితం, కిడైయా	తమయొక్క కోరిక లభించ
మైయాలే, పిఱన్ద	కుండుటచేత కలిగిన (విరహా)
వాత్తామైమై, ఆవిష్కరిత్తపడి	యసహిష్ణుతను వ కటించినవిధము
నడువిల్ పాట్టుక్కళైయుం, సర్వే	మధ్యపాశురములన్నియు సర్వే
శ్వరనుక్కు, ఇవర పేక్షితం, శడ	శ్వరునకు వీరికోరిక శీఘ్రము
క్కెనచ్చెయ్యప్పోకాతు,అదుక్క	గా చేయశక్యముగాదు దానికి
డి, శరతల్పత్తిలే	మూలము శరతల్పమునందు
కిడంద, భీష్మరెకొండు	శయనించిన, భీష్ములనుగొని
నాట్టుక్కు, శిరితు, వెళిచ్చి	లోకమునకు కొంచము, ప్రకాశ
రప్పి,పణ్ణిక్కొడుత్తాప్పోలే,ఇవరై	మునో, నరించినట్లు, వీరిని
యిడువిత్తు, శిలప బంధఙ్గళై	పెట్టి, కొన్ని ప్రబంధములను
ప్రవర్తిప్పిత్తు, సంసారత్తై	ప్రవర్తింపజేసి, సంసారమును
తిరుత్త, నినైత్తవనాగైయాలే.	దిద్ద, తలచినవాడగుటచే.
యిఙ్గే, వైక్కలా	యీ (లీలా) విభూతియందు) వుంచద
మ్బడి, అల్ల ఇవరుడైయ	గునట్లు, కాక, వీరియొక్క
త్వరై "యివర్ తాం, నిర్బంధం	తొందరను "వీరు, నిర్బంధము
పణ్ణుకిరతుం, అవ్వరుగే, పోయ్	చేసినదియు, అవతలకు, పోయి
నమ్ముడైయ, గుణానుభవం	మాయొక్క, గుణానుభవమును
పణ్ణుగైక్కాగవిరే ఇవైతన్నై ఇఙ్గే	చేయుటకుగదా! వీటిని ఇచ్చట
అనుభవిప్పిప్పోం ఎన్ఱుపార్త్తు	అనుభవింపచేసెదమని, చూచి
తన్నుడైయ, స్వరూప, రూప,గుణ,	తన, స్వరూప, రూప, గుణ
విభూతిగళై, కాట్టికొడుక్క	విభూతులను, చూపింపగా
దేహత్తినుడైయ, తణ్మైయై	దేహముయొక్క, నీచతను
అనుసన్ధిప్పదర్కు, మున్బు, కాట్టి	తలచుటకు, ముందు చూపించి
కొడుత్తదు, ఇవైయే, యాగిలుమ్	నది, వీనినే, యైనను.
అవ్వరుకే, పోయ్, అనుభవిప్ప	అవతలకు, పోయి, అనుభవించు

దుయ్ ఓరనుభవముండు	నదియు, ఒక యనుభవముండును
ఎన్రుత్తోత్తాదపడి, ఒరు	అని తోచకుండునట్లు, ఒక
వైశద్యత్తై, పిఱప్పిక్క	విశదత్వమును, కలిగించగా
అవత్తిలే, అన్యపదరరా, అనుభ	వానిలో, అన్యపరులై, అనుభ
విక్కిరార్. స్వరూప, రూప, గుణం	వించుచున్నారు. స్వరూప, రూపగుణ
గ్గళైన్రిత్తే, అదైవు, స్వరూపత్తై	ములనిగదా, క్రమము, స్వరూపమును
విట్టు, రూపత్తిలేయిఱన్దు	విడచి, స్వరూపమునం జేరి
అనుభవిక్కవేణుమెన్గిఱారాయిత్తు	అనుభవించవలెనను వారైర
తామ్, తువక్కణ్డి	తాము వ్యామోహించియుం
రుప్పదుమిదిలేయాగైయాలే	డునదిదీనియందేయగుటచే
ఇని, ఇవ్వస్తుదాన్, సేరొక్కడునేరే	ఇక ఈవస్తువు ప్రత్యేకముగా
యనుభవిక్కవోణ్ణా	యనుభవింప వీలుకలుగకుం
దపడి, ముకత్తిలే అలై	డునట్లు ముఖమునందు తరంగము
మోఱిగైయాలె, కీణ్ణ	లెగురుచుండుటచేత ప్రవాహ
గత్తిలేయిఱవార్	మునందు దిగువారు
మిదప్పుకొండి ఱయుమాపోలే	పడవనుగొని దిగునట్లే
"ఉపమానముఖత్తాలే, ఇఱంద	ఉపమానముఖముగా, దిగియ
నుభవిక్కవేణుం" ఎన్రు	నుభవింపవలయును" అని
పార్త్తార్, సర్వదా, సామ్యమి	చూచినారు, బహుశా, సామ్యము
ల్లాదదొరువస్తువాగైయాలే, భగ	లేని దొక వస్తువగుటచేత, భగ
వద్విషయత్తుక్కు, ఉపమానమాగ	వద్విషయమునకు, ఉపమానముగా
శొల్లలావదుతానిల్లై, ఆనాలుం	చెప్పదగునదిలేదు, ఐనను
అల్పసామ్యం, ఉళ్ళదొన్రై	కొంచెము, సామ్యమున్న నొకదాని
పఱ్ఱి, యిఱంగియువేణుమిఱే;	పట్టి, దిగవలయునుగదా;
బరుమరకతగిరియైయాయిత్తు	ఒక మరకత పర్వతమును
ఉపమానమాగచ్చొల్లుగిఱదు	ఉపమానముగాఁ జెప్పినది
అదిన్ పక్కల్, నేర్కొడునేరే	దానిలో, ప్రత్యక్షముగా
కొళ్ళలావదొన్రిల్లా	గ్రహింపదగిన దొకటిలేకుండు

మైయ్యాలే అదుతన్నై, శిఱిత్తు
కొణ్డిఱంగిఱార్, స్వరూపత్తై
విట్టు, రూపత్తై
పత్తినవోపాతి, రూపన్నన్నెయుం
విట్టు, ఉపమానత్తిలే, యిఱన్ను
అదుతనక్కు, ఒప్పనై, తేడి
ఎడుత్తు, ప్పేశుకిఱార్:—

టచే, దానిని, శిక్షించు
కొనుచు దిగుచున్నారు, స్వరూప
మును, వదలి, స్వరూపమును
పట్టినదానితో పాటు, రూపమును
వదలి, ఉపమానమందు, దిగి
దానికి, వుపమానము, వెద్దకి
ఎత్తి, చెప్పుచున్నారు:—

మూ॥ శెక్కర్ మాముకిలుడుత్తుమిక్క శెఙ్జుడర్
ప్పరితిశూడి, అఙ్జుడర్ మతియమ్పూణ్డు,
పలశుడర్ పునైన్ద పవళచ్చెవ్వాయ్,
తికழ్పశుమ్ శోతిమరతకక్కున్ఱమ్,
కడలోన్ కైమిశైక్కణ్వళర్వతుపోల్,
పీతకవాడై ముడిపూణ్ ముదలా,
మేతకుపల్ కలనణిన్దు, శోతి
వాయవుమ్ కణ్ణవుమ్ శివప్ప, మీతిట్టు
ప్పచ్చైమేనిమికప్పకెప్ప,
నచ్చువినైక్కవర్ తలై యరవినమళియేఱి,
ఎఱికడల్ నడువుళ్ అఱితుయిలమర్న్దు,
శివనయనిన్దిరనివర్ ముతలనైత్తోర్,
తెయ్వక్కుழాఙ్గళ్ కై తొழక్కిడన్ద,
తావరైయున్దితనిప్పెరు నాయక
మూవులకళన్దశేవడి యోయే.

శెక్కర్-ఎఱ్ఱని, మా-గొప్ప, ముగిల్-మేఘమును, ఉడుత్తు-ధరించి, మిక్క-యధికము గాళమ్-రక్తవర్ణము, శుఠర్-కాన్తిగల, పరితి-సూర్యుని, శూడి-ధరించుకొని, అం-సుందరమైన, శుడర్-తేజము గల, మదియం-చందు ని, పూణ్డు-పెట్టి, పల-అనేకములైన, శుడర్-కాంతులను, పునైన్దు-పెట్టుకొని, పవళం-పగడమువలె, శెం-ఎఱ్ఱని, వాయ్-ప దేశముకలదై, తిగழ్-ప కాశించుచున్న, పశుం-ఆకుపచ్చని,

శోది-కాంతిగల, మరతగక్కున్ఱం-మరకతపర్వతము, కడలోన్-వరణుని, కైమిశై-చేతిమీద, కణ్వళర్వదుపోల్-నిద్రించునట్లు, పీతకవాడై-పీతాంబరము, ముడి-కిరీటము, పూణ్-కంఠి, ముదలా-మొదలైన, మే-అమరి, తగు-తగినవైయున్న, పల్కలన్-అనేకాభరణములను, అణిన్దు-అలంకరించుకొని, శోతి-ఉజ్వలమైన, వాయుం-అధరమును, కణ్ణవుం-నేత్రములును, శివప్ప-ఎఱ్ఱనైయుండ, మీతిట్టు-పైబడి, పచ్చై-ఆకుపచ్చ, మేని-వర్ణము, పకైప్ప-ద్వేషించునట్లు, నచ్చు-విషమైన, వినై-వ్యాపారముగలవాడును, కవర్-తలకిందుగానున్న, తలై-తలలు గలవాడును, అరవు; ఆదిశేషుడనెడి, అమళి-పకమీరి, ఏరి-ఎక్కి, ఎఱి-తరంగములు కొట్టుచున్న, కడల్నడువుళ్-సముద్రమధ్యమున, అఱితుయిల్-యోగనిద్రను, అమరున్దు-అమరి, శివన్-రుద్రుడు, అయన్-బ్రహ్మ, ఇన్దిరన్-ఇంద్రుడు, ఇవర్ముదల్-వీరుమొదలైన, అనైత్తోర్-సమస్తమైన, తైవమ్-దేవతల, కుఴాజ్గళ్-గుంపులు, కైతొఴ-నమస్కరించునట్లు, కిడన్ద-శయనించినవాడై, తామరైయున్ది-నాభీకమలముగల వాడవై, తని-అద్వితీయుడవై, పెరు-సర్వాధికుడవగు, నాయక!-ఓస్వామీ!, మువ్వులగు-మూడులోకముల, అళన్ద-కొల్చిన, శే-సుందరములగు, అడియోయే-శ్రీపాదములగలవాడా,

తాత్పర్యము, అవతారిక:—తిరువిరుత్తమునందు, సర్వేశ్వరుని సాక్షాత్కరించి యనుభవింపవలయునని కోరిన యాఴ్వారుల కోరిక కొన వెళ్ళునట్లు సర్వేశ్వరుడు తన స్వరూప రూపగుణ విభూతులను యాఴ్వారులకుం బ్రకాశింపజేయనా దివ్యమజ్గళ విగ్రహామును సేవించి యనుభవించి పరవశులై తామనుభవించిన ప్రకారమును కృపచేయుచున్నారు. 2 తన విగ్రహామునందు శయ్యనించిన నీయొక్క సౌందర్యము ఏకాగ చిత్తుడై యెల్లప్పుడును యనుభవించుచున్న యాదిశేషుడనెడి పక్కపైన శయనించి, నీవు సృష్టించిన జగత్తును బాధించిన మధుకైటభాద్యసురులను సంహారించి యింకను జగద తుణోపాయము నాలోచించుచూ, సకల జగత్కారణుడవైన నిన్నాశ్రయించి తమకోరతల దీర్చుకొనుటకై బ్రహ్మరుద్రేంద్రాది సకలదేవతలు ఆశ్రయించినట్లు క్షీరసముద్రమున శయనించిన అద్వితీయ్యుడవై, మొడతెగని వైభవము కలవాడవై, నిన్ను

బొంది యాశ్రయింపనివారుకూడా నీయొక్క తిరువడికళ్ళను స్పృశించుటచే బాగుపడునట్లు త్రివిక్రముడవై సకలలోకమును గొలిచిన సులభుడవైన ఓ స్వామీ! స్ఫురత్కిరీటాంగద హారకంఠికా పీతాంబరాద్యనేక దివ్యాలంకారాలంకృతుడవై అత్యుజ్జ్వలమైన ప్రవాళ సదృశాధరము, నేత్రములు మొదలగు దివ్యావయవములుగలవాడవై, ఆదివ్యావయవ దివ్యాభరణశోభ ననపవలయునని స్పర్ధచేయునట్లు అంతటనిండిన శ్యామ వర్ణము కలవాడవైన నీదివ్య విగ్రహము తమ యెఱ్ఱని మేఘములచే ఆవరింపబడిన నితంబ ప్రదేశములను చంద్రసూర్యులను ధరించిన శిఖరములును, యెఱ్ఱని పగడపుతీగలుగల ఆయా ప్రదేశములుగలదై, సముద్ర మధ్యమందమరియున్న మరకతమణిమయ పర్వతమువలె నాయుందు గోచరించుచున్నది.

వ్యాఖ్యానము

అవ-ముదల్ పాట్టు.

శెక్కర్ మామకిలుడుత్తు)

ఆనైకణ్డార్ "ఆనైఆనై" ఎన్నుమాప్పోలే అనుభవజనిత, ప్రీతి, ఉళ్ళడజ్గామైయాలే

యేత్తుకిఱార్——

(శెక్కర్ మామకిలుడుత్తు)

శ్యామమహాననిఱత్తుక్కుప్పరభాగమాన, శివప్పై, యుడైత్తాయ్

కొడుక్కుమ్కొయ్శకము

వైత్తుడుక్కలాంబడియాన

అళివైప్పైయుడైత్తాయ్ సౌకుమార్యత్తుక్కు, చేర్న్దుకుళిర్న్దు

యిరుక్కిఱ, ముకిలై ఆడైయిలే

పూత్తాప్పోలేయుడుత్తు.

(మిక్క శెజ్జుడర్

పరితిశూడి) "దివిసూర్య

తె. మొదటి పాశురము.

ఎఱ్ఱని మహా మేఘమున ధరించి

ఏనుగును చూచినవారు "ఏనుగేను గ"నునట్లు, అనుభవమునుండి పట్టిన, ప్రేమలో నడంగకుండుటచేత

స్తోత్రమొనరించుచున్నారు

ఎఱ్ఱని మహామేఘమును ధరించి)

శ్యామలమగు కాంతికి యలంకారమగు, ఎఱ్ఱదనముకలదై

యిచ్చెడి, పమిటిచెరుగును

వేసి కట్టుకొనదగినట్టిదైన

వైశాల్యముగలదియై సౌకుమార్యముపకు చేరి చల్లనై

యుండిన, మేఘమును, నడుమున

పూచినట్లుధరించి,

(మిక్కిలి ఎఱ్ఱని కాంతిగల

సూర్యునిధరించి) "ఆకసమునం

సహాస్రిస్యభ వేద్యుగవదు	దేశకాలమున సూర్యసహస్రి
దిత్తా" ఎన్రుశొల్లుగిఱపడిరే	ముదయించిపట్లు" అని యనునట్లు
"సహాస్రి రణ్కా" ఎన్రాఱ్పోలే	"సహస కిరణుడు" అనువారివలె
ఒరుశక్తియుణ్డిరే	ఒక శక్తియుండునుగదా!
ఆదిత్యనుక్కు. అప్పడిపరిచ్ఛిన్న	ఆదిత్యునకు అట్లు పరిచ్ఛిన్న
కిరణనన్రిక్కే అనేకమాయిరుక్కి	కిరణుడుగాక అనేకవేల
రణజ్గళైయుడై యానొరుఆదిత్యన్	రణములగల ఒక ఆదిత్యుడు
వన్దుతిత్తాప్పోలేయాయిఱ్ఱు	ఒచ్చి యుదయించినట్లైయైనది
తిరువభిషేకమిరుప్పదు మిగవుమ్	కిరీటముండునది, మిక్కిలి
శివన్దిరున్దుళ్ళకిరణజ్గళుళ్ళ	యెఱ్ఱనైయున్న, కిరణములుగల
పరిధియైచ్చూడి (అళ్గుడర్	సూర్యునిధరించి (అందమైన
మదియుంపూణ్డుత	కాంతిగల చంద్రునిధరించి త
న్నుడైయస్వాభావికమాయిరున్దుళ్ళ	నస్వాభావికమైయున్న
ప్రతాపత్తాలే ఒరువర్కుం	ప్రతాపముచే ఒకరికిని
కిట్టవొణ్ణాదపడి	సమీపించ శక్యముకాకుండు
యిరుక్కిఱఆదిత్యనైప్పోలన్రిక్కే	నట్లుండిన సూర్యునివలెగాక
శీతలమానకిరణజ్గళైయుడైయ	చల్లని కిరణములుగల
నాయ్ కుఱైతల్, నిఱైతల్	వాడైతగ్గుటగాని హెచ్చుటగాని
మఱువుణ్డాదలన్రిక్కేవైత్తకణ్	మచ్చయుండుటగానిలేకపెట్టినకన్ను
వాఙ్గాదేకణ్డుకొణ్డి	తీయకుండునట్లు చూచుకొను
రుక్క వేణ్డుంబడియానవళగైయుడైయ	చుండతగినసౌందర్యముగల
చన్ద్రనైపూణ్డు(పల	చంద్రునిధరించి(అనేకములైన
శుడర్ పునైన్దు)పల	కాంతులధరించి అనేకములైన
నక్షత్రిదిగళైయుంపూణ్డు	నక్షత ములధరించి
(పవళచ్చెవ్వాయ్)	పగడమువంటియెఱ్ఱనైనఅధరము
పవళమాగిఱవాయైయుడైత్తాయ్	పగడమనెడిఅధరముగలదై
ఉపమేయత్తిల్ వందాల్	ఉపమేయమునందు వచ్చిన
పవళంబోలేశివన్దఅధరత్తై	పగడమువలె ఎఱ్ఱనైనఅధరము
యుడైయనాయ్ ఎన్రాగిఱదుఇఙ్గు	కలవాడైఅనియున్నదిఇచ్చట

పవళమ్మో్బలేశివన్ద
ఇడఙ్గళైయుడైత్తాయ్ ఎన్ఱాగిఅదు
(తిగ్ఴ్ పశుం
శోదిమరదగక్కున్ఱమ్
కడలోన్ కైమిశైకణ్వళ
ర్వదుపోల్ తనక్కీ్వ్వరుగుళ్ళ
వైయెల్లామ్ ఞ్ఞాంబడి
మికైత్తు ఉజ్జ్వలమాగానిన్ఱుళ
శ్యామమాన తేజస్సైయుడైత్తాన
మరకతగిరియానదు కడలు
క్కుతిపతియాన వరుణనుడైయ
తిరైక్కైయిలే కణ్వళర్వతు
పోల్ "శాయ్వతుపోల్
ఎన్నవమైన్దిరుక్క ఉపమాన
త్తిలుంకూళి ఆదరాతిశయత్తాలే
"కణ్వళర్వదుపోల్" ఎన్గిఱార్
తిరుమలైనమ్బి ఎమ్బెరుమానార్క్కు
ఒరువరై అడైయాళం శొల్లుగిఱ
విడత్తిలేపొన్నాలే
తోడుపణ్ణినాల్ యిడవోణ్ణాదపడి
యానకాదైయుడైయరాయ్యిరుప్పా
మవరైయరిందరుళుకైయుండో?
యెన్నారామ్. (పీతకవాడై
(శక్కర్మాముకిలుడుత్తు)
ఎన్గిఱదు (ముడి) "మిక్క
శ్జెఞ్జుడర్ పరితిశూడి"
ఎన్గిఱతు(పూణ్ "అఞ్జుడర్
మతియంపూణ్డు" ఎన్గిఱదు
ఇవైతుడక్కమాన(మేతకుపల్

పగడమువలె, యెఱ్ఱనగు
స్థలములుగలదియై అనియైనది
ప్రకాశించుచున్న ఆకుపచ్చని
కాంతిగల మరకతపర్వతము
వరుణునిచేతిమీాద నిద్రిం
చునట్లు) తనకేవతలనున్న
వన్నియును క్రిందగునట్లు
అధికమై ప్రకాశించుచున్న
శ్యామలమైన తేజముగలదైయున్న
మరకతపర్వతమనునది సముద్ర
మునకధిపతియగు వరుణుని
తరంగహస్తమునందు నిద్రించిన
దానివలె "పడుకునినదానివలె"
అనిన జాలియుండగా ఉపమాన
మునందుజంకి ఆదరాతిశయముచే
"నిదిరించువానివలె" అనుచున్నారు
తిరుమలనమ్బి ఎంబెరుమానారుకు
వొకరిని గుర్తుచెప్పెడి
స్థలమున బంగారముచే
కర్ణాభరణముచేసిన పెట్టద
గని చెవులుగలవారలైయుండు
వారల ఎటిగియుండుటకలదా?
అన్నవారైరి. (పీతాంబరము)
ఎఱ్ఱని మహామేఘమునుధరించి
అనునది కిరీటము) అధికమైన
ఎఱ్ఱని కాంతిగలసూర్యుని ధరించి"
అనునది కంఠి) అందమైన కాం
తిగల చంద్రునిధరించి" అనునది
ఇవి మొదలైన అమరికగియున్న అనే

కలనణిన్దు)
"పలశుడర్-వు నైన్దు
ఎన్గిఅత్తై(మే, త
కు) స్వరూపమెన్నుంపడి
యాయిరుక్కై మేవిత్తకుదియాన
ఎన్దవుమా మక్కీన్ఱెన్నై
ముదలాగ తనక్కుత్తకుతి
యాయిరున్దుళ్ళ పలవాభరణంగళై
యుమణిన్దు. అవట్విభూతియై
పరిచ్ఛేదిక్కలుం పరిచ్ఛేదిక్క
పోకాతాయిరుక్కై
భూష్యకారర్ అనేకభూషణఙ్గళై
అరుళిచ్చెయ్దు పిన్నైయుం అది
శబ్దత్తాలె తలైక్కట్టుమాపోలే
"పల్కలట్" ఎన్ఱు
తలైక్కట్టుగిఱార్
"నూపురాద్యపరి
మితదివ్యభూ
షణా! 1 ఎన్నరిరే.
(శోతివాయువుం
కణ్ణవుం శివప్ప)
దృష్టాన్తత్తిలే ఒన్ఱైచ్చొల్లి
ఇఙ్గయిరణ్డైచ్చొల్లువానెన్నెన్నిల్
అతుక్కాకవిఱే శివన్దఇడఙ్గళై
న్దదు (మీలిట్టు)కీళ్ఙ్ఞొన్న
వత్తాలుం అవ న్ఱై నెరుక్కుగిర
తన్నాలుం ఒన్ఱై ఒన్ఱు

1 గద్య-త

కాభరణముల నలంకరించుకొని)
అనేకములైన తేజస్సులధరించి
యనుదాని (అమరియున్న, త
గియున్న) స్వరూపమునకైన
యుండుట, ఆదరముగా తగియున్న
అనిననుసరి కి ంద చెప్పినవి
మొదలుగా తనకు తగి
యుండిన అనేకాభరణములన
లంకరించి. వాని విభూతిని
లెక్కించినను లెక్కింప
శక్యము కాకుండునట్లుండుట
భాష్యకారులు అనేకాభరణముల
నాయించి తరువాతను అది
శబ్దముచేత ముగించునట్లు
"అనేకా భరణములు" అని
ముగించుచున్నారు
అందెలు మొదలుగాగల అపరి
మితములగు దివ్యాభరణములు
గలవాడా!" 1 అందురుగదా.
ప్రకాశించుచున్న అధరమును
కన్నులును ఎఱ్ఱనైయుండునట్లు
దృష్టాంతమునందు ఒకటిచెప్పి
ఇచ్చట రెంటిని చెప్పుట ఏమన
అందుకేగదా! ఎఱ్ఱనిస్థలములను
నది(పైబడి) (క్రింద చెప్పిన
వానితో వాటికి ఒరిపిడిచేయును
తనతోడను ఒకదానిని ఒకటి

స్ఫరిత్తు శ్యామమానని జమ్మిగవుం	దే పించి నల్లని కాంతి మిక్కిలి
పుజ్వలమాగ అవర్ణ్ణాయడైయ	ప కాశించగా, వానినన్నింటిని
నెరుక్కి ఉళ్ళేయిట్టుకొళ్ళ పార్పతాన	బాధించి లోపరచుకొనచూచుచున్న
వత్తైయుమ్మ్రత్తు ప్రసరిక్క	వానిని నశింపజేసి వ్యాపింపజేయగా
(నచ్చువినై)	(విష వ్యాపారముగల
"వాయ్ న్దమతు కైటపరుమ్	వొచ్చిచేరిన మధుకైటభులు
వయిరురుకిమాణ్డార్ ఎన్నిజపడియే	కడుపు కాలి చచ్చినారు" అనునట్లు
తనియిడత్తిలుమ్ ఎతిరికళాయ్	ఒంటరిచోటను శత్రువులై
వరువాకుమ్ ముడియుమ్బడియాన	వొచ్చువారును చచ్చునట్టిదగు
నచ్చుత్తొళ్ళైయుడైత్తాయిరుక్కై	కూరివ్యాపారము కలదైయుండుట
(కవర్	అధోముఖముగానున్న
తలై) పల	శిరస్సుకలవాడు) అనేకములైన
తలైకళైయుడైత్తాయ్, స్వస్పర్శ	తలలును కలదియై, తనస్పర్శ
త్తాలే, పణైత్త	చే, బహుత్వము నొందిన
తెన్నవుమామ్ ప్రజైయెమడియిలే	దని ననుసరి బిడ్డనుతొడపై
వైత్తిరుక్కమ్ త్తాయెప్పోలే	నుంచుకొను తల్లివలె
పెరియపెరుమాళై మడియిలే	పెరియ పెరుమాళ్ళనంకమునందుం
వైత్తిరుక్కుమ్ త్తాయ్ త్తానామ్	చుకొనినతల్లి తానయ్యెను
అనన్దాళ్వాన్ • తిరుకోట్టి	అనన్దాళ్వాన్ • తిరుకోట్టి
యూరుక్కు నడన్దవిడత్తిలే	యూరుకు నడచుచున్నప్పుడు
భట్టరెక్కణ్డు అవర్ తిరుమేని	భట్టరునుచూచి వారితిరుమేని
యిలె యిప్పడి శెయ్ తానామ్	యందు ఇట్లు చేసినవారెరి
"ఆణ్డాళుక్కు మున్దుఒరు పిళ్ళై	ఆణ్డాళుకు ముందర ఒక కుమారుడుం
యుణ్డాయ్ అవనై యిళక్క అజ్ఞనే	డి ఆబిడ్డనినెడబాయు, అట్లు
శెయ్యవొణ్ణాదు ఇవన్ జీవిక్క	చేయకూడదు, ఈతడు జీవింప
వేణుమ్" ఎన్ఱు ఎమ్బెరుమానార్	వలయు" అని రామానుజులు
పెరిపిరాటి యూరుక్కు నీరా	పెరియ పిరాటియారుకు, మజ్జన
ట్టి మజ్జణీర్	మొనరించి, తిరుమంజనోదకము

కుడిత్త పిళ్లైయాక
వళర్క్క వేణుమ్ ఎన్రుకొట్టి
కొడుత్తరుళినారాయిఱ్ఱుమ్ భట్టరై
ఆన్దవాసనై
యాలే పెరియపిరాట్టియార్ మకన్
ఎన్రుకొణ్, భట్టరై అనన్దాళ్వాన్
శొల్లువదు (అరవినమళి
యేఱ్ఱ)నాఱ్ఱమ్, కుళిర్త్తి
మెన్మైగళ్ యుడైన్దానతిరువన
న్దాళ్వానాకిఅపడుక్కైయిలే
యేఱిపడుక్కైయిలేయేఱుకిఱ
విదుతన్బాలాక
నిరుక్కైయాలేనమ్బెరుమాళాఱు
కాల్ శవికెమ్మె
సాదరమాగపార్త్తరిఅరుళు
మాపోలే పెరియఅరవారత్తాడే
యాయిఱ్ఱు రియరుళువదు అమళి
నడుక్కై ఎఱికడల్
నడువుళ్) స్వసన్నిధానత్తాలే
యలై యెఱిగిర
కడలిలే (అ
ఱితుయిల
మ్మర్న్దు)
అఱివేవడివాగ
వుడైత్తాయిరున్దుళ్ళనిద్రైయిలే
పొరున్దిఅల్లాదార్క్కుముదల్
తన్నిలేబన్దుమతొత్తాదే నెఞ్జి
రుణ్డిరుక్కుమ్ చక్షురాది
కరణఙ్గళాలేవదార్థదర్శనమ్పణ్ణి

పానమొనర్చిన శిశువువలె
వృద్ధినొందించవలె అని చూపించి
కృపచేసినవారైరి, భట్టరును
ఆయభ్యాసము
చే, పెరియపిరాట్టివారికి పుత్ర
డనియే భట్టరునుఅనన్దాళ్వాను
చెప్పునది (ఆదిశేషుడనెడిశెయ్య్
పైనెక్కి) పరిమళము శీతలము
మార్దములుగలిగినతిరువన
న్దాళ్వాననేడిపడకపై
కెక్కి పడకపై కెక్కు
ఇదితనవురుపార్థముగ
నుండుటచేనమ్బెరుమాళ్లువడ్డ
తువులందుశిబిక (పల్లకి)ను
సాదరముగకటాక్షించికృప
తో నెక్కునట్లు పెద్దధ్వనితో
కృపచేత నెక్కునది అమళి
పడుక తరంగములుగలసముద్రము
మధ్యలో తనసన్నిధానముచేత
తరంగములెగురుచున్న
సముద్రమునందు జగద్రక్షణ
చింతయేశరీరముగాగల
నిద్రయందుపొంది)
జగద్రక్షణచింతయేశరీరముగా
గలనిద యందు
పొంది ఇతరులకుముందే
ఒకటియుతో చళమనము
చీకటియైపోవునుచక్షురాది
కరణములచేపదార్థముచూచి

పోదుపోక్కు మవర్ కళ్ అక్కణ్	పొద్దుపుచ్చువారలు అనేత ము
త్తన్నైయుమ్ శెమ్మైప్పిత్తాల్	నుమూసిన
ఉళ్ళోదుపుర మ్మోదు	అంతర్బహిర్భాగములతో
వాశియర ఇరుణ్డి	తారతమ్యము లేకచీకటిమై
రుక్కుమ్ఇవ్వన్ని	యుండును ఈతడు సర్వేశ్వరుడు)
తిరుక్కణ్ గళ్	సంపత్కరములగు నేత్రములు
శెమ్మైప్పిత్తాల్ ప్రకాశముళ్లే	మూసినప్రకాశములో
యువైన్దిరుక్కుమత్తనైజగద్రక్షణ	నుండునంతియుజగద రక్షణ
చింతైపణ్ణుతల్	చింతచేయుటగాని
ధ్యేయవస్తుతనక్కు	ధ్యేయవస్తు(సర్వేశుడు తనకు
పురమ్బిల్లామైయాలే	భిన్నవస్తువు లేకుండుటచే
స్వానుసన్ధానమ్పణ్ణుదల్	స్వానుసన్ధానమొనరించుటగాని
తిరువనన్దాళ్వాన్ మేలే శాయిన్దరు	తిరువనన్దాళ్వాన్పైనబవళిం
ళినాల్ యిరుక్కుమ్బడి(శివ,	చినచోయుండెడిరీతి శివుడు
నయ్యని న్దిరనివర్ ముతలనై	బ్రహ్మ ఇంద్రుడువీరు మొదలగు
త్తోర్ తైవకుళాజ్గళ్	నందరు దేవతాసమూహములు
కైతొళ్ళ)నాట్టుక్కా(శయ	సేవించుచుండ)లోకమునకాశ్రియు
ణీయరాకప సిద్ధరానవర్ కళ్	ణీయులుగాప్రసిద్ధులైనవారగు
తాజ్గళ్ భగ్నాభిమానరాయ్	తాము భగ్నాభిమానులై
తొళానిఱ్పర్ గళ్ బ్రహ్మాదిగళ్	సేవించుచున్నారుబ్రహ్మాదులు
తొడక్కమానఅనేకదేవతా	మొదలుగాగలఅనేకదేవతా
సమూహమానదుతజ్గళ్ యిరు	సమూహమనునదితమయభిమా
మాప్పైపోకట్టుశాయిన్దరుళిన	నమునుపోగొట్టుకొనిపవళించిన
వళ్ళకిలేతోత్తుమెళ్ళత్తు	సౌందర్యమునందువోడిపా సి
వాళ్ళినిఱ్పర్ గళ్ యివర్ గళిప్పడి	తీసుకొనియుందురువీరలిట్లు
తొళానిన్ఱాల్ అవన్	సేవించుచున్నఆయీశ్వరుడు
శైవతెన్నెన్నిల్ కిడన్ద)	చేయునదేమన్న(పవళించిన
కడలిలేయిళాన్దకొక్కుత్తిరళ్ కళ్	సముద్రమునందున్నకొంగలగుంపులు

విక్కృతమాజ్ఞాట్టిల్ అక్కడలుక్కోరు
వాశిపిఱవాతిఱే
ఏకరూపమాగచ్చాయ్న్దరుళుమా
యిఱ్రాల్
"శిలర్ తోళ్గానిఱ్కకిడ
న్దోమ్ ఎన్గిఱతుణుక్కమ్
పిరవాతాయిత్తుఐశ్వర్యచ్చెరు
క్కశేఇవర్కిరణ్డుమ్‌స్వరూపాంతర్గ
తమాయిత్తు(తామరైఉన్ది)
సకలజగదుత్పత్తి కారణమానతిరు
నాభికమలత్తైయుడైయనాయ్
ఇప్పడియిరుప్పారవ్వరు
శారేనుమున్డోవెన్నిల్
(తనిప్పెరునాయక
ఇత్తాల్ అవ్వరుక్కెల్లామిడ
త్తైచ్చొల్లుగిరదు
అవ్వరుక్కెల్లాయాకిల్
తన్నోడొక్కచ్చొల్లలావా
రుణ్డోవెన్నిల్;(తని
అద్వితీయనాయక
పుఱమ్బేయుమ్‌శిలరైనాయక
రాగచ్చొల్లక్కడవతు, అతు, ఔప
చారికమ్. రుద ంసమా
శ్రితా దేవాః । రుద్రో
బ్రహ్మాణమాశ్రితః।
బ్రహ్మా మామాశ్రితో రాజన్ ।
నాహంకిఞ్చిదుపాశ్రితః
ఎన్గిఱపడియే, అపేక్షికమాన
ఐశ్వర్యత్తైయుడైయరాయితే

వ్యాపించియున్న ఆసముద మునకొక
తారతమ్యము కలుగదుగదా
ఏకరూపముగా పవళించి
యుండును
కొందరు శేవించుచుండ పవళించి
తిని అనుతొణుకు పాటు
కలిగిపదిగాదు ఐశ్వర్యగర్వము
చేత వీరికి రెండును స్వరూపాంత
తమైనది (నాభీకమలముకలవాడవై)
సకలజగదుత్పత్తి కారణమైనతిరు
నాభికమలముకలవాడై
ఇట్లుండువారు అవతలనింకె
వరైననుగలరాయనిన
(అద్వితీయుడవై సర్వాధికుడవై నస్వామీ
దీనిచే అవతల లేదు అనువిష
యమును చెప్పుచున్నది
అవతల లేకున్న యెడల
తనతో సమమని చెప్పదగువారుగ
ల రాయనిన; (అద్వితీయ్యుడవై)
యింకొకడిట్టివాడు లేని నాయకుడు
బాహ్యులకొందరిని నాయకు
లుగా చెప్పదగినదదివూర
కగౌరవించుటకు. రుద్రుని దేవ
తలాశ యించిరి రుద్రుడు
బ్రహ్మనాశ యించెను
బ్రహ్మ నన్నాశ్రయించెను రాజా
నేను దేనినాశ్రయించలేద
ను నట్లుకోరిన
మైశ్వర్యముగలవారైగదా

యువర్గళిరుప్పతు. ఇవ్వరుకు
ళ్ళార్క్కెల్లామ్ తాన్ నిర్వాహకనా
యిరుక్కిఱ అవ్వో పాతితనక్కవ్వ
రుకారు నిర్వాహకనైయుడైయ
నల్లాద అద్వితీయపరదేవతై
నిమిత్తోపాదాన
సహకారికళుమ్ తానె
యెన్నె. (మువ్వులకకళన్ద)
తన్బక్కల్ వన్దనుభవిక్క
మాట్టాతార్క్క. అవర్కళిరున్ద
విడత్తిలే శేన్రనుభవిప్పిక్కుమ్
(శేవడియోయే)
ఇఴన్దవిఴవై మీట్టురక్షియా
దేఘాతుకనానా నేయాక్కిలుమ్
విడవొణ్ణాదపడియాయిఱ్ఱుం
తిరువడికళిఙ్ భోగ్యతైయిరుక్కి
ఱపడి. కణ్ణఴివఱ్ఱవఴకైయుమ్
గుణఙ్గళైయుమ్ వేణ్డపాట్టైయుమ
అనుభవిత్తార్

పేరలుండునది. ఝువతలి
వా కందరికి తానునిర్వాహకుడై
యుండుటకో పాటుతనపైన
నొక పెద్దతనము చేయువాడు
లేనియద్వితీయపరదేవతను
నిమిత్తకారణముపాదానకారణ
సహకారికారణములు తానే
యనుట (ముల్లోకములగొలిచిన
తనదెగ్గరకే తెంచియనుభవింప
లేనివారలకు వారుండిన
చోటునకేగియనుభవింపజేయు
(సుందరపాదములుగలవాడా)
చెడిన చెరుపుమళ్ళించిరక్షింప
కుండుఘాతకుడేయైనను,
విడవరాని ప్రకారమైయున్న
శ్రీపాదములభోగ్యతయుండు
రీతి. యాటంకము లేని సౌందర్యము
ను గుణములను వాల్లభ్యమున
నుభవించినారు.

౨ పా ఉలకుపడైత్తుణ్డవెన్దై, అఱైకఴల్
శుడర్ప్పూన్దామరై శూడుతఱ్కు, అవావా
రు యిరురుకియుక్క, నేరియకాత
లన్బిలిన్బీన్ఱేఱల్, అముత
వెళ్ళత్తానామ్ శిఱప్పువిట్టు, ఒరుపొరు
ట్కశైవోర శైక, తిరుమొడుమరువియ
వియఱ్కై, మాయాప్పెరు విఱలులక
మూన్ఱినొడు నల్లిఁడుపెఱినుమ్,
కొళ్వతెణ్ణుమో తెళ్ళియోర్ కుఱిప్పే.

ఉలగు-లోకములను, పడై త్తె-సృజించి, ఉండ-మింగిన, ఎనె-నాస్వామియొక్క, అరై--ధ్వనించుచున్న, కళల్-శ్రీపాదములనెడి శుడర్-కాంతిగల్గి, పూ-సుందరమగు, తామరై-తామరను, శూడు తర్కు-ధరించుటకైన, అవా-ఆశచేత, ఆర్-నిండియున్న, ఉయిర్-ఆత్మ ఉరుకి-కరిగి, ఉక్క--శిథిలమై, నేరియ-సంభవించిన, కాతల్-భక్తియంద లియును, అన్బిల్-ప్రీతియందును, ఇన్బు-సౌఖ్యముయొక్క, ఈన్-మాధుర్యమందలి, తేరల్-విలక్షణత్వమను, అముత-అమృతముయొక్క, వెళ్ళత్తానామ్-ప్రవాహమున మునుగుటయనెడి, శిరిప్పు-గొప్పదనమును, విట్టు-విడచి, ఒరు-ఒక, పొరుట్కు--పురుషార్థమునకు, అశైవోర్-అల్లాడినవారు, అశైక-అల్లాడగా, తిరుపొడు-ఐశ్వర్యముతో, మరువియ-కూడియున్న, ఇయర్కై-స్థితితోను, మాయా-నశింపని, పెరు-పెద్దదియగు, విఱల్-బలముతోను, ఉలగల మూన్ఱినోడు-లోకమును మూడిటితోను, నల్వీడు-పరమపదము, పెరినుమ్-లభించినను, తెళ్ళియోర్-జ్ఞానవంతులగువారి, కురిప్పు-ఉద్దేశ్యము, కొళ్వదు-పొందుటను, ఎణ్ణుమో-తలచునా.

అవతారిక:—ఇట్లు, పరమ విలక్షణమైన సర్వేశ్వరుని సలక్షణమైన సర్వాంగ సౌందర్యమునందు పరభక్తి పరజ్ఞాన పరమభక్తులను పరిపూర్ణముగ జేయుట సకల కృతార్థములలో నగ్గణమని సాధించుచున్నారు.

తాత్పర్యము

సకల చరాచరంబులను సద్వారకముగను సద్వారకముగను తన దివ్య సంకల్పముచే సృజించి వానికి సంభవించెడి మహాదాపత్తైన ప్రళయమందు దన గర్భమందుబెట్టుకొని రక్షించెడి సర్వేశ్వరుని సర్వస్మాత్ పరత్వము, నిటు పరాత్పరుడయ్యును తన పరత్వము నించుకైనను బాటింపక హీనులలోని హీనునైన దాసుని గటాక్షించిన సౌలభ్యమును అత్యుజ్వలమై యాశ్రిత రక్షణార్థముగ వీరకడియములను ధరించి కమల కుసుమమువలె సుకుమారమగు పరయుగ సౌకుమార్యంబును ననుసంధించి తద్గతచిత్తులై తత్పాదకమలములచే దమశిరంబు నలంకరింపగోరి తక్ష

ణంబే తదలాభముచే శిథిల హృదయులై ఆ కోరిక పెరిగిపెరిగి పరభక్తియై పిమ్మట పరజ్ఞానమై తుదకు పరమభక్తియై తద సామ్య సాగర మగ్నులై సకల సాంసారిక సంతాపములను బోగొట్టుకొని మహదానంద భరితులై యుండుటను విడిచి కొందరజ్ఞానులు ధర్మార్థ కామ మోక్షము లలో నొకటిని బొంది యంతటం దృప్తిబొందుదురు. వారిని విడువుడు. సారాసార వివేకచతురులై జ్ఞానులు ఆ పురుషార్థములు కష్టసాధ్యమనియు వానిలో ధర్మార్థకామములు అల్పాస్థిరములనియు, కైవల్యము పరిచ్ఛిన్న సుఖకరమనియు భగవత్ప్రాప్తికా దోషములు లేకున్నను నీ శరీరముతో బొందుట యసాధ్యమనియు వానినివిడిచి ఈ శరీరముందే యను భవింపదగినదై అపరిచ్ఛిన్నమై శాశ్వతమై మహదానందకరమైన భ_ రసమునే నిరంతర మనుభవించుచుందురు.

అవ—ఇరణ్డామ్పాట్టు	రెండవ పాశురము
"ఆదిత్యవర్ణం తమసఃపరస్తాత్"	తామసమునకవతల సూర్యునివంటి
	కాంతిగలవానిని
ఎన్నుకొణ్డు, అన్దధ్యేయ	అనుకొనుచు, అ, ధ్యానార్హము
మాకచ్చొల్లు అవవను డైయ	గా జెప్పబడిన వానియొక్క
విగ హ వైలక్షణ్యమ్	విగ హముయొక్క విలక్షణము
శొన్నార్ ముతణ్పా	సాయించినారు, మొదటి పాశు
ట్టిల్; అన్దధ్యేయవస్తువిన్	రమున, ఆభగవన్తుని
పక్కల్ పిఱక్కుమ్ భక్తితొ	యందు గలుగు భక్తి మొద
డజ్గి ప్రాప్యాన్తర్గతమాయి	లుకొని ఫలములో చేరినదై
రుక్కైయాలే తద్విషయ	యుండుటచేత దానియందు
భక్తియేయుమైయుమె	భక్తియేచాలుననిన
న్గిఱతు-ఇరణ్డామ్పాట్టిల్.	ది. రెండవ పాశురమున
ముతణ్పాట్టిల్	మొదటి పాశురమున
వడివళకుమ్ మేన్మైయుమ్	విగ హ సౌందర్యము పరత్వము
నీర్మైయుమ్ శొల్లిత్తాలు	సౌలభ్యమును చెప్పబడినది
అవైశర్మజ్ఞానజ్గళు డైయ	అవి క ర్మజ్ఞానములయొక్క
స్థానేయాయ్నిఱ్క అనన్తరం	స్థానమునందై యుండ తరువాత

పిఱకుం పరభక్తి పరజ్ఞాన
పరమభక్తికళై పెఱుమ్పే
ఱ్ఱుకళ్కు అవ్వరుకిల్లాతపా ప్య
జ్ఞళైన్నిఱార్ జ్ఞాన కర్మజ్ఞళి
న్నుడైయస్థానత్తిల్ అవనుడైయ
వడివళుకుమ్ మేన్మైయుమ్
సీర్మైయుమాకఅనన్తరమ్పిఱక్కుమ్
పరభక్త్యాదిగళైయిఱే. వుద్దేశ్య
మాకచ్చొల్లిఱ్ఱు. అన్దజ్ఞానకర్మ
జ్ఞళినుడైయ స్థానత్తిలే
నిఱ్కుఅవర్గళై
అనుభావిక్కిఱార్ ఉలకు
పడైత్తుణ్డవె
న్నైయుత్తైక్కుళల్
శుడర్, వూ, న్దామరై)
ఎన్గిఱవివ్వళవిలే ఉలకుపడై
త్తుణ) "బహుస్యామ్"
ఎన్గిఱసఙ్కల్పమాత్రత్తాలేస్వ
వ్యతిరిక్త సమస్తవస్తుక్కళైయు
ముణ్డాక్కి, ఉండానవివర్గాళ్కుప్రళయా
పత్తువర ఇవర్గళైయుడైయ
వయిఱ్ఱిలేవైత్తురక్షిత్తువణ్ణిన
వ్యాపారత్తాలే, కణ్ణావర్గళ
మేన్మైశొల్లుకిఱతు. (ఎ
న్నై) స్వామిత్వ
ప్రయుక్తమానమేన్మైయై
యుడైయనాయిరున్దువెత్తు
ఎత్తనైయేనుమ్ తప్పైత్తా

కలుగు పరభక్తి పరజ్ఞాన
పరమభక్తులను పొందెడిప్రా
ప్తికి ఆపైన లేని ఫలము
లనుచున్నారు జ్ఞానకర్మముల
యొక్క స్థానమునందు వానియొక్క
విగ్రహసౌందర్యమును పరత్వమును
సౌలభ్యముగా తరువాతకలుగు
పరభక్త్యాదులనుగదా. ఉద్దేశ
ముగా చెప్పబడినది; అజ్ఞాన ర్మ
లయొక్క స్థానమునందు
నిలచిన వానిన
ను భావించుచున్నారు లోకముల
సృజించి మింగిన నాతండ్రియగు
సర్వేశ్వరునిశబ్దించు పాదములను
కాంతిగల,అందమగు,తామరపువ్వు)
అనుచోట (లోకములసృజించి
మింగిన) "అనేకవిధములగుదును"
అనుసఙ్కల్పమాత్రముచే తన
కన్న వేరగు సమస్తవస్తువులను
సృజించిఉండిన వీనికి ప్రయో
పదవము రాగా వీనినన్నింటిని
గర్భమునందుంచి రక్షించిచేసిన
వ్యాపారముచే నాటంకములేని
పరత్వము చెప్పబడినది. (నాస్వా
మియగు సర్వేశ్వరుని) స్వామిత్వ
ముతోగూడుకొనిన, పర్వము
గలవాడైయుండి
యెంతైనను తమను తక్కువగా

నినై త్తిరున్ద పడియాలే, తమ్మై
విషయీకరిత్తవత్తాల్ వన్దనీర్మై
శొల్లుకిఱార్
"మూవులకళన్ద"
ఇతినుడైయ, వెత్తై, తామాక
నినై త్తిరుక్కిఱార్. అ
ఱైక్కఴల్) ఇ
త్యాది, ధ్వనియానిన్ఱ
వీరక్కఴలైయుడైత్తాయ్ అత్య
జ్వలమాయ్ నిరతిశయ
భోగ్యమా యిరుక్కిఱ తిరువ
డికళై-ఇత్తాల్, అఴకు
శొల్లుకిఱతు-
(తామరై శూడుతఱ్కు)
తామరైపోలే ఇరుక్కిఱ తిరువడికళ్
శెన్నవాఱే "కదాపునః"
ఎన్నవేణ్డిరుక్కుమిఱే
(శూడుతఱ్కు వావా
రుయిర్) అత్తలైయిల్
వైలక్షణ్యత్తై అనుసన్ధిత్తాల్
అవన్బక్కల్ రుచిపణ్ణి
యల్లదు నిల్లానిఱే చేతనర్
(శూడుతఱ్కు వావా
రుయిర్) శూడుకైయిలే
అవావియిరుక్కిఱ, అరుయిర్
ఆశైప్పడు కిఱ ఆత్మవస్తు
ఉరుకియుక్క
అత్తలైయిల్ వైలక్షణ్యత్తై
యనుసన్ధిత్తవాఱే, అచ్ఛేద్య

దలచియుండిన విధముచేతమనం
గీకరించుటచే నే తెంచిన, సౌల
భ్యమును జెప్పుచున్నారు.
మూడులోకముల గొలిచిన
దీని, కొనను స్వయముగా
ధ్యానించుచున్నారు. (ధ్వనించు
చున్న శ్రీపాదములు యిది
మొరలుకొని, ధ్వనించుచున్న
వీరవలయములు గలవై మిక్కిలి
కాంతిగలవై నిరతిశయ
భోగ్యమైయున్న శ్రీపా
దములు-దీనిచే సౌందర్యము
చెప్పుచున్నది
పద్మ పుష్పమును ధరించుకొనుటకు
తామరవలెనున్న శ్రీపాదము
లన్నతోడనే "తిరిగియెపుడు"
అనదగియుండునుగదా.
ధరించుకొనుటకై ఆశచేత
నిండినయాత్మ ఆపత్కమునందలి
వైలక్ష్యమును అనుసంధించినచో
వానియందు రుచి నొసరించి
తప్పనిలువడుగదా చేతనుడు
ధరించుకొనుటకు ఆశచే
నిండినఆత్మ) ధరించుకొనుటయందు
ప్రేమగల, నిండినఆత్మ
కోరుచున్న ఆశపడుచున్న ఆత్మవస్తువు
కరిగి శిథిలము గాగా
ఆపత్కమున విలక్షణత్వమును
తలచిన లోడనే, ఖండింపద

మానఆత్మవస్తు, ద వద్రివ్యమా
య్, ఓగవయవియా
క్కి, క్కాణ వోణ్ణాతపడి
యుకత్తదాయిర్రాం. (నేరియ
కాతల్) అన్దఅవావానతు
విలక్షణమా యిరుప్పతొరు
నజ్జత్తెయుమ్ ప్పిఅప్పిత్తతు
"నజ్జత్సజ్జాజ్ఞాయతేకామః"
అన్దనజ్జన్దానొరు అన్బైప్పిఅ
ప్పిత్తతు "ధ్యానానుస్మృతిః"
ఇత్యాది శబ్దై నిన్నైక్కి అతు
విషయమ్ గుణాధిక్య విషయ
మాగైయాలే అన్దఅన్బి
లెఓరిన్బుణ్డు
ఇనిమై; అదెన్బట్టతు? ఆతుతా
నినితాయిరుక్కుమితే
దుఃఖాత్మకమానవిషయత్తై
పఱ్ఱి వన్దతన్ఱిక్కే "సుసుఖం
కర్తుమవ్యయమ్" ఎన్గిఅపడి యే
న్మర్త్వ్య విషయత్తినుడైయ
రస్యతైయాలే, ఇతు తానేరసిక్కు
మితే. అదు తానేన్బొల వెన్నిల్:
(ఈఱ తేఅల్) అమృత
నతముద్రత్తిల్ కడైన్ద అ
మృతమ్బోలే, భోగ్యమాయి
రుకుమ్ విషయత్తినుడై వైల
క్షణ్యత్తాలే. ఆతుతాన "ఆనం
దమయః" ఎన్గిఅవిషయత్తై
ప్పఱ్ఱివరుకైయాలే, యొరురసా

గనియాత్మవస్తువు కరుగునదై
యొక యువయువము గలదిగా
జేసి, చూడశక్యము గాకుండునట్లు
కరుగునదైనది కఱిగిన
భక్తి)అపే మమునది
విలక్షణమై యుండునదొక
పే మమును గలిగించినది
"కలిమిడిచే కామము గలుగును"
అసంగమొక పే మమును గలి
గించును "యెడతెగని తలంపు"
యివి మొదలగు వానినన్దలచుచున్నది
భగవద్విషయము గుణములధి
కముగా గలదగుటచే ఆపే మ
మునందొక యానందము గలదు
రుచి; అదియెట్టిది?
అది భోగ్యమై యుండునుగదా
దుఃఖముగల విషయమును
బట్టి వొచ్చినదిగాక, సుఖముగాచే
యుదగినది, నాశము లేనిద"నునట్లు
భగవద్విషయముయొక్క
భోగ్యతచే, స్వయముగా రుచించు
నుగదా. అదియేనివలెననిన;
(భోగ్యతలో నధికమగు అమృత
సముద్రమునందు తరచిన, య
మృతమువలె, భోగ్యమైయుండు
ను, విషయముయొక్క వైల
క్షణ్యముచే, అది "ఆనం
దమయము"ను విషయమును
బట్టి వొచ్చుటచే నొక సముద్ర

గరమాయిరుక్కు మిత్తేవిలక్ష
ణవిషయమాగై యాల్ ఇవను
డైయరుచి యాలుమ్, ఒరుక
డలిలేపకాకి ప్పుగున్దా
ల్పోలే ఇరుక్కుమిత్తే
(అముదత వెళ్ళత్తానామ్)
ఇన్బవెళ్ళత్తిలె యుళనాక్కైయా
గిఱ (శిఱప్పువిట్టు
పరమభక్తియై యుడైయ
నాగై యాగిఱతిత్తే
ఐశ్వర్యమ్; అత్తైవిట్టు
(ఒరుపొరుట్కు)ఇత్తై
విట్టాలిని ప్పిరనినైప్పతు
ఇవరు కేశిలవైయిఱె;
అవైయాక్కిఱన ధర్మార్థకామ
మోక్షఙ్గళిల్పోల్లుకిఱవైయి
ఱే. అవఱ్ఱై యొన్ఱాకనినైత్తి
రాద అనాదరతోమ్ఱ్ఱు
ఒరుపదా మెన్గిఱార్.
(అశైవో శైక)
అవైతానితు పోలేసులభ
మాయిఱాతు. యత్నిత్తు
ప్పెఱవేణ్డుమతాయ్, పెఱ్ఱాల్
ప యోజన మల్పమాయి
రుక్కుమ్, అవఱ్ఱుక్కాశైప్పడు
వారజనే క్లేశప్పడుక
(క్లేశోధిక తరస్తేషాం
ఎన్గిఱపడియే నిరూపి

మైయుండునుగదా విలక్ష
ణ విషయముగుటచే వీని
రుచిచేత నొక
సముద్రము నందొక్కడు పడుకొని
యుండునట్లుండునుగదా
(అమృత ప్రవాహమునమునిగినవాడై
అనంద ప్రవాహము నందుండువాడ
నెడి యాధిక్యమును విడచి)
పరమ భక్తిగలవాడై
యుండుటయనెడిదిగదా
యైశ్వర్యము; దానిని విడచి
(ఒక పురుషార్థమునకు) దీనిని
విడచిన నిక పొందచూచునది
యివతల కొన్నింటినిగదా
అవియేవనగా ధరార్థకామ
మోక్షములందు జెప్పబడు వానినే
కదా. వాటి నొకటిగా తలంచి
యుండనియనాదరముదోచు
నట్లొక పదార్థ మనినారు.
(చిక్కులుబడువారు చిక్కబడగా)
అవి దీనివలె సులభ
మైయుండదు. యత్నించి
పొందవలసినదై, పొంది న
ఫలమల్పమైయుం
డును వాటికాశపడువార
లై బొధపడుచుండగా
ఉపాయాన్తరములకు భాధలెక్కువ
యనునట్లు నిశ్చయించినయు

త్తాల్ దుఃఖాత్మక మెన్ఱాలుమ్
నాట్టిలేశిల పురుషర్గళ్ అ
వర్ణ్త్తైవిరుమ్బానిన్ఱార్ కళె
యెన్న ; అరివుకేడర్ పడియో
నామ్ శొల్లుకిఱతు, బుద్ధి
మాన్గళివర్ణ్త్తై
స్వీకరిప్పతాక మనోరథిప్పార్క
ళో? (తిరువాడు ఇత్యాది)
ఐశ్వర్యం నిలైనిన్ఱు
అతు తానే యాత్తై యాయి
రుప్పతు, ఇత్తాలుమ్
ఫలమిల్లైయిఱే భోక్తావుక్కు
శక్తివై కల్య ముణ్డాకిల్ అవను
మొరునాళు మొఴియాత
మిడుక్కై యుడైయనావతు, ఐశ్వ
ర్యన్దాన్ పాదేశిక మావతన్ఱిక్కే
త్రైలోక్యముమ్ విషయమావతు
ఇత్తోడే అడుత్తు (నల్వీడు
పెఱినుమ్) నల్వీడెన్ఱు
ఉత్తమపురుషార్థత్తైచ్చొల్లుకై
యాలేనడువిల్ కైవల్య పురుషా
ర్థత్తై చ్చొల్లిత్తాకిఱతు. యిదుదాన్
పెఱక్కడవతెన్ఱిరుక్కైయన్ఱిక్కే
ఇతిలేతోళ్మారుమ్బడియానాలుమ్
(కొళ్వతెణ్డుమో!) ఇవైస్వీకరిక్క
క్కడ్వదాన,మనోరథసమయత్తిలే
తానుణ్డో? ఐశ్వర్యమ్ అస్థిర
మాగైయాలేకఴియుణ్డతు

దల, దుఃఖమయమనినను
లోకమున కొందరు పాయా
న్తరముల నాదరించుచున్నారే
యనిన; అజ్ఞానులవలెనా
మేము చెప్పినది, బుద్ధి
మంతులు పాయాన్తరముల
న్పట్టు కోనుట్కై కోరుదు
రా? ఐశ్వర్యముతో మొదలుకొని
ఐశ్వర్యము నిలకడగా నిలచి
అదియేయాత్రయై
యుండు, దీనిచేతను
ఫలము లేదుగదా భోక్తకు
శక్తి లేకున్న వాడాక
నాడును పోని
బలముగలవాడగుట, ఐశ్వ
ర్యమైతే, చిన్నదగుటగాక
మూడులోకములును కనిపించునది
దీనితోనమ్బన్ధించిన మోక్షము
లభించినను) మంచిలోకమని
ఉత్తమ పురుషార్థమును చెప్పుట
చేత మధ్యన కైవల్య పురుషా
ర్థమును చెప్పినదైనది. యిది
పొందదగినదని యుండుటగాక
దీనిలో భుజము మార్చుకొనునట్లు
(పొందుటకు తలచునా!)ఇవిస్వీకరింప
తగిన ప్రేమాసమయమునందు
తానుణ్డునా? ఐశ్వర్యము అస్థిర
మగుటచే నివృత్తింపబడినది

ఆత్మలాభమ్ పరిచ్ఛిన్నమాగై
యాలే కఴియుణ్డాతు, భగవ
త్పురుషార్థమ్ అశైప్పట్ట ఉడ
మ్బైయొఴియ వేఱోరుడమ్బై
క్కొణ్డుపోయను భవిక్కుమతాకై
యాలే కఴియుణ్డాతు అవ్వు
డమ్బోడేయిరుక్కచ్చెయ్తే పెఱక్క
డవతానపరభక్త్యాదికళోడివై
యొవ్వాతేనిఱ్కిఱవిడం విచార
విషయమో? ఆనాలుమ్ శిలపేర్
నినైయానిఱ్కిఱార్ కళేయెన్నిల్
(తెళ్ళియోర్ కుఱిప్పు
ఎణ్ణమో?) సారాసారవివేకం
పణ్ణిఇరుప్పార్క్కు మనోరథత్తుక్కు
విషయమల్ల సారాసార వివేక
జ్ఞర్ నల్లతుక్కుమ్ తీయతుక్కు
తామిట్టుప్పిఱన్దిరుప్పర్ గళ్
“సారాసారవివేకజ్ఞాఃగిరయాంసః”
“కూడుమాశై” ఇత్యాది

ఆత్మలాభము మితికలదగుట
చే నివృత్తింపబడినది భగవ
త్పురుషార్థము ఆశబడిన శరీ
రమును తప్ప వేరొకశరీరమును
కొనిపోయిన భవించునదగుట
చే నివృత్తింపబడినది ఆ శరీర
ముతో నుండినను పొందద
గినదైన పరభక్త్యాదులతో నివి
సరిగాకయుండినచోటు విచార
విషయమా? అయినను కొందరు
తలంచుచున్నారుగదా యనిన
జ్ఞానవంతులయొక్క ఉద్దేశ్యము
తలచునా? సారాసార వివేకము
చేసి ఉండువారల ప్రీతికి
గోచరముగాదు సారాసారవివేక
జ్ఞులు మంచిదానికిని చెడ్డదానికిని
తాము పెట్టిపుట్టియుందురు.
సారాసారముల నెరిగిన వారధికులు”
“కూడుకొనెడియాశ” మొదలుకొని

మూన్ఱాంపాట్టు:—కుఱిప్పిల్ కొణ్డునెఱిప్పడ, ఉలకమ్
మూన్ఱుడన్ వణఙ్గుతోన్ఱుపుకఴాణై
మెయ్ పెఱనడాయ తెయ్వమ్, మూవరిల్
ముతల్వనాకిచ్చుడర్విళఙ్గకలత్తు,
వరైపురైతిరైపొరు పెరువరై వెరువుఱ,
ఉరుమురలొలిమలిగళిర్ కడఱ్పడవర
వరశుడల్ తడవరైతోఴఱ్ఱియ, తనిమా
త్తెయ్వత్తడియవర్క్కినినామాళాకవే
ఇశైయుఙ్గొల్, ఊఴిదోరూఴియోవాతే

—అర్థము—

మూన్ఱు-మూడు, ఉలకమ్-లోకములను, నెఱిప్పడ-మంచిమార్గమునందు బడునట్లు, కురుప్పిల్ కొండు-తిరువుళ్ళపట్టి, ఉదర-(ఆమూడు లోకములు) ఏకమై, వణజ్గు-ఆశ్రయించునట్లు, తోన్ఱు-ప్రసిద్ధమైన, పుకర్-కీర్తి కలవాడును; ఆణై-ఆజ్ఞను, మెయ్ పెఱ-యదార్థముగా, నడైయ-నడపించువాడును, తెయ్వమ్-బ్రహ్మవిష్ణు మహేశ్వరులనెడి, మూవరిలుమ్--త్రిమూర్తులలో, ముదల్వనాకి-శ్రేష్ఠుడును, శుడర్--తేజస్సు, విళజ్గు-ప్రకాశించుచున్న, అకలత్తు-వక్షస్థలముకలవాడును, వరైపురై-పర్వతముతో సమానమై, పొరు-కొట్టుచున్న, తిరై-అలలు, పెరు-గొప్ప, వరై-పర్వతములు, వెరువు-భయము, ఉఱ-జెందునట్లు, ఉరుము-పిడుగువలె, ఉరల్-గర్జించుచున్న, ఒలి-ఘోషము, మలి-సమృద్ధమై, నళిల్-చల్లనైన, కడల్-సముద్రమును, పడమ్-ఫణములుగల, అరవు-సర్పములకు, అరశు-రాజైన వాసుకియొక్క, ఉడల్-శరీరమును, తడమ్-విశాలమైన, వరై-(మన్దర పర్వతమునందు, శుర్ర్రియ-చుట్టి చిలికినవాడును, తని-అద్వితీయుడును, మా-పర, తెయ్వమ్-దేవతయైన సర్వేశ్వరుని, అడియవర్క్కు-దాసులైన శ్రీవైష్ణవులకు, ఇని-ఇకపైన, నామ్-మనము, ఊర్ర్రోఱూర్రి-ప్రతికల్పమునందు, ఓవాతు-యెడతెగక, ఆళాక-దాసులమగునట్లు, ఇశైయుజ్గోళ్--సమ్మతింపుడు--(తాత్పర్యమ్

తాత్పర్యము:—ఈ పాశురములో భాగవతుల విషయమై భక్తి నొనరించుట స్వరూపమునకు తగిన విషయమని సాయించుచున్నారు.

సకలప్రాణులును సన్మార్గమునొందియు జీవింపవలయునని మొదట సంకల్పించి, పిమ్మట తన యొక్క అఘాత సంకల్పముచే వీనినిసృజించి, సృష్టమైన వీనినిఁ దనయాజ్ఞచే నమోఘముగాఁ పరిపాలించి, బ్రహ్మరుద్రాది సకలప్రాణులును ఉచ్చనీచ విభాగములేక తన్ను నాశ్రయించునట్లు యశః ప్రథకలవాడై బ్రహ్మరుద్రేంద్రులకు నిర్వాహకుడై, అద్వితీయ పరదేవతయైయున్న పరమపురుషుడు దేవతల కమృతము నొసుగుటంచుటకై క్షీరార్ణవమందు మంధరమనియెడు కవ్వమునునాటి, సర్పరాజైనవాసుకియనెడు తాటినిజుట్టి, ఆకాలమం దానసముద్రమందు పర్వత

ములవలె నత్యున్నతములై లేచి, యలలు, పిడుగులవలె గర్జించుచు
కొట్టునట్లును, ఆశబ్దములకు భయపడి, కులపర్వతములుకూడ చలిం
చునట్లును చిలికినప్పుడు, ఆశ్రితవత్సలుడైన యతని దివ్య చేష్టితములయం
దీడుపడిన శ్రీ వైష్ణవులకు స్వరూపానురూపముగాఁ కైంకర్యముఁ జేయక
నాకెంతకాలము వ్యర్థమైపోయినది. ఇకమీదనైనను నా శ్రీ వైష్ణవులను
తినతోపాటు సాధారణులని తలంచి చెడిపోక, సర్వకాలములందును

వారికే దాస్యముఁ జేసి యుజ్జీవించుట యనెడు మహాపురుషార్థమును
లభించునట్లు పరమపురుషుడు కృపజేయునాయని భాగవత శేషత్వ
కాష్ఠ్యమును వక్కాణించిరి.

వ్యాఖ్యామ్

మూన్ఱామ్పాట్టు.
(కుటిప్పిఱిత్యాది
ముతలిట్టిరణ్డుప్పాట్టిల్
అతిల్, ముతల్ పాట్టిల్
అవన్, వడివళకై
పేశి, అనుభవిత్తార్;
ఇవన్ఱైన్ఱు, పెరియారనుభ
విత్తుక్కొండిరుక్కుమిరుప్పిల్
అవన్, విషయమాక, పణ్ణుమ్
భక్తియే, ఇనితెన్ఱార్, ఇరణ్డామ్
మ్పాట్టిల్; ఇప్పాట్టిల్
భక్తిప్పణ్ణప్పడుం,వి
షయత్తుక్కు ఎల్లై, ఎవ్వళవె
న్ఱిల్; అవన్ తొ
డఙ్గి, తదీయ శేషత్వ
పర్యంతమాక వెన్గిఱతు.
కుటిప్పిఱక్కొణ్డు నెటిప్పడడఉలకం
మూన్ఱుడన్ వణ
ఙ్గు, తోన్ఱు, పుకళా

మూడవపాశురము.
తిరువుళ్ళమునందగునది మొదలుకొ
ని మొదటి రెండు పాశురములందు
దానిలో మొదటిపాశురమందు
సర్వేశ్వరుని విగ్రహసౌందర్యమును
పాడించి యనుభవించినారు;
యీసర్వేశ్వరుని బొంది యనుభ
వించుచుండుటకన్న నా
శి యఃపతివిషయముగా జేయు
భక్తియే భోగ్యమనినారు రెండవ
పాశురమునందు; యీపాశురమున
భక్తి చేయబడు
భగవద్విషయమునకు కొనయెంత
యనిన; శ్రీమన్నారాయణునకు మొద
లుకొని భాగవత శేషత్వ
మువరకనినది
తిరువుళ్ళపట్టిదారినబడునట్లులోకముల
మూడింటితోడను ఆశ్రయించున
ట్లు ప సిద్ధమగు, కీర్తిగలవాడను

నై, మెయ్ప్పెఱ, నడాయు
తెయ్వమ్ మూవరిల్, ముతల్వ
ఎన్ఱు ఇవనో డేఅన్వ
యిత్తల్. (నెఱిప్పడ
వుఱిప్పిల్కొణ్డు "బహు
స్యామ్" ఎన్ఱుసఙ్కల్పిక్కి-అ
పడియే, యురువుమ్బుమ్బడి, తిరు
వుళ్ళత్తిలేకొణ్డు, స్వవ్యతిరిక్త
సమస్తవస్తుక్కళుమ్, నెఱిప్ప
డుమ్బడియాక. వళివప్పడు
మ్బడియాక, తిరువుళ్ళత్తిలే
కొణ్డు, ఎన్ఱుమామ్-ఇప్పడి
నెఱిప్పడువార్ శిలరాయ్, శిల
రన్ఱిక్కే ఉలకమూన్ఱు)
తన్నై యొళిన్దారడైయ, తన్నై
యాశ్రయిక్కుమ్బడియాగ, అ
తుతన్నిల్, అన్యోన్యమాశ్ర
యిప్పారుమ్, ఆశ్రయణీయరు
మాకిలు, వైషమ్యముణ్డేయాకి
లుమ్, తన్నళవిలేవన్దాల్, ఎల్లా
రుమొక్క.కూడితిరువడిక్కళిలే
ఆశ్రయిక్కుమ్బడిక్కేడాక
ఉడన్ వణఙ్గ)
తనిత్తానపోతాయిఱ్ఱుం
అవాన్తరవిషయముళ్ళదు;
ఇవన్బక్కల్ ఎల్లారుఙ్గూడత్తి
రువడికళిలే ఆశ్రయిప్పార్కళ్
త్తాల్వన్దప్రసిద్ధికిడన్ద
ఎడమ్ తెరియాతపడి

ఆజ్ఞను, నిజముగా, నడపించువాడును
(త్రిమూర్తులలో మొదటివాడు)
అని సర్వేశ్వరునితో కూర్చి
ననుసరి. (దారిబడునట్లు
తిరువుళ్ళపట్టె "అనేకవిధములు
గా మారుచున్నాను" అని తలచు
నట్లే, నిశ్చయమగునట్లుగా మన
స్సునందుంచుకొని, తనకన్న వేరగు
సమస్తవస్తువులును, దారినబ
డునట్లుగా. మార్గమునబడు
నట్లుగా-మనస్సున
గొని, యనినను సరి-ఇట్లు
దారినబడువారు కొందరై, కొంద
రుగాక (మూడులోకములును
స్వవ్యతిరిక్తులందరు, తన
నాశ్రయించునట్లుగా, దా
నిలో, నొకరి,నొకరాశ్రయించు
వారును, ఆశ్రయింపబడువారును
హెచ్చుతగ్గులుండినను
తన దగ్గరకే తెంచిన నంద
రు సమముగా, గూడి, శ్రీపాదములం
దాశ్రయించుటకు దగునట్లుగా
అందరొకటై, ఆశ్రయించునట్లు)
వంటరిగా నాశ్రయించినప్పుడగు
నవాంతర విఘ్నములు గలుగునది
యీసర్వేశ్వరునందరుగూడి
పాదములందాశ్రయింతురు
దీనిచేవొచ్చిన ప్రసిద్ధియుండు
చోటు, తెలియకుండునట్లో

యొరుమూలైయిలే యుడజ్గి క్కిడక్కుమో వెన్నిల్; (తోన్రుపుకళ్ శు తిప సిద్ధమ్. (ఆజ్ఞై మెయ్ అ, నడాయ) ఆజ్ఞైయొప్పత్తుమ్పత్తాక్కనడ త్తానిత్తానుమాయ్. (తెయ్ వమ్ మూవరిల్ ముదల్వ నాకి అన్రిక్కే, ఇవర్ గళుమ్ తన్నోడు సమానరాయ్, అవనో? ఈశ్వరన్, ఇవర్ కళో? ఈశ్వరర్ కళ్ ఎన్రుశజ్ఞార్ క్కు ఇవర్ కళ్ పక్క లిలెయుమ్ ఈశ్వ రత్వశజ్కై ప్పణ్ణుమ్పడి యిజే తానివర్ కళుక్కు కొడుత్తువెక్కుమ్ తరమ్. ఆజ్ఞైయాలే నడాయ తెయ్వమ్ మూవర్) ఎన్రుఇవర్ కళోడే అన్వయిక్కుమామ్ (మూవరిల్ ముతల్వనాకి) తన్నైయొళిన్ద విరువ రళవిల్ అవర్ కళుడైయ శరీరత్తుక్కుమ్, ఆత్మావు క్కుమ్; నియామకనాయ్ తన్నళవిల్ అసా- ధారణవిగ్రహత్తోడే నిన్రు అవ్విక్కు నియామకనాయ్. అన్రిక్కే

శమూలన యణగి యుండునాయునిన సుప సిద్ధ కీర్తి గలవాడు) శ్రుతిప్రసిద్ధము. (ఆజ్ఞను నిజముగా, నడపించువాడా ఆజ్ఞను పట్టిన దేపట్టుగా నడ పించువాడై దైవములు ముగ్గురిలో మొదటివా డై యట్లుగాక, వీరలును తనతో సమానులై, వాడో యీశ్వరుడా? వీరలా ప్రభువులాయని చూచిన వారికి వీరలందును, యీశ్వ రులను శంకచేయునట్లు గదా, తాను దేవతలకు యిచ్చివెచిన తరకతి యట్లగుటచే. (నడపించు బ హ్మారుదు డు విష్ణువు లను ముప్పురిలో నపిరి తోనన్వయించిననుసరి ముగ్గురిలో శ్రేష్ఠుడై) తనకన్న నితరులగు సిద్దరి లో వారియొక్క శరీరములకు ఆత్మ కును నియామకుడై తనవరకసా ధారణ విగ్రహముతో నిలచి దానికి నియమించువాడై అట్లుగాక

ఇన్ద నైయుమ్మకూట్టి మూవరెన్న
వుమామ్. (శుడర్వి శ్ఙులక
లత్తు) ఆభరణశోభైయై
యుడైత్తాన తిరుమార్వైయుడై
యనాయ్. అన్దిక్కే చన్ద్రిసూ
ర్యర్ కళాలే విళఙ్గానిన్ఱ ఆకా
శత్తిల్ పొఙ్గతీరుమ్బడియాక
వెన్నుతల్. (వరైవురై
యిత్యాది) అవర్ ఆశ్రితార్థమాక
చ్చెయ్యుమ్ శెయల్ కళిల్ ఇదొ
న్ఱుమమైయాతో? ఇవనే
ఆశ్రయణీయ నెన్ను మిడత్తుక్కు,
వరైవురై తిరై మలైయొ
డొత్త తిరై అవై
మలైయుమ్ మలైయుమ్ తాక్కినా
ల్పోలే తన్నిల్ పొరా పొఙ్గిల
పోతు. (పెరువరై, పెరువుల
కులపర్వతఙ్గళ్ నడుఙ్గ
ఉరు మురలొలి
మిల్)అప్పోతురుము ఇడిత్తా
ల్పోలేయిరుక్కి అధ్వనియాన
తుమిక (నళిర్ కడల్
పొటియెళ్ళక్కడైయచ్చెయ్
తేయుమ్ అవన్ డైయ కటాక్ష
మాత్రత్తాలే కడల్ కుళిర్
డి కుముతాదపడి
ఙ్గ వెన్నుతల్
డవరవరకు)
ఒరుచేతననై చ్చొల్లా క్కడైయ

ఇంద్రుని వీనిలో గూర్చి ముప్పురని
ననుసరి కాంతితో ప్రకాశించువక్ష
ముగలవాడు) ఆభరణముల శోభ
గలవక్షస్థలముతో గూడుకొనిన
వాడై అట్లుగాక చంద్రసూ
ర్యులతోడ న్ప్రకాశించుచున్న ఆకా
శము నందు చిన్నబోయినది రున
ట్లనినను సరి (పర్వతములవంటి
యిది మొదలుకొని) వారాశ్రితుల
కొరకు చేయుపనులందు యిది
యొకటి జాలదా? యీసర్వేశ్వరుడే
యాశ్రయింపదగిన వాడనుటకు
వరై పురై తిరై పర్వతములతో
తుల్యమగు తరంగములవి
పర్వతము పర్వతము తాకిన
ట్లు తమలో తాము, పోరాడు
నప్పుడు (పెద్దకొండ, భీతినందునట్లు
కులాచలములు భయపడునట్లు
అశనిపాతమువంటి ధ్వనిగల
పుష్కలమగు) అప్పుడు పిడుగు
పడినట్లుండెడి, ధ్వనియనునద
ధికముగాగా చల్లనిసముద్రమును)
నిప్పెగురునట్లుచే
సినను వానియొక్క కటాక్ష
మాత్రముచే సముద్రము చల్ల
నైనప్రకారము గ ంచే కుండునట్లు
భయముగానని ననుసరి
పడగ ల సర్పనాథుడు)
ఒకచేతనుని జుట్టి తరచి

చ్చెయ్ తేయుమ్ ఒరునలివి
ని క్కెయిరు క్కైయిల్ న్వ
స్వర్న త్తాల్వన
ప్పీతిక్కప్పోక్కవిట్టు
పడ త్తెవిరిక్క అరర
శణు-వాసుకిఅతినుడైయ
ఉడలై చ్చుట్రి, తడ
వ్వరై) కడలై
క్కణ్ శెటియిట్టాఱ్పోలే
యిరుక్కుమ్ మన్దరపర్వత త్తై
క్కొడుపుక్క శుట్రి
యు) కడల్ లజ్జ
క్కిణ్మణ్ణ్ణు
మేల్మణ్జెన్ను అమృతమ్
పడుమళవుమ్ శెల్ల, తొట్టార్
క్కెల్లామ్ "నాక
డైనేన్"ఎన్నుశొల్లలామ్బడి, తా
నె శుట్రువరుమ్బడి
యాకవాయిఱ్ఱుల కొడుపుక్క
వైత్తనాయ్
ప్పమ్ తనిమా
త్తెయ్వమ్) అద్వి
తీయ, పరదేవతై. ఇప్పడి
అద్వితీయ పరదేవతైక్కాళా
కవో ఆశైప్పడుకిఅతెన్నిల్
(అడియవర్ క్క) ప. యో
జనాన్తరపరరాన దేవతైక
ళుక్కాక తన్నుడైయ ఉడమ్బు
నోవక్కడలైక్కడైన్ద

ననొక బాధతే
కుండునట్లుండుటలో తాను
ముట్టుకొనుటచే నే తెంచిన
సంతోషమునకు దారివిడచి
పడగల విప్పుచున్న సర్పస్వా
మిగలడు వాసుకి దాని
శరీరమును జుట్టి పెద్దదగు
పర్వతమునందు (సముద్రమును
వలవేశినవారివలె
నుండు మన్దర పర్వతము
ను తీసుకొని చేరి (చుట్టితరచి
నవాడును) సముద్రము కుళ్లులె
యుడుగుననున్న మన్నును
పై కెగురకొట్టి యమృతము
బడువరకు ముట్టు
కొనువారికందరికిని, "నేనుత
రచితి" ననునట్లు తా
నేచుట్టం"దరి వైపు" తిరిగివొచ్చునట్లు
గానైనది తీసుకొనివొచ్చి
"పర్వతము నీటిపై బెట్టిన చతు
రత్వము. (అద్వితీయుడగు గొప్ప
దైవము) యిట్టి వాడింకొకడు
లేని పరాత్పరుడు. యిట్లు
అద్వితీయ పరదేవతకు దాసుడగు
టకా, యాశపడునదనిన
(భాగవతులగు వారలకు యింకొ
కపనియందు ప్రేమగల దేవతల
కొరకై తన దివ్యమజ్గళ విగ్రహము
నొచ్చునట్లు సముద్రము దరచి

మృతత్తై కొండుత్తమహ్హా
పకారత్తై యనుసన్ధిత్తు అవణ్
నీర్మైయిలే తోఱ్ఱం
ఎఴుంతికొండుత్తిరుక్కుమ్ శ్రీవైష్ణ
వర్ కళుక్కు (ఇనినామ్)
ఆత్మసత్తైయుళ్ళవన్ఱు తొడఙ్గి
భాగవత శేషమాయ్ ప్పోరువతు
ప్రాప్తమాయిరుక్క శరత్తాలే
“నాన్” ఎన్ఱుమ్ “ఎన్నతు” ఎన్ఱుమ్
పోన్దోమ్. ఇని శేషిత్త కాల
మాకిలు మవ్వస్తు భాగవత శేష
మెన్న మిడత్తై అవణ్
కాట్ట అవణ్ ప్రసాదత్తాలేకణ్డ
నామ్ అవర్ కళోడో
పూణ్డాయ్ ఒక్క
వోవెన్నిల్;
(అళ్ళాళ) శేషభూత
రాళ అవర్ గళుక్కుమా
ళాయ్ “నాణ్ ఎనక్కు” ఎన్ఱి
రుక్కుమిరుప్పుమ్ కలన్దుశెల్ల
వోనెన్నిల్; (అళ్ళాళవే)
అళ్ళాన్దరమిన్ఱిక్కే
శేషత్వమే వడివాళ ఇన్నై
యుఙ్గోళ్) అవణ్ అళ్
పార్త్తుఴ తరువానాకై
యాలే ఇవ్వర్తత్తిలవనై
ఇప్పోతాళ ఇన్నైవిక్క
వేణ్డా
ఇవర్ “ఎప్పోతో? ఎన్ఱుపా్రి

యమృతము కృపజేసిన మహ్హా
పకారమును దలంచి సర్వేశ్వరుని
సౌలభ్యము నందోడిపోయి
వ్రాసి యిచ్చియుండు శ్రీవైష్ణ
వులకు (యిక్కడినుండి, మేము)
ఆత్మ యుండినదైననాటినుండి
భాగవత శేషమై పోవునది 'తనకు'
తగినదై యుండగా కర్మచే
“నేననియును” “నాది” యన్ని
పోయితిమే యిక, మిగిలిన కాల
మైన నీయాత్మ భాగవత్త శేష
మును విషయము నీశ్వరుడు
జూపగా వానికృపచే చూచిన
మేమా భాగవతోత్తములతో
వజ్జిభోజన మొనరించి నమ
మగుటకాయనిన “కాదు”
(దాసులమగుటకు) శేషభూతు
ల మగుటకు వారలకు దాసుల
మై “నేను నాకు” యని
యుండు యునికి, కలశి వర్తిం
పనాయనిన (దాసుడనగుటకే)
దాసుడనగు తరకతి వరకేకాళ
శేషత్వమే శరీరముగా (యిష్ట
పడుదు) వాడు మనుష్యుల
జూచి యవకాశము నిచ్చువా
డగుటచే యీయర్థము నాతని
నెప్పుడును నమ్మతింపజేయ
నవసరము లేదు
వీరెప్పుడో యని పా్రి

క్కు ఆరాగ్గైయాలే, ఇవర్కిక్కు శైవు ర్రించువారగుటచే, వీరికిష్టము

ణ్ణు "ఇశైయుజ్ఞోల్" ఎన్బానెన్నై
న్నిల్; భాగవత శేషత్వమాకై
యాకిఅతు కూడువతొన్ట
లామె యాలే కూడాదవర్గ
ళిజనేకూడవల్లారో? వెన్ని
రార్. ఇతు తాన్
శిలకాలమాయ్కళిం
దపోణ్ణాతు; (ఉళ్లితో
ఋూళ్ళి) కల్పన్దోఅమాక
వేణుమ్
అతుతన్నిలుమ్ (ఓవాతే
ఒరుక్షణము విడైవిడాతే
యాకవేణుమ్. అవాప్త
సమస్తకామనాయ్
శ్రియఃపతియాయ్, అయ
ర్వఱుమమరర్క
ళతిపతి యాన, సర్వేశ్వ
రన్ సంసారికళుడైయరక్ష
ణత్తుక్కాక తన్నైప్పోణా
తే ఇజైవన్ద
వతరిత్తు విడత్తు,
దుష్ప్రకృతి గళానశిశు
పాలాదికళ్ అదు
పొఱుక్కమాట్టామే, ముడిన్దు
పోనాప్పోలే ఇప్పోతు
భాగవతర్గళుడైయ పెరు
మై యఱియాతే, యివర్గ
ళుమ్ నమ్మోడొక్క

గలదు "నమ్మతింపుడ" నునదే
లననిన; భాగవత శేషత్వమను
నది సంభవించునదొకటి
గాకుండుటచే కుదురని యర్థ
మిట్లు కుదురునదే ? యను
చున్నారు. యీ భాగవత శేష
త్వము, కొంతకాలముండి నశిం
పరాదు; అన్ని బ్రహ్మకల్పము
లందు ప్రతికల్పముల వెంట
"గలుగునది" గావలయును
ఆ శేషత్వములో నెడ తెగక)
ఒకక్షణ మెడ తెగకుం
డునది గావలయు. అవాప్త
సమస్త కామములు గలవాడై
లక్ష్మీనాయకుడై, అజ్ఞాన
ము నశించిన నిత్యసూరులక
ధిపతియగు సర్వేశ్వరు
డు, సంసారుల రక్ష
ణమునకై తనను గాచుకొన
క యీలీలా విభూతి కేతెం
చి యవతరించినచోట
దుష్ట హృదయముగల శిశు
పాలాదులా యవతారమును
సహింపజాలక చచ్చి
పోయినవారివలే యిపుడు
భాగవతుల యొక్కయధిక
తనెరుగక యీ భాగవతు
లును మనతో సమానముగా

అన్న పానాది గళాలేధరియాని
న్నార్గళ్ ఆకిల్
నమ్మిళ్ళాట్టిల్ వాశియెన్ ఎన్ఱు
సజాతీయబుద్ధి
వణ్ణి సంసారికళ నర్థ
ప్పడుకిఅవడ్ కణ్డు
అవతరిత్త సర్వేశ్వరన్
ఇతర సజాతీయ
నామన్ఱిఱే ఇవర్ కళుమ్
సంసారికళో
డు సజాజాతీయరావతు.

నన్నపానాదులచే ప్రాణధారణము
చేయుచున్నారు అట్లైన
మనకన్న నెక్కువేమియని
కులమొకటియను బుద్ధి
బెట్టి యజ్ఞానుల నర్థ
పడెడి విధమును చూచి)
యవతరించిన సర్వేశ్వరుడి
తరకులము వాడైన
ప్పుడుగదా భాగవతులును
జన్మమరణములందిరుగువా
రితో నొకకులము వారగుట. భగ
వంతుడు సూకరాదికులములం దుద
యించినంత మాత్రమున సూకర
ములు మనకుల మాతనిదనుకొని
నట్లగును మనము శ్రీవైష్ణవులతో
సమానకులము వారలమని తలంచు
టయును_ 3

నాలాయ్యాట్టు:— ఊళ్రిత్తో యూళ్రయోవాతు వాళ్రియ
వెన్ఱుయామ్ తొళ్రవిశైయుజ్గోళ్,
యావకై యులకముమ్ యావరుమిల్లా
మేల్వరుమ్ పెరుమ్బాళ్ర్ కాలత్తు ఇరుమ్పొరు
క్కెల్లామరుమ్ పెఱల్ తనివిత్తు ఒరుతా
నాకిత్తెయ్ వనాన్ముకకోళ్రముళై
యీన్ఱు ముక్కణీశ నొడు తేవుపలనుతలి
మూవులకమ్ విళైత్త వున్ది
మాయక్కడవుళ్ మామతలడియే_ ర
ర్థము— యావకై ఉలకముమ్, అన్నిలోకములును, యావరుమ్
ప్రాణులన్నియు, ఇల్లా, లేనట్లు, మేల్, పూర్వము, వరుమ్, వొచ్చిన

5

పెరుమ్_పొడవగు, పాళ్ళ్_నశించియున్నట్టి, కాలాత్తు_కాలమునందు, ఇరుమ్_విశాలమైన, పొరుట్కెల్లామ్_ఆత్మలకన్నింటికిని, పెఱల్ అరుమ్_పొంద నలవిగాని, తని_అద్వితీయుడగువాడును, ఒరు_సహాయ మెవరు లేని వాడును, విత్తు_కారణము, తాన్ ఆగి_తానేయయుండును, వాడునాన్ముకన్ దైవమ్_ నాలుగుముఖములుగల బ్రహ్మయును, కొళ్ళుం_పరిపూర్ణశక్తిగల, ముక్కై_మొక్క, ముక్కణ్_మూడుకన్నులుగల, ఈశనోడు_రుద్రుని తోడను, పలతేవ్వు_బహుదేవతలను, ఈన్టు_పుట్టించి, నుతలి_పుట్టించుటకును సంహరించుటకును తగిన వారినిగా జేసి, మూవ్వులగమ్_త్రిలోకములను, విళైత్త_పుట్టించిన, పున్దిపొక్కిలిగలవాడై, మూంరుక్_అచ్చెరువుగలవాడై, కడుపుళ్_పరాత్పరుడై, మామూతల్_మంచి కారణుడగు నారాయణునియొక్క, అడి_తిరువడిగళ్ళను, ఊళ్ళితోరూళ్ళి_కల్పకల్పములందును, బవాతు_అవ్యవచ్ఛిన్నముగా, వాళ్ళియ_యుపద్రవము లేకుండునట్లుండవలయు, ఎన్టు_అని, యామ్_మనము, తొళ్ళుం_సేవించుటకు, ఇశైయుజ్గోల్ ? గలుగునా ?

అవతారిక:— యీ నాలుగవ పాశురమునందు పరాత్పరుడై యున్న శ్రియఃపతికి మఙ్గళాశాసన మొనరించుటయే యాత్మలకు తగిన పనియని సాయించుచున్నారు. అవాన్తరమగు ప్రళయమువలెగాక పాతాళము మొదలు సత్యలోకమువరకుండెడి పదునాలుగు లోకములును యీలోకము లందున్న బ్రహ్మ మొదలగు సర్వజీవులును నశించి పొడవైయున్న మహాప్రళయమును గల్పించి తరువాత సృష్టికాలమున నీజగమునం దుపాదానాదులను మూడు కారణములు తానై మొదట తన నాభికమలము నందునుండి బ్రహ్మాండమును దానిలోనుండు సకల లోకములను సృజించెడి బ్రహ్మను వానినుండి రుద్రుడు మొదలగు దేవతలందరిని సృజించి వారలకు తగుబలము నిచ్చి మిక్కిలి గొప్పది యగు శక్తిగలవాడై తన కటాక్షమునకు పాత్రులుగాని చేతనులకు పొంద నలవిగానివాడై, ప్రధాన కారణుడై పరాత్పరుడగు నారాయణుని తిరువడిగళ్ళకు మంగళాశాసన మొనరింపక గడపిన కాముపలెగాక యిక మీదనైనను "యుపద్రవమ్ములేక శ్రీపాదముల నాశ్రయించునట్లు గావలయు" నని యెల్లప్పుడు తిరువడిగళ్ళకు మంగళాశాసనము జేసెడి

భాగ్యము కలుగునాయని ప్రార్థించుచున్నారు-ర

అ-వ-నాలామ్పాట్టు
(ఉళ్ళత్తోరూళి ళ్పా
ట్టిల్) భక్తి పణ్ణువిషయత్తుక్కు
ఎల్లై యెవ్వళవెన్నిల్, సర్వేశ్వ
రన్ తొడఙ్గి, తదీయశేషత్వ
పర్యన్తమాగ అనుసన్ధిక్కై
యెన్నతు; అప్పడిప్పట్టవను
సన్ధానత్తైయుడైయరానార్
పరిమాఱుమ్, పరిమాఱ్ఱి
రుక్కుమ్బడి యెన్నెన్నిల్ (ఉళ్ళత్తో
రూళి యోవాతువాళ్వయ వెన్ఱు
"అడియోమోడుమ్నిన్నోడుమ్
రివిన్ఱియాయిరమ్
పల్లాణ్డు"
యెన్ఱాయి ళఱ్ఱిరుప్పతు. పెరియా
ళ్వార్ "పల్లాణ్డు" ఎన్ఱు
ఆణ్డాక్కి
అతుతన్నై పలవా
క్కి, ఆయిరమాక్కి, అతుతన్నై
కోడియాక పెరుక్కి, మఙ్గళాశా
సనమ్బణ్ణుకిఱార్. ఇ
రవ్వళవన్రియామల్ ముద
లేకల్పత్తైవివక్షిత్తు అతు
న్నై, సేల్ మేలేన పెరుక్కు
ఱార్. వ్యా.—
ఊళ్ళత్తో రూళి) కల్పన్దో
ఱుమ్ కల్పన్దోఱుమ్. అతు
తాన్. నిత్యాగ్నిహోత్ర మాక

నాలుగవ పాశురము
(ప్రతికల్పమునందు క్రిందిపాశుర
మున భక్తి జేసెడివస్తువునక
వధి యెంతయనిన సర్వేశ్వరుడా
రంభించి భాగవత శేషత్వ
పర్యంతముగా ననుసంధించుట
యనునది అట్టియను
సంధానముగలవారు
వర్తించెడివర్తనముండెప్రకా
రమెట్లనిన ప్రతికల్పము
నందెడతెగక మంగళముగావలయు
"దాసులతోను నీతోను నని
యెడబాటులేకుండునట్లు వేల
నేకములగు సంవత్సరముల"
నియుండునది పెరియా
ళ్వారు "పల్లాణ్డు" అని వత్సరము
లొనరించి
ఆ సంవత్సరముల నేకములొ
నరించి వేలుగా జేసి వాటిని
కోట్లుగా పెంచి మంగళాశా
సన మొనరించుచున్నారు. యీ
నమ్మాళ్వారులింతజాలక మొద
లేకల్పములుగా జెప్పిదాని
ని పైపైన పెంచు
చున్నారు. వ్యాఖ్యానము
(కల్పముల వెంట) ప్రతి
కల్పముల వెంట. అది
నిత్యాగ్నిహోత్రముగా

వొణ్ణాతు
(ఓవాతు ఒరుక్షణముమిడై
విడాతే. ఇత్తాల్-
మేలెల్లామ్కూడిచ్చెయ్యు
పుకుమతెన్నెన్నిల్;
"వాழ்రయు"
ఎన్నుమిత్తనై. సర్వేశ్వర
నుడైయ శేషిత్వత్తై
యుపక్రమిత్తుతదీయశేష
త్వత్తళవుమ్శెల్లవనుసన్ధిత్తు
అన్దశేషత్వకాష్ఠాప్రాప్తి
యైక్కొణ్డుఅవన్తిరువడికళుక్కు.
మఙ్గళాశాసనమ్పణ్ణుకిఱతు
నిత్యమాయ్చ్చెల్లవేణుమ్.(యామ్
"ఆయురాశాస్తే"
ఎన్నుకిణ్ఱతైయుమ్. ఎనక్కెన్ను
పోన్దనామ్. ఇప్పోతుఅతు
తవిర్న్దు (తొழ் తొழுం కైయా
కిఱతు. మఙ్గళాశాసనమ్ప
ణ్ణుకైయాయిற்று. ఇశై
యుఙ్గోల్, ఎనక్కెన్నుపోన్దవతు
తవిర్న్దుడనక్కెన్నైయాకిఱదు
నెడువాశియుత్తె, కూడా
తవిప్పేర్ఱోడే
కూడువార్క్కు. ఇప్పడిప్రా
ర్థిక్కిఱతుఅవనుడైయ
ఎన్దచ్చెయలై
అనుసన్ధిత్తోవెన్నిల్; (యావద్గై

గారాదు)'రోజునకొకతూరిగాదు
యెప్పుడునుఒకక్షణమొడతె
గకుండునట్లు. యిట్లనుటచే
యికపైనకూడుకొనిచేయుట
కారంభించునదేదనిన;
భగవన్తునకుసుఖముగావలయు
నను దింతియు సర్వేశ్వరుని
యొక్కదాశతనమును జెప్ప
నారంభించిభాగవతశేష
త్వమువరకుపోవునట్లనుసంధించి
ఆశేషత్వముయొక్కచివరఫల
మునుగొనివానిశ్రీపాదములకు
మంగళాశాసనముచేయునది
నిత్యమైనడవవలయును. మేము
ఆయుష్యమునుగోరుచున్నాడ"
ని చూచినదంతయు నాకేకావలెన
నిపోయినమేము. యిప్పుడది
తీసివేసి సేవింప సేవించుట
నునది మంగళాశాసనముచేయు
టైనది. నమ్మ
తింపుడు. నాకనివర్తించినయది
తొలగించి నీకనినదానికిని
చాలా తారతమ్యముగదా కుదు
రనియీమఙ్గళాశాసనముతో
గూడుకొనువారికి. యిట్లుప్రా
ర్థించునది. ఆసర్వేశ్వరునియొక్క
యేయఘటితఘటనాకృత్యముల
న్దలంచియీయాయునిన; (సమస్తములగు

యిత్యాది) మున్నై	ననునది మొదలుకొని) మునుపే
ఉళ్ళతొరువస్తువుక్కుఱు	యుండునొకవస్తువునకొక
గుణాధానమణ్ణినవళవన్నిక్కే	గుణముగలిగించినంతవరకేకాక
ముతలిలేయళిన్దుకిడన్దవస్తువై	ముదలేనశించియుండినవస్తువును
అడితొడజ్గి ఉణ్డాక్కి	మొట్టమొదటినుండి సృజించి
నమక్కుప్పణ్ణి నమహోపకారవత్తు	నాకొనరించిన మహోపకారము
క్కు. (యావకై యులకమ్	నకు (అన్నిలోకములును
ఇజ్జనిట్ట మూన్ఱులోకమ్ అళిన్దు	యిట్టి మూడులోకములును. నశించి
మేలే యొరులోకమ్ కుడివాజ్గ	పైనమండు లోకములును నశింప
క్కుడవతాయ్ అవ్వరుకొన్ఱు కుడి	దగినదియై అవుతలనొకటి
యిరుక్కు	యుండ
క్కుడవతా యిరువ్పతొరు	దగిననొక
వ్రళయముండిత్తే	ప్రళయముండునుగదా
అప్పడి యన్ఱిక్కే ఎవ్వకైప్పట్ట	అట్లుగాక ఎట్టి
లోకజ్గళుమ్ అన్ఱిక్కే (యావరు	లోకములును అట్లుగాక యెవ్వరు
మిల్లా) ఎల్లారు మొక్కు	ను లేని సర్వప్రాణులు సమముగా
లయిక్కుచ్చెయ్ తే	నశించినను
మార్కణ్డేయాదికళ్	మార్కణ్డేయాదులు
నిత్యత్వమ్' ఎన్నలైవారు	"యెప్పుడుండుటయు" నిబీజభూతులగు
ముణ్డిత్తే అజ్గను మొరువరిన్ఱిక్కే	వారును గలరుగదా అట్లొక్కరును లేక
మేల్వరుమ్) మేలెన్ఱతు	పూర్వమువొచ్చిన) మేలనునది
పణ్డెనపడి	పూర్వమనుట
వరుమ్ ఎన్ఱతు పోనవె	వొచ్చి యనినది పోయినద
న్ఱపడి పణ్డుపోన (పెరువ్మ్బళ్	నుట పూర్వము పోయిన (ప్రళయ
కాలత్తు కర్షకన్ ఉవర నైయె	కాలమునందు) రైతు ఊషర క్షేత్రమును
ఉవర్క్కళియా	చౌడుపోయి
నీర్నిఱుత్తుమాప్పోలే	నీరునిలుపనట్లు
విళైకైక్కు, ఇవఱ్ఱిను డైయ	ఫలించుటకు యీయాత్మలయొక్క
దుర్వాననైయై, యళిక్కైక్కా	దుర్వాసనాభ్యాసమును నశింపజే

కబర్బ్రహ్మ విను డ్డైయ అయు — యుట కొక బ హ్మాయొక్క అయు
స్సిత్త నైయుమ్ అఝిత్తిట్టువైక్క — ష్యమింతయును నశింప జేసివేయు
మాయిఱ్ఱిం. — వాడగును.
(ఇరుమ్, పోరుక్కెల్లామ్) దేవ — లెక్కలేని ఆత్మల కన్నిటికిన్ని దేవ
మనుష్యాదిరూపమాయ్ అసజ్ఖ్యే — మనుష్యాదిరూపమై అసంఖ్యే
యమాయ్ అచిత్సంస్పృష్టజ్గళుమాన — యమై ప్రకృతి సంబంధము గలవైన
జీవవస్తుక్కళుక్కెల్లామ్ అరుమ్ — జీవవస్తువు లన్నింటికి (దుర్లభముగా
పెఱల్) ఇవ్వళవిల్వ — ను పొందశక్యముగాని యింతలో
న్దుముకజ్గాట్టువానొరువనై — వొచ్చి ప్రత్యక్షమగు నొకనిపొం
క్కడైయాతితె. ఆగైయాల్ — దనలవిగాదుగదా. అట్లగుటచే
పెఱుదఱ్కరియ తనవిత్తొరు — పొందనలవిగాని అద్వితీయు
తానాకి నిమిత్తోపాదానసహ — డొకడై) నిమిత్తోపాదాన సహ
కారికారణత యుముమ్ తా నేయామ్ — కారిగారణత యును తానై యె
విత్తు"ఎన్గైయా లే కారణవస్తువై — విత్తనుటచే కారణవస్తువ
న్దైయా "ఏకోహవై" — నుటచే "భగవన్తుడొక్కడే"
ఎన్ను అద్వితీయనైనై — యని రెండవవాడు లేనివాడనుట
అ యే ఎజ్గళై ఉణ్డాక్కవేణుమ్ — అట్లుగాక మమ్ము సృజింపవలయు
ఎన్ను అపేక్షిక్కైక్కు ఒరువరుమిల్లై — నని కొరుట కొకరును లేర
ఎనై"ఒరు" ఎన్గైయాలే ఇతుక్కు — నుట "ఒకడ"నుటచే దీనికి స
నహకారికళొరువరు మిల్లైయెన్గై — హకారు లొకరును లేరనుట
(తానాకి) కార్యరూపమానప (తానేయగువాడై కార్యరూపమగుప)
పఞ్చత్తుక్కెల్లామ్ వేణ్డుమ్ కారణ — పంచమున కంతటికి కావలసినకారణ
గణమెల్లామ్ తా నేయాయ్ఇప్పడి — గణమంతయు తా నైయె యిట్లు
అణ్డసృష్టియళవుమ్ తానే ఉణ్డాక్కి — బ హ్మాండసృష్టివరకు తానేసృజించి
ఇవ రుకుళ్ళవర్క్కై — యివతల నున్నవానిని
ఉణ్డాక్కకైకక్కాక — సృజించుటకై
కోయిలుక్కు శ్రీమధురకవిదాసరై కొవిలకు శ్రీమధురకవి దాసుల

నిర్వాహక రాకవిట్టార్గళే	నధికారులగా నొనరించినట్లు
బ్రహ్మావై	బ్రహ్మను
ఇప్పాలుళ్ళ సృష్టిక్కాకడాక్కా	యివేతలనున్న సృష్టికొరకు సృజిం
క్కినాన్ (తెయ్వనాన్ముకన్)	చినాడు (దేవతయగుబ్రహ్మ)
ఇతర విసజాతీయనానచతుర్ముఖ	ఇతరులకన్న శ్రేష్టుడగు బ్రహ్మ
నాకెఱ	యను
(కొళ్ళముళ్ళైయోన్ట్రు)	(పూర్ణబలముగల మొక్కనుసృజం
ఇవ్వరుకిల్ కార్యవర్గత్తైయుడైయ	చి) యివుతలి కార్యవర్గమంత
ఉండాక్కకైక్కేడానశక్తియైయుడై	సృజించుటకు దగిన శక్తిగ
య, బ్రహ్మావై సృష్టిత్తు అననో	ల బ్రహ్మను సృజించి వాడొక
రువనుమే మూన్ట్రుకార్యమ్ శె	డే సృష్టిస్థితి సంహారములచే
య్యమాట్టానె; అతుక్కాక	యజాలడే; అందుకొరకు
(ముక్కణీశనిత్యాది)	(మూడుకన్నులుగలరుద్రుడుమొదలుగా
సంతమనాన రుద నోడే	ని సంహారింపగల రుద్రునితో
కూడామర్కంమ్ కార్యత్తుక్కు వే	కూడా తక్కిన కార్యమునకు కావలసి
ణ్డు దేవతైకళ్ పలరైయుము	న దేవతల ననేకులనుసృ
ణ్డాక్కి ఇవ్వరుమ్ తేవైక్కెల్లామ	జించి యిందరు దేవతల కందరి
వన్ పణ్ణిన వ్యాపారమెన్నెన్నిల్	కిని చేసిన పని యేమనిన
నుతలి)	సమర్థులగునట్లు (సంకల్పించి)
'బహుస్యామ్" ఎన్ట్రు	"అనేక విధములగుచున్నాన"ని
కల్పిత్తు. నుతలియెన్ట్రను_	తలంచి, నుతిలి, యనునది_
గతియేన్ట్రపడి. (మూవు	సమర్థతయనిన ప్రకారము, (మూడు
క్, వికైత్త, వున్ది)	లోకముల సృజించిన, నాభిగలవాడు)
ప్ మేలుమ్ నడువుమాన	క్రింద, మీద, నడుమనున్న
శైయుణ్డాక్కి[illegible]తిరు	లోకముల సృజించినది
[illegible]యిర్[illegible]; అవనైయో	నాభియైనది; వాడువి
కే, తానే, ఇవైయుడైయడు	నాగా తానే వీనినన్నింటిని సృ
[illegible]యిర్[illegible], తిరువున్ది,	జించినదైనది, తిరునాభి
వున్దియిల్ నిన్ట్రురుపద్మ	తిరునాభినుండి యొక కమల

మాయ్, అతడియాళవాయిఱ్ఱాల్ లీలావిభూతియుడైయ ఉణ్ణాక్కి ఱ్ఱాల. (మాయక్కడవుళ్ ఆశ్చర్య శక్తియుక్తనాన పరదేవతై. (మాముతల్ పరమకారణమాన, మాయక్కడవుళె న్నుతల్, మాయక్కడవుళానవను డైయ, మాముతలడి యెన్నుతల్, ఆశ్చర శక్తియుక్తనాన పరమకారుణికనాన వనుడైయ, తిరువడియెన్నుతల్, యాయక్కడవుళెన్ను, అవనుడైయ, పరమపాప్యమానతిరువడికళెన్నుతల్. (అడి వాழியెన్ను యామ్, తొழ, విశైయుజ్జోల్ "ఉన శేవడిశెవ్వితిరుక్కాప్పు" ఎన్గిఅపడియే. ౪

మై, దానిమూలముగానైనది లీలావిభూతియంతయు సృజించినది (ఆశ్చర్యభూతుడై, పరదేవతయై ఆశ్చర్యమగు బలముగల, పరదేవత. (గొప్ప మూలకారణము) పరమకారణమగు, మహామాయగలదేవతయనిననుసరి, అట్టివాని యొక్క, గొప్పమూలకారణమనిననుసరి, ఆశ్చర్యశక్తిగల వాడైన, పరమకారుణికుడగు వానియొక్క, శ్రీపాదమనినసరి, మాయక్కడవుళ్ అని, అలక్ష్మీనాథుని యొక్క పరమపాప్యమగు శ్రీపాదములనిననుసరి. (పాదము సుఖముగా నుండవలయునని మనము, సేవించుటకు సమ్మతింపుడు "దేవరవారి, యెఱ్ఱని పాదముల, సౌందర్యమునకు, రక్షకముగావలయు" ననునట్లు. ౪

మూ. మూముతలడిప్పోతొన్టుకవిఱ్ఱత్తలర్ త్తి
ముఝ్మఝ్తు మరప్పడుత్తు ఒణ్ శుడర్ అడిప్పో
తొన్టుణ్ శెలీఇ, నాన్మొకప్పుత్తేళ్
నాద్దువియన్దువప్ప, వానవర్ ముత్తైముత్తై
వఝప్పడనెఱిఇ, తామత్తైక్కాడు
మలర్క్కణ్ణోడుకని నాయుడైయాతు
మాయ్, ఇరునాయిత్తాయిరమ్ మలర్న్దన్న,
కఱ్పకక్కావు పఱ్పలవన్న,
ముడితోళాయిరమ్ త్తాత్త,

నెడియోయ్క్కల్లతు మడియతో వులకే.

అర్థము॥ మాముతల్-గొప్పకారణమగునీయొక్క, అడి-తిరువడిగళ్ని యెడి, బన్ను-ఒక్క, పోతు-కుసుమమును, కవిళ్ళ్త్తు-ముఖము తలక్రిందుగాజేసి, అలర్త్తి-విస్తారముగా జేసి, మణ్ముళ్ళుం తుళవ్-భూములన్నింటిని, అకప్పడుత్తు-ఆక్రమించుకొని, ఒణ్-సుందరమైన, శుడర్-కాంతిగల పోతు-పుష్పమువంటిదగు, ఒన్రు-యింకొక, అడి-తిరువడిని, నాన్ముక-బ్రహ్మయును, పుత్తేళ్-దేవత, నాడు-లోకము, వియన్దు-అచ్చెరువ, ఉవప్ప-సంతోషించురీతిగా, వానవర్- దేవతలు, నెఱీఇ-మంచిమార్గమును, ముత్తై-ఘోషించుచుండు, ముత్తే-శాస్త్రములయందు, వళ్ళి-మార్గమునందు, పడ-చేరునట్లు, విణ్-ఆకసమునందు, శెలిఇ-నడచునట్లు వ్యాపింపజేసి, తామరై క్కాడు-కమలవనము, మలర్-వికసించు రీతిగానున్న, కణ్ణోడు-కన్నులతో గూడి, కని-పండువలెనున్న, వాయ్ ఉడైయతు మాయ్-తిరువధరముగలవాడవును, ఇరు-విస్తీర్ణమగు, ఆయిరమ్ నాయిఱు-సహస్రాదిత్యులు, మలర్న్దన్న-ఉదయమందినట్లున్న, ముడి-కిరీటములును, పల్పల-అనేకములగు, కర్పకక్కావు అన్న-కల్పకవనమువలెనున్న, తన్తైత్త-వృద్ధినందిన, ఆయిరమ్ తోళ్-సహస్రభుజములుగలవాడును నెడియోయ్క్కు-అల్లతు-అందరికన్న నెక్కువయగు నిన్నుదప్ప యింకొకని-ఉలకు-లోకము, అడియతో? దాస్యముకానుండి యాయించునా? ॥

తాత్పర్యము-అ- యీపాశురమున మంగళా శాసనమునకు సమస్త కల్యాణ గుణపూర్ణుడవగు నీవే విషయము యింకొకడు విషయము కాడని శ్రియఃపతిని గురించి విజ్ఞాపన మొనరించుచున్నారు.

ముందుగా నీవు సమస్త జగముల సృజించి వారిని గాపాడుటకు యింద్రునేర్పరచితివి యింకొకసమయమున మహాబలి యింద్రుని సంపద నపహరింపగా తన సంపద నింద్రుడు గాపాడుకొనజాలక నిన్నాశ్రయించెను ఆసమయమున నీవు వామనుడవై యవతారమంది బలి మూడడుగులు యాచించి అతడు నీకు దానమిచ్చినతోడనే ఆకసమంత పెరిగి త్రివిక్రముడవై కమలములవంటి నేత్రములు బింబాధరము అనే

కిరణములుగల ననేకసూర్యులుదయించు నట్లుండిన గొప్ప కాన్తిగల కిరీటము దృఢములై గుడ్రములై కోరిక లిచ్చునట్టి గుణములుగలిగి కల్పవృక్షములవలెనున్న సహస్ర భుజములును యిట్టి మంచి యావయవములును యాభరణములును గలవాడై తనపాదముల నాశ్రయించియున్న వారల సంసార బాధలంటకుండునట్లు వారి తలపై కుసుమ సుకుమారమగు నొకపాదముంచి భూమినంతయు వ్యాపింపజేసి యాక్రమించుకొని మరియొక పాదముపైకెత్తి బ్రహ్మలోకమువరకు పోవునట్లొనరించి అచ్చటివార లాశ్చర్యమంది యాశ్రయించునట్లును దేవతలందరు పూజించునట్లొనరించి పైలోకము లాక్రమించి నిన్నాశ్రయించిన యిందృనకూర్ధ్వాధో లోకము లొసగిన యుపకారకుడవు నగు నందరికన్న నధికుడవగు నీవుండగా లోకులందరు నిన్నాశ్రయించి నీకు మంగళాశాసనము చేసెదరుగాని నింకొకరి నాశ్రయింపరు.

అ_వ_ఐన్దామ్బాట్టు మాము
ముతలడి
యిత్యాది) మాముతల
డియే వాఴియవె
న్టుయామ్తొఴ
విశ్వైయుఙ్గోల్ ఎన్టార్కీఴ్;
నమక్కు మఙ్గళావాసనమ్బణ్ణ
ప్పార్క_ఉమక్కు_క్కరుత్తెన్నిల్;
ఉరఙ్గుకిఱప్రైజెక్కు తానఱిన్దపడి
హితమ్బార్కుమ్, తాయ్మైపోలే నీ
పణ్ణిన ఉపకార మఱైక్కు ఒరువ
రుమ్బ్రయే యిరుక్క అళిన్దుకిడన్ద
వర్గైయుడైయ ఉణ్డాక్కి ;ఉణ్డా
క్కినవర్గఙ్గళుక్కు శాక్కవలోకదిక్బాలా
దికళై అడైత్తువిట్టవనన్తరమ్
శిఱియత్తై పెరియతు నలియా

యైదవ పాశురము గొప్ప
కారణభూతుడవగు నీశ్రీపాద
ము మొదలుకొని) గొప్పశ్రీపా
మునే సుఖముగా నుండవలె
నని మనమాశ్రయించుటకు
నమ్మతింపుడనినారు క్రింద
మారకు మఙ్గళాసన మొనరిం
చెడి మీకు భావమేమనిన
నిదిరించెడి శిశువునకు తానెరినట్లు
హితమును చూచు తల్లివలె నీవు
చేసిన యుపకార మెరుగుట కొకరు
నులేనప్పుడు నశించియున్న
వాటిని క్రమముగా సృజించి సృజిం
చినవాటికిరక్షకముగాదిక్పాలా
దుల నేర్పరచి వేసిన తరువాత
చిన్నదానిని పెద్దది బాధించికుం

తపడి నీ నాట్టుక్కుక్కావలా
కనిఱుత్తిన ఇన్ద౯ ఒరు ఆ
సురప కృతియాన మహాబలి
కైయిలే రాజ్యత్తైప్పఱిక్కొడుత్తు
కణ్ పిశైయ ముతలిలే ఇవర్గళై
యుణ్డాక్కినోమ్ అనన్తరమాక
ఇవర్గళుక్కావలాకదిక్పా
లాదికళై కైయడైప్పాక్కినోమ్;
ఆకిల్ ఇని అన్నైవట్టతు పడుకిఱ
నవెన్ఱుకై వాఙ్గియిరాతే
శ్రియఃపతియాన ఉన్నై యాచిత్తు
ఇరప్పాళనాక్కిక్కొణ్డుత్తు ఇట్టు
వళర్న్దకైయైక్కొణ్డు ఇరన్దు
ఇన్ద్రన్ కార్యమ్ శేయ్తు తలైక్కట్టిన
శెయలొన్ఱైయుమనుసన్దిత్తాల్
ఉనక్కన్ఱిక్కే మఱ్ఱైయారుక్కు?
మఙ్గళాశాసనమ్ పణ్ణవడుప్పతు
ఎన్ఱు ఇన్దప్రసఙ్గత్తిలే తిరు
వులకళన్దపడి
ప్రస్తుతమాక అత్తైప్పేశియను
భవిక్కిఱార్,
వ్యా. మాముతలడిపో
తొన్ఱుకవిళ్త్తలర్త్తి
(నిన్ఱతోర్ పాతమ్ నిలమ్
పుత్తైప్పవిత్యాది)
తిరువులకళన్దరుళువతాక
నిన్ఱపోతు నిన్ఱతిరువడి
అన్నైయిల్ "బణ్మైతియిల్

డునట్లు నీవు లోకమునకు రక్షక
ముగా నిలిపిన యింద్రుడొక ఆ
సురప్రకృతిగల మహాబలియొక్క
చేతియందు రాజ్యము దోపిడిబడి
ద్వేషించుకొనగా ముందేవీటిని
సృజించినాము తరువాత
యీజగములకు కావలిగా దిక్పా
లాదుల రక్షకులగా జేసితిమి;
అయిననిక వాటిపాట్లవియేపడని
మ్మని చేయి గుంజుకొని యుండక
శ్రియఃపతివగు నిన్ను చెరుచుకొని
యాచకునిగా జేసియిచ్చి
సమృద్ధ శ్రీహస్తముతో యాచించి
యింద్రునిపనిచేసి ముగించిన
పని నొకదానిని దలంచిన
నీకుగాక నితరులకా?
మంగళాశాసనము చేయదగినది
యని యీప సంగమునందు
లోకముల గొలచిన విషయము
రాగా వామన చరితను జెప్పియను
భవించుచున్నారు.
కారణభూతుడవగు నీపాదప
ద్మమొకటి తలక్రిందుగా విస్తరించి
నిలచి యొకపాదము లోకము
లన్గొలువయనునది మొదలుకొని
లోకములను గొలుచుటకుగా
నున్నప్పుడు నిలచిన శ్రీపాదము
ఆనిలకడయందొక్కడగు యం

పునలురు
విబరుకాల్ నిజ్న"
ఎన్నిఅపడియే ఆవరణజల
త్తుక్కుట్పట్టత్తెయుడైయ
తఱ్కీళ్ యిట్టుక్కొణ్డతు;
వళర్న్ద తిరుత్తోళ్ వ్యాపిత్తు దిక్కు
క్కళైయఆళన్దుకొణ్డతు
అన్ఱుకురుమాణియాయ్
యాఃపతియానసీ "ఉణ్డు"
ఎన్ఱపోతాడు
"ఇల్లై" ఎన్ఱమరత్త పోతోడు
వా యఱ్తియోడే
పోమ్బడియాన ఇరప్పిలే
తకణేరిన వడివై యుడైయై
యాయ్ కొణ్డు ఇరన్దుఉన్
పడి ఒరువర్ క్కుమ్ తెరియాతపడి
మఱైత్తువర్త్తిక్కుఉవనే!
నీ ఇచ్చైయాల్ శెయ్ తతు ఇన్ఱ
నొరువను డైయవపేక్షితమ్ కై
కైక్కొణ్డు; "అశేనుమాక
త్తన్ తిరువడికళిలేతలై శాయ్
త్తార్ కాక తన్నై యమైయమా
ఱియుమ్ కార్యమ్ శెయ్ వా
నొరువన్
సర్వేశ్వరన్"
ఎన్నుడు పడియై యనుసన్దిత్తు
ఆశ్రితర్ పూర్వలేకై వైత్తు,

అజు కైక్కొళచ్చెయ్ త శెయ
లిజేయితు కీళ్ చ్చొన్న

దు, ఆవరణజలము యొక్క యివత
లికి దాటి యొకమాటు నిలువగా
యనునట్లు బ్రహ్మాండావరణజల
మునకు లోనున్నదంతయు
తనక్రింద పెట్టుకొనబడినది;
వృద్ధినందిన భుజములు వ్యాపించిదిక్కు
లను ఆవరించుకొనినది
(ఆనాడు నల్లని బ్రహ్మచారివై)
లక్ష్మీనాధుడవగు నీవు "కలదు"
అని 'బిచ్చము' పెట్టినప్పుడును
"లేద"ని తిరుగగొట్టినప్పుడును
భేదము లేకుండునట్లు ప్రీతితో
పొదగిన యాచనయందు
కాయగాచిన శరీరము కలవా
డగుచు యాచించి నీయొక్క
విధ మొకరికిని తెలియకుండునట్లు
రూపు మార్చుకొని తిరుగువాడా!
నీవీపనులు జేసినది యింద్రు
నొక్కనియొక్క కోరిక చేయు
టకుగాదుగదా; "యెవ్వరైనను
తన శ్రీపాదములందు తలబెట్టి
నవారికొరకై తనను మార్చు
కొనియును కార్యము చేయువా
డొకడు సర్వస్వామియై యున్న
శ్వామియగు సర్వేశ్వరుడ"
ని యీ ప్రకారమునను సంధించి
ఆశ్రితులు వక్షమున చేయివేసుకొ
ని నిదురించుటకుగా చేసినవ
నిగదా యిది క్రిందట జెప్పిన

వడియే "మాముత
లడిప్పోతు" ఎన్ఱు పరమ
కారణమాన వనుడైయ తిరు
వడియెన్ను తల్, అన్ఱిక్కే,
"మాముతలడిప్పోతు" ఎన్ఱు
తిరువడితనక్కేయాయ్, శే
షభూతర్గళైయు వన్దు శేరు
వదు తిరువడికళిలేయాగై
యాలే, అవర్కళుక్కుప్పరమ
ప్రాప్యమాన తిరువడియెన్ను
ల్. "అడిప్పోతు" ఎన్గతు, అడి
కిఱ శెవ్విప్పూవెన్గపడి,
-తిరువడి) తిరువడియాకి
శెవ్విప్పూవై (శవిఱ్
లర్త్తి) తిరువడియై
ప్పరప్పి యెల్లావఱ్ఱైయుమ
ళన్దుకొళ్ళుకిఱవిడత్తిల్, శిరి
యతిఱ్ తలైయిలే పరియతి
రున్దాల్ శిఱితాతు నెఱుక్కు
ణ్ణక్కడవతు, అప్పడియే, తిరు
వడియిఱ్ కీళ్ప్పట్టపదార్థజల్
నెరుక్కుణ్ణాతిల్లైయో వెన్నిల్;
రు శెవ్విత్తామరైప్పూవై
విఱ్త్తలర్త్తినాల్ అతిను
క్కళ్ళ నెరుక్కిలిఱా
వడియిఱ్ కీళ్ప్పట్టపదార్థ
క్కళ్ళతు. "బణ్ణై
ఎన్ఱైక్కడవతితే.

వ: కారముగా, కారణభూతుని
పాదపద్మముని పరమ
కారణమైనవానియొక్క శ్రీ
పాదమనిననుసరి, అట్లుగాక
"మాము తలడిప్పోదని"
శ్రీపాదమునకేయై శే
షభూతులందరువొచ్చి చేరు
నది శ్రీపాదములంచేయుగు
టచేత, వారలకు, పరమ
ప్రాప్యముగు శ్రీపాదమనిననున
రి. "అడిప్పో" తనునది, పాద
మను సుందరపుష్పమనుట,
అడి-శ్రీపాదము) శ్రీ పాదమ
ను చక్కపూవును. కింద్రుగా
విస్తరింపజేసి శ్రీపాదమును
చాచి సమస్తమును కొ
లుచుకొనినప్పుడు, చిన
దానితలపైన పెద్దది
యుండిన చిన్నది యిరుకకొ
నగలదట్లై శ్రీపా
దముక్రిందనున్న పదార్థములు
వొత్తిడి పడలేదాయనిన;
ఒక సుందరమగు తామరపూవును
తలకిందుగా వికసింపజేసినదాని
లో కేసరములు నలిగినగదా
శ్రీపాదముక్రిందనున్న పదార్థ
ముల'కది' యుండునది. చక్కనిపాద
విశ్వాసము"ని యొన్నదిగదా.

(మణ్ముళ్ళుంతుమళప్పదుత్తు
"పునలురువి" ఎన్గిఅపడియే
ఆవరణజలత్తుక్కుళ్ళేకప్పట్టత
డై, తక్కీయిట్టుక్కొణ్డు
యితువాకిఱతి రువడి శైతతు
మర్ఱాత్తి రువడి శేయ్ తత
తెన్నెన్నిల్; (ఒణ్ శుడ
రడి) "ఒరుకాలుమ్
కామరుశీర్" ఎన్ఱుతొడ
మేల్ శొల్లుకిఱపడియే. మేలు
ళ్ళలోకజ్గళై యువళన్దుకొ
ణ్డతు. (ఒణ్ శుడ
రడిప్పోతొన్ఱు)
మనుష్యర్కళెల్లార్ క్కుమ్ళ్ళదు
రా నమ్ ఇన్ద్రాదికళిలో రొరు
వర్క్కుమ్ణ్డాయిరుక్కుమ్; అప్ప
డిప్పట్టవర్కళైయుడైయ భగ్నా
భిమానరాక్కికొళ్కైయాలే
వ పుకరైయుడైత్తాయిరుక్కై.
అళకియశుడరై యుడైయ
శెవ్విప్పూవాకిఱ ఒరు
తిరువడి. (విణ్ శెలీఇ) విణ్ణై
యడైయవ్యాపిత్తతు. ఎవ్వళ
వి లేశెన్న తెన్నిల్: (నాన్ముక
ప్పుత్తేళ్ నాడు వియన్తు
వప్ప చతుర్ముఖనాకిఱ
దేవతైయినుడైయ లోకమాన
తు ఇత్తైక్కణ్డు

భూమియంతయు లోపరచుకొని
మహాజలము దాటి" యనునట్లు
ఆవరణజలమునకు లోనున్నదంత
తయు, తనక్రిందనుంచుకొని.
యిది యీపాదమొనరించినది
యింకొక పాదము జేసిన
దేమనిన; (సుందరమగు కాంతి
గల శ్రీపాదము) ఒరుకాలుమ్
కామరుశీర్" అనునది మొదలు
కొని, పైనజెప్పినట్లు, పైనుం
న్న లోకములన్నియు కొలుచు
కొనినది. (సుందరమగు కాంతిగ
ల శ్రీపాదపుష్పమొకటి)
మనుష్యులందరికి గలదు
ర్మానము, యింద్రాదులలోనొక్కరో
క్కరికుండును; అట్టి
వారినందరిని భగ్నా
భిమానులగా జేయుట చేయు
టచేవొచ్చిన కాంతిగలవాడైయుండుట
మంచికాంతిగల
సుందరమగు పుష్పమనెడియొక
శ్రీపాదము (విణ్ శెలీఇ) ఆకస
మంత వ్యాపించినది. యెంతదూ
రము పోయినదనిన: బ్రిహ్మ
దేవుని లోకమాశ్చర్యప
డి సంతసించునట్లు) బ్రహ్మయను
దేవతయొక్క లోకమనున
ది లోకములు కొలుచుటచూచి

విశయప్పతుమ్ శెయ్తతు
అన్నిరైన్ని యేతిపాయా
తత్తారుమేడు తేడిప్పోన్దో
మానోమ్. నీర్నైయి
శెవన్దేయువతే! ఇత్తోరా
శ్చర్యమిరున్దపడియెన్! ఎన్ఱు
విస్మయప్పడువతుమ్ శెయ్
తతు. తిరువడిగళుక్కాళాగా
తారిల్లైయాకాతే. అవనుళనాళ
"నామ్" అల్లామ్" ఎన్ఱు, అకల
ప్పార్త్తాలుమ్, అకల విరకిన్ఱిక్కే
యిరున్దతు, ఇత్తోరు అలభ్య
లాభమిరున్దపడియే!"
ఎన్ఱుఉకప్పతుమ్ శెయ్తతు.
అవ్వళవిల్ బహ్మశేయ్తతే
న్నన్నిల్; (కుణ్డికొణ్డునాన్ముకన్
కుణ్డికెసిర్, పెయ్తు) నినై
విన్ఱిక్కేయిరుక్క తిరువడిక్కై యి
లే, వన్దిరున్దవా ఱే
అలభ్యలాభత్తాలే, తడుమాఱి
మ్చర్యాలేపార్త్తాన్, అవ్వళవిలే ధ
ర్మతత్వమ్ నెకిర్న్దు నీర్రాయ్, కు
ణ్డికైయిలే, పుక్కిరున్దతు
అత్తైక్క
ణ్డు తిరువడిక్కలై విళక్కినాన్.
అవ్వళవిల్ "ఇతునమక్కునల్లవిడమ్
ఎన్ఱు, శివన్, తన్తలైయిలేమడుత్తాన్.
'పావనార్థం జటామధ్యే'
దధార శిరసాహరః

యాశ్చర్యమొందినది
ఆసౌలభ్యము, యెక్కి, ప్రవహించ
నిదొాక, మిట్ట వెదకిపోయిన
వారమైతిమి. సౌలభ్యమి
చ్చటికెక్కునదే, యిదియొకయా
శ్చర్యముండెడ్డి ప్రకారమేమి! యని
విస్మయపడునట్లుచేసి
నది శ్రీపాదములకు స్వాధీనముగాని
వారులేరనుమీ వాడుండగా
"మనము" కామని యెడబాయ
జూచినను, యెడబాయ వీలులేక
యుండినది, దియొకయలభ్య
లాభముండిన ప్రకారమేమి!
యని సంతోషము చేయబడినది
అంతలో బ్రహ్మచేసిన దేమ
నిన; అకించన్యముగాని, బ్రహ్మ
కమణ్డలోదకముబోసి) తలంపు
లేనప్పుడు శ్రీపాదముచేతిలో
నకేతెంచి యుండినతోడనే
యలభ్య లాభముచే, తత్తరపడి
చుట్టుచూచినాడంతలో ధ
ర్మతత్వముకరిగి నీరై, క
మండలమునందు, చేరియుండెను
అజలముగామాఱిన ధర్మతత్వము
గొని, శ్రీ పాదముల గడగినాడు
అప్పుడు, యిదినాకు మంచిచోట
ని, రుద్రుడు, తనతలనువొంచినాడు.
పవిత్రతకొరకు, జడలనడుమ
నెత్తినరుద్రుడుగంగను, బెట్టుకనెనుక

ఎన్రు తన్నుడైయ శుద్ధ్యర్థమాకజ	ని తనపవిత్రత కొరకుజ
డైయిలే ధరిత్తాన్ (యోగ్యోస్మి	డయందు ధరించెను యోగ్యుడనైతి
త్యవధారణాత్)	నని 'రుద్రుడ' దలచుటచేతను)
తిరువడి కళుక్కు యోగ్య	శ్రీపాదముల గౌరవమునకు యోగ్య
రల్లాతారిల్లై యెన్రు పార్త్తాన్;	లుగాని వారలు లేరనిచూచినాడు;
"వర్షాయుతానధబహూన్	అనేక యయుతముల సంవత్సరముల
మునోచ తధాహరః"	వరకట్లురుద్రుడు గంగనువిడడయ్యె
ఏ అపడియే సఙ్బరకుఱ్ఱవ	యనునట్లు మంచి వాస్తువు వాచ్చి
న్దాల్ విడువారిల్లైయి జేకిడ	న విడచువారు లేరుగదా దొరుక
యాతతు కిడైత్తవాతే "విడేన్"	నిది దొరికిన తోడనే "విడవన"
ఎనుతలైయిలే వైత్తుతిరువడి	ని తలయందుంచుకొని శ్రీపాద
కళైక్కెట్టిక్కొణ్డు నెడుజ్ఞాలమ్	ములు బట్టుకొని చిరకాలము
నిన్రాన్ (శతుముకన్ కైయిల్	నిలచినాడు (బ్రహ్మచేతియందు
శతుప్పుయన్ తాళిల్	నిలచినిలచి విష్ణుపాదములందు
శజ్గరన్ శడైయినిల్ తజ్గి)	శంకరుని జడయందు నిలచి
ఏ తెగజేక్కువరలాఱు	యునిగదా గజ్గరాకడ
శ్లొల్లువతుమున్దుబ్రహ్మ	చెప్పునది ముందరబ్రహ్మయొ
విన్ కైయిలే యిఱున్దుపిన్నై	క్క చేతియందుండి పిదప
సర్వేశ్వర రువడికళిలే	సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదములందు
శ అనన్తరమ్ రుద్రన్ తలైయి	నిలచి తరువాత రద్రుని తలయం
వన్దువిళ్న్తు ఇత్తాల్	దు వాచ్చిపడినది దీనిచే
బ్రహ్మతాన్ పెఱ్ఱ తెన్నెన్నిల్	బ్రహ్మకేమి లభించినదనిన
(తవమ్ శెయ్తు నాన్ముకనే పె	(తపమొనరించి బ్రహ్మయే పొం
ఱ్ఱాన్) తపస్సుపణ్ణినారిల్	దినాడు) తపమొనరించిన వారిలో
తపఃఫలమ్ పెఱ్ఱాన్ చతుర్ముఖనే	తపఃఫలమొందినవాడు బ్రహ్మయే
పెఱ్ఱఫలమే తెన్నిల్; (తరణి	పొందిన ఫలమేదనిన (ధరణిపాదము
నిమిర్ శప్పనీట్టియ పొ	చాచి కొలువగా చాచిన సుందర
ఱ్ఱాతమ్ శివ తన్	మగుపాదము యొజ్జా తన
కైయ్ త్తుమారక్కఴువినాన్	చెయ్యిసఫలమగునట్లుగడగినాడు

అనేకమ్ కైకళైప్పడైత్తాలు
ళ్ప్రయోజనమ్ పెఱుమ్
పడిత్తిరువడి కళైవిళక్క
ప్పెఱ్ఱాన్ (కుణ్డైకొణ్డో
త్యాది తన్నుడైయ వఱుమై
యైయుమున్నిట్టుక్కొణ్డుకుణ్డికైనీ
రైప్పెతు వేదత్తిల్ అనన్యప
రమాన వాక్యఙ్గళైక్కొణ్డుమఙ్గళా
శాసనణ్ణి [కణ్డైకొణ్డువిత్యా
ది) ఇవన్ అవివేకత్తాలే విళైవ
తఱియామే అనర్థరూపఙ్గ
ళాయిరుక్కుమవఱ్ఱైచ్చెయ్యా
నిన్ఱాన్; ఇనియిఙ్గనొత్తఅమ
ఙ్గళఙ్గళ్ వారాతొఴియ వేణుమ్
ఎన్ఱుపిషమప జైకళ్ మే
లే "వినీతనాక వేణుమ్" ఎన్ఱు
తీర్త్తత్తైక్కొణ్డు తెళిక్క
మాప్పోలే రుద్రన్ జడైయిలేవి
ఴుమ్బడి కఴువినాన్
ఇతు వాకిలవన్ శెయల్ అవ్వవ
లోకలోకత్తిలుళ్ళ దేవతైకళ్ శెయ్
తతెన్నెన్నిల్; (వానవర్ ముత్తై
ముత్తైవఴిప
డ నెఱిఇ దేవర్కళ్ నెఱి
ట్టుభగవత్సమాశ్రయణమ్బణ్ణు
మ్బణ్డుమ్బడియై చ్చొల్లుగిఱ
శాస్త్రఙ్గళిన్ వఴియే తిరళ్ తిరళా
కవాశ్రయిక్క తిరువణుక్కన్
తిరువాశలిల్ తిరళ్ తిరళా

అనేక చేతులు వొచ్చినందుకుగ.
ల ప్రయోజనము లభించిన
దిగాశ్రీపాదములను గడుగుటకు
లభించినది (కుండికొండు మొదలు
కొని) తనయొక్క యులభ్యత
నుముందుంచుకొని కమణ్డలో
దకము బోసి వేదమునందనన్యప
రములగు వాక్యములదీసుకొనిమఙ్గళా
శాసన మొనర్చి కైకొండు మొదలు
కొని వీడవివేకముచే ఫలించున
దెరుగక అనర్థరూపములై
యుండువానిని చేయుచు
న్నాడు; యికనిట్టియమ
ఙ్గళములు రారాద
నితలక్రిందు మాటలాడు మనుష్య
లపై మంచి నీతిగలవాడు గావలెనని
శ్రీపాదతీర్థము దీసికొని చల్లు
నట్లు రుద్రుని జడలందు ప
డునట్లు కడగినాడు.
అది బ్రహ్మ చేసినపని ఆయా
లోకములందుగల దేవతలు చేసిన
దేమనిన (దేవతలువిశ్వామదములగు
శాస్త్రములందుమంచిమార్గమునచేరున
ట్లు సన్మార్గమును) దేవతలు సన్మా
మునంబడి భగవన్తు నాశ్రయిం
చు విధమును చెప్పుచున్న
శాస్త్రమార్గముగా గుంపులుగుంపు
లుగానాశ్రయింపగా తిరువణుక్కనను
తిరువాకిలయందు గుంపులుగుంపులు

కప్పర్క త్తిరువడిక్కీళ్ ఫలమ్మాపోలె	గాహోయి స్వామినిసేవించునట్లు,
సమారాధనవిధియిప్పడియో వణ్ణ	తిరువారాధన విధిప కారముమార్గ
పట్టాక్రయిక్క అవ్వాళవిలవణ్ణై	ముగా నాశ్రయింప అప్పడాతడే
తతెన్నెన్నిల్; (తామరైక్కాడి	మిజెసెననిన (పద్మవనము మొదలు
త్యాది) ఆరేను మాకత్తన్తిరువడి	కొని యెవరైనను తనపాదము
కళ్ళిలే తలైయైవైత్తాల్ ఆదిత్యసన్ని	లందు తలబెట్టిన సూర్యునిదగ్గ
ధియిల్ తామరైపోలే తిరుక్కణ్ ర	తామరవలె నేత్రములు
శెవ్విపెఱుమాయిఱ్ఱు	తామత్తై కాంతి నొందునవగును పద్మ
క్కాడలర్న్దాప్పోలేయిరుక్కుఅతిరు	వనము వికసించినట్లుండు
క్కణ్ణోడే కనిన్దవాయైయుముడై	నేత్రముతో పరిపక్వాధరము గలిగి
త్తాయిరుప్పతుమాయ్. (ఇరునా	యుండునదై అసఖ్యాతకిరణము
యిఱాయిరమ్ మలర్న్దన్న)	లుగలసహస్రాదిత్యులుదయించునట్లు
న్తామిఙ్గుక్కాణ్గిఱఆదిత్యణ	మనమిచ్చట చూచుచున్న సూరు
పోలన్ని క్కే అనేక మాయిరమ్కిర	నివలెగాక అనేకవేల కిర
ణఙ్గళైయుమ్ కీళ్శొన్న విశేష	ణములును క్రిందజెప్పిన గుణ
ణఙ్గళైయుముడైయ రాయిరుప్పార్	ములుగలవారై యుండ్రు వారు
ఆయిరరమాదిత్యర్ కళ్ శేర	వేయిమందిసూర్యులు ఒకమాటు
ఉదిత్తాప్పోలేయామ్.	యుదయించినట్లై
(కఱ్పకక్కావుపర్పలవన్న)	కల్పకోద్యానములనేకమువలెనున్న
పల	అనేక
వానకఱ్పకచ్చోలైపోలెయుమాయ్	ముల కల్పకవనములన్నొలి
యిప్పడియిరుక్కుఅతే తెన్నిల్;	యిట్లుండునదేదనిన
(ముడితోళాయిరమ్	కిరీటములు భుజములు వేయి
త్తాళ్త్తె)	సుహాత్తరములై యుండ
నాయిరాయిరమ్	సహస్రసూర్యులు
మలర్న్దాప్పోలే యిరుక్కుఅతిరు	యుదయించినట్లుండు
వభిషేకమ్; పలపక్కైప్పట్టిక అప్ప	కిరీటము నానావిధములగుకల్ప
కచ్చోలైపోలే యిరుక్కుఅతుఅనే	కవనములవలెనున్న అనే

కమాయిరమాయ్ పణైత్త తిరు
త్తోళ్ కళ్ (నెడియో
యుక్కు ఇప్పడి త్తన్నైయడైందు
మాఱియిరన్దు అవన్ కార్యమ్
శెయ్తు తలైక్కట్టచ్చదేయుమ్
తన్నైవిశ్వసిత్తు ఉడనేకిడన్ద
వన్మడియావిణ్ణత్తవనైవపోలేఅను
తపిత్తు "మహాబలిపోల్వార్ నలి
వదర్కు మున్నే ముజ్బోలినోక్క
పెణ్ణాణ లోమ్
పణిగొందుత్తోమ్ పిఱ్పాడరా
నోమ్" ఎన్ఱునోక్కి లజ్జిత్తు

కవేలైఫలవలుబెట్టిన సంపత్కర
ములగు భుజములును (అత్యధిక
డగు) యిట్లు తనను మార్చుకొన
ని యాచించి వానికార్యము
జేసి కొనవెళ్లించినను
తనను విశ్వసించి వెంటనున్నవాని
తలదరిగినట్లు యును
బలిచక్రవర్తివంటివారు బాధింప
కమునుపే ముందే రక్షించుట
కు నోచుకొనక పోయితిమే
దోచుకొంటిమి వెనుకబడి
తిమేయని కటాక్షించి లజ్జించి అన్ని
విధముల రక్షించియు

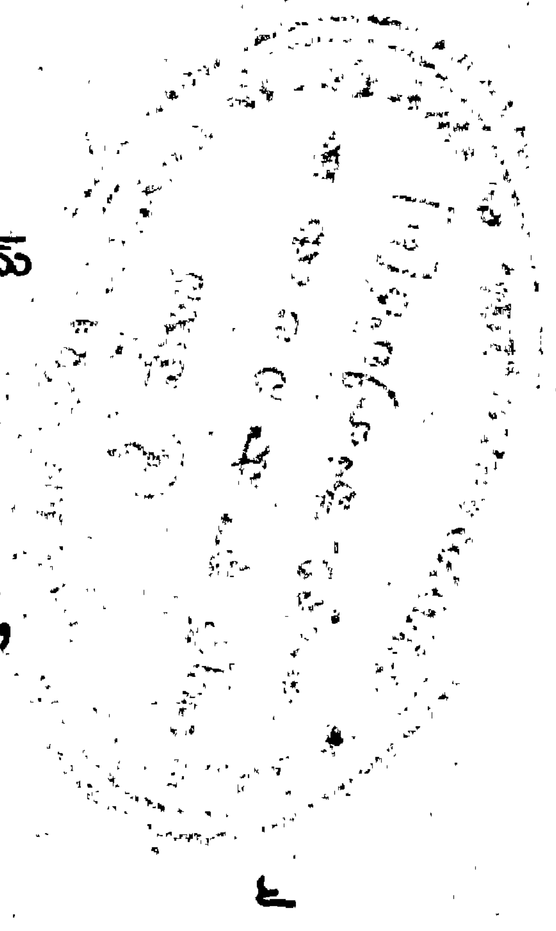
ఒన్ఱుమ్ శెయ్యాతానాయ్
త్తన్ కుత్తైయె నినైత్తిరుక్కుమ
వనాయిఱ్ఱు (నెడియోయ్
క్కల్లతు మడియతో
వులకే ఇప్పడి సర్వరక్షకనాన
ఉన్నై యొఴియజగత్తుమఱ్ఱుమ్
శిలర్ కాళ్క్కీళ్కిడన్దతో?
శిలర్ కాళ్క్కీళ్ కిడన్దవర్
కళిలేశిలర్కు మజ్గళాశాస
నమ్పణ్ణవడుక్కుమో? ఎల్లా
రైయుమాశ యిప్పిత్తుకొళ్ళు
కిఱవర్ కళ్ తలైమేలే కాల్ వైత్త
వునక్కు మజ్గళాశాసనమ్ పణ్ణ
వడుక్కుమో
ఉన్ కాలిన్ ఱ్ఱత్తుకై
యుణ్డుకిడక్కిఱవర్ కళుక్కు మజ్గ

ఒక్కమేలైననుచేయనివానివంటివాడై
తనలోపమును దలచుచుండువా
డయినది సర్వాధికుడవ
గునీకుదప్ప దాస్యమొనరించు
నా! లోకము) యిట్లుసర్వరక్షకుడవగు
నిన్నుదప్ప జగత్తుమరి
యొకరికి ంద నుండునా?
కొందరికిదాస్యమొనరించుచూక్రిందనున్న
వారిలో కొందరికా మజ్గళాశాస
న మొనరింపదగునా ? అంద
రి నాశ్రయింప జేసుకొని
వారితలపై కాలుబెట్టిన
నీకు మంగళాశాసనముజేయ
దగునా?
నీకాలుకింద తొక్కుడు
బడియుండినవారలకుమజ్గ

శాశాసనమ్ వణ్డావడుక్కు-మో ?	శాశాసనము చేయదగునా ?
శొ(ల్లు)క్కాణ్	చెప్పిచూపుము. ౫

మూలము:— ఓబ్ల ఉలకినతియల్వో ఈన్తోళిరుక్క
మణై నీరాట్టి ప్పడై త్తి డన్దుణుమిళ్న్
దళన్దు తెర్న్దుల కళిక్కు ముతల్పెరుమ్
కడవుళ్ నిఱ్ప ప్పుడైప్పలతానఱి
తెయ్వమ్ పేణుతల్ తనాతు
పుల్లఱివాణ్మై పొరున్దకాట్టి
కొల్వనము తలావల్లనము యులుమ్,
ఇనైయశెయ్కై యిన్బుతున్బళి
తొన్మామాయప్పిఱవియుళ్ నిఙ్గా
ప్పన్మామాయత్తళున్దుమానళిర్న్దే. ౬

అర్థము॥ ఉలకు-లోకముల, పడైత్తు-సృష్టించి, ఇడన్దు-పేరుపరచి, ఉణ్డు-మ్రిగి, ఉమిళ్న్దు-లోకములనివతలికిఉమ్మివేసి, అళన్దు-పాదముచే కొలచి తేర్న్దు-ఆలోచించి, అళిక్కుమ్-కాపాడుచున్న, ముతల్-కారణ భూతుడవై, పెరుమ్కడవుళ్-లక్ష్మీనాథుడు, నిఱ్ప - నిలచియుండగా, పుడై-ప్రళయకాలమునందు, పల-అనేకవిధములై, తాన్-తను, అఱి-యెఱిగియున్న, తెయ్వమ్-దేవతల, పేణుతల్-రక్షించి, తనాతు-తన, పుల్-నీచమైన అఱివు-బుద్ధిని, ఆణ్మై-పెద్దలగువారియొక్క 'మనస్సున' పొరున్ద-పొందికగానుండునట్లు, కాట్టి-చూపి, ఈన్తోళ్ - కన్నతల్లి, ఇరుక్క-ఉండియుండగా, మణై-మట్టిబొమ్మను, నీరాట్టి-జలకమాడించి, 'స్తుతించినట్లున్నది' శెయ్కై-పని,కొల్వన ముతలా-బాధపెట్టుటలాదిగా అల్లన-చడ్డవానిని, ముయలుమ్-ప్రయత్నించుటయును, ఇనైయ-యిట్టి, అళి-ఫలము, తున్బు-దుఃఖముతోగలసియున్న, ఇన్బు-సుఖము, తొల్-పూర్వసంబంధమగు, మా-పెద్దదియగు,మాయమ్-అచ్చరువు గలిగించు

పిటువియుళ్ సీజ్ఞా-మెడ తెగకుండునట్లు, పల్-బహువిధములగు-మూ-యధి కమగు, మాయత్తు-మోహముగలిగించు విషయములందు, నళిర్న్-మంచిగా, అళున్దుమా-మునిగిపోవుటకు హేతువగు, ఉలకినతు-లోకము ఇయల్వు-స్వభావము, ఓబ! యెంతవిస్మయకరము!

తాత్పర్యము॥ ఈ॥ పాశురమున, సర్వస్మాత్పరుడై మహోదారుడగు శ్రీయఃపతి యెల్లప్పుడు మంగళాశాసన మొనరించుట తగియుండగా దానినివిడచి నిరర్థకముగా కాలము గడపుచు మంచియాయ లాభమున కానందించుటయు నెరుగక చెడుచూ జన్మసముద్రమున దిరుగుచున్న వారల జూచి నమ్మాళ్వారు, సంతాపబడుచున్నారు. చేతనులు ప్రళయసముద్రమున మునింగినొక పురుషార్థము నార్జింప నశక్తులైయుండగా వీరినుత్తీర్ణుల జేయ శ్రీయఃపతిశరీరేంద్రియముల నిచ్చెను. మునుపు ప్రళయోదధియందు మునింగిన భూమిని పైకెత్తెను. మనను తనయుదరమునందుంచి మరియొకప్పుడు రక్షించెను. తన యుదరమున నిరుకుగా నుండకుండునట్లు సృష్టించుసమయమున వెలిబుచ్చెను. తరువాత క్రూరులచే నావరింపబడినప్పుడు తివిక్రముడై బలిని నిరసించి రక్షించెను. యింకేమి యాపద వాటిల్లునోయని యాలోచించి సర్వోపకరణములిచ్చెను. యిట్టిదాతయై ధ్యానింపదగువాడని శాస్త్రములందు జెప్పబడిన సర్వకారణభూతులై నిస్సమాభ్యధికరహితుడై సర్వస్మాత్పరుడు శ్రీమన్నారాయణుడుండగా సంసారులువానిని విడచి తమతో సములగు ...ష్టములగు క్షుద్రఫలముల నిచ్చు భగవదైశ్వర్యమున నొక చోటపడి ...ండు రేణువుల నందగు రుద్రాదులగు క్షుద్రుల పరదేవతలగా భ్రమించి తమ యజ్ఞానమును జ్ఞానవన్తు లెరుగునట్లు వారల నాశయించు సంసారుల పనుల్కు కష్టపడి న్నతల్లియందు కృతజ్ఞత నొనరింపక విడచి పనికిమాలిన బొమ్మను స్తుతించునట్లుండినవై, బహుకాలమునుండి సంసారమునందలి శబ్దాదివిషయములందు పేమించి యంతములేని బురదలోబడి చీకాకునందుటకు చేసినవిగానుండును.

అ. ఆత్మావహ్నాట్టు (ఓబ టలకు ఇనస్థ్ణెనుడైయ సత్తై యైసార్థమాక ఉపాదానమ్బణ్ణి

తె. ఆరవపాశురము(ఎంతయాశ్చర్యము లోకము వీనియొక్క సత్తను సార్థముగా నుపాదానమొసరించి

సృష్టిత్తు, సృష్టిత్తవనన్తరమ్
"ఇనిమేల్ అవైప్పట్టతుపడుమకి
అన" ఎన్ఱిరాతే, శిఱియతై
పెరియదునలిన్దు, మహాబలి
పోల్వార్ పరుగ్దిఱాళ్ప్పినా అఱ్ప
లెయ పహరిక్క శ్రియఃపతియా
నతన్ స్వాప్పరాతె
తన్నైయఴిత్తు రక్షిత్తశ
యలైయనుసన్ధిత్తు, చేతనరా
యిరుప్పార్క్కు, ఇవనుక్కు వ్వు
జ్ఞాశాసనమ్పణ్ణి, వర్త్తిక్కవి
తే, శెయ్యవడుప్పదెన్నార్ క్కీళ్
"ఇవర్కళ్ తాజ్ఞళ్, చేతనరాన, పి
విన్బు ఇతిలె, యొరుప్పడావో
వర్కళో? ఎన్ఱు, లౌకికరై పార్త్తార్
అవర్కళ్, వరున్ది, క్కవిడువతి
ననొరువనైయుమేయాయ్, విరు
మ్బికెక్కు, మివనైయొఴిన్దనవై
యాశవమైన్ద "నాన్" ఎన్ఱుమ్
"ఎన్నతు" ఎన్ఱుమ్, భగవద్వి
తిరిక్తరై. రక్షకరాకత్తేడియుమ్,
పోరుకిఅపడిత్తైక్కణ్ణు, ఇతిరు
ఏడియెన! "ఏకస్మిన్నప్యతి
క్రాన్తే ముహూర్తె ధ్యానవర్జితె
దస్యుభిర్ముషితేనేవ యుక్తమా
క్రోశితుమ్భృశమ్" ఎన్గిఱపడి
యే"భగవద్ధ్యానత్తుక్కు విచ్చే
దమ్పిఱన్దాల్, అతుక్కు పరిహా
రమాకత్తిరునామసఙ్కీర్త్తనమ్

సృష్టించి, సృష్టించిన తరువాత
యికమీఁద, వాటిపాట్ల విపడ
నీయని యుండక, చిన్నదానిని
పెద్దది బాధించి, మహాబలి
వంటివారు, గద్ద తన్నుకొనిపోయి
నట్లుపహరింపగా, శ్రియఃపతియు
గు తన స్వభావముజూడ
తనను జెరుచుకొని రక్షించిన కృ
త్యమునసుసంధించి, చేతనులై
యుండువారికి, భగవన్తునకు మం
గళాశాసనమొనరించి, వర్తించినగ
దా, చెయ్యదగినదనినారు, క్రిందట
"వీరలు చేతనులైన పి
దప, దీనిలో మగ్నులుగా
కుందురా? యని, లౌకికులచూచినా
రు; వారు, శ్రమజెంది, చెయువిడ
చునది, వీనినొక్కనినేమైా, యాాదర
రించుటకు, వీనికన్న వేరుగునవి
యైనచాలి "నే" ననియు
"నాదని"యును, భగవద్వి
తిరిక్తుల, రక్షకులగా వెదయు
పౌవు విధమునుజూచి, ఇదియుండు
విధమేమి! "ధ్యానరహితముగా నొ
క ముహూర్తము దాటిన దొంగ
లచే దోపిడిబడినట్లు తేప
తేపయేడ్పుటయుక్తము"నన
ట్లు భగవద్ధ్యానమునకాటంకము
గలిగిన దానికిపరిహా
రము గా తిరునామసంకీర్తనము

పణ్ణుకై, శీరియధనమ్, అపహ్నా
తమానాల్, ఎల్లాదుమటియ
కూప్పిడుమాపో లెక్కీట్పిఱన్ద
విచ్ఛేదత్తుక్కు, కూప్పిడవ
తిత్తే; అప్పడి, తజ్ఞళ్ళి
పుక్కు-కూప్పిడ వేణ్డియిరు
క్క, అవర్కళ్, అతుతానుమటి
యా తేయిరుక్క, అవర్కళి
ళవుపారుక్క మాట్టామే తా
ముమ్, "ఓబ" ఎన్ఱు
కూప్పిడుకిఱార్.
వ్యా. (ఓబ) ఇరున్దా
రిరున్దవిడజ్ఞళిలే, శవిప్పడుమ్బ
డి, కూప్పిడుగిఱార్.
ఓబవులకినతియ ల్వే
ఒరువిభూతియాశత్తైన్నైయ
నుభవిక్క-అఅనుభవత్తు
క్కు-విచ్ఛేదమిన్ఱిక్కే-శె
ల్లుకిఱాప్పోలే, ఇతోరు, వి
భూతి, తన్పక్కల్, వైముఖ్య
మ్పణ్ణుమ్పడివైప్ప తే! ఇ
తోరులోకత్తినుడైయస్వభా
వమే! నీరిజ్ఞనే "ఓబ"
ఎన్ఱిట్టు, నెడువాసిపడ, కూప్పి
డుకైక్కు-లోకమాకతాజైశై
తతెన్నైన్నిల్, ఈన్ఱోళిరుక్క-
మనైసీరాట్టియిఱానిన్నార్
కళ్. ఉత్పత్తిక్కుమున్నే
ఉణ్డాక్కుకైక్కు సాధనానుష్ఠా

చేయుట పుట్టించిధనము పోయిన
యడల నంద రెరుగునట్లు
యేడ్చెడిరీతి క్రిందగలిగిన
యడ బాటున కేకువదగిన
దిగదా; అట్లు తమదుఃఖ
మునకు మొరబెట్టవలసియుం
డ వారలదియెరు
గకుండగా వారలదుఃఖ
ము సైరింపజాలకఆ
ళ్వారు లేమియాశ్చర్యమని
మొరబెట్టుచున్నారు.
(యేమియాశ్చర్యముం డిన
వారుండినచోట్ల నెల్లవినవొచ్చు
నట్లు మొరబెట్టుచున్నారు:
యేమిలోకస్వభావము)
ఒకవిభూతిగాతనన
నుభవించెడియనుభవమున
కువిచ్ఛేదము లేకుండునట్లున
డచురీతిగా నిదియొక వి
భూతితనయందు, వైముఖ్య
ముగలుగునట్లుంచున దే! యి
దియొకలోకముయొక్క స్వభా
వమేమి! మీరిట్లు "ఏమాశ్చర మ"
నిమిక్కిలి తారతమ్యముగా మొర
బెట్టుటకులోకమంత్రయు చేసి
నదేమనిన కన్నతల్లియుండగా
మట్టిబొమ్మను జలకమాడించు
చున్నారు. సృష్టికిమున్నే
పుట్టించుటకు సాధనానుష్ఠా

నమ్ము పిన్నై గర్భత్తిలేధరి
త్తుప నవవేదనై అనుభవిత్తు
అనంతరమ్ తణ్ణియతరై యిలే
యిట్టుక్కొండు పణ్డునోక్కినాళ్
అఱివుపిఱన్దు పణ్ణినవుప
కారత్తై స్మరిక్కుమవనాన
వాడే అవళై విట్టు
ఒరువుపకారముమ్ పణ్ణవుమ
ఱియాతే ఇవర్ పణ్ణినవు
పకారత్తై స్మరిక్కవుమఱియా
తే ఇరుప్ప దొరచిత్పదార్థ
త్తైక్కొండాడువారైప్పోలె
భగవత్ విషయత్తై విట్టు అప్రా
ప్తవిషయత్తై ఆదరియా
నిన్నార్ కళ్.
నీర్ "ఈన్ఱోళ్" ఎన్ఱుతా
యాకనినైక్కుమతు తాన్ ఆరై
యెన్నిల్; (పడైత్తిడన్దు
మిఴ్ ళన్దు
ర్ను అళిక్కు
ముతల్ పెరుజ్కెడవుళ్
ఇవైయడఙ్గలుమ్ భో
గమోక్షశూన్యమాయ్ తమో
భూతమాయ్ అచిత్కల్పమాయ్
ఴ్ కిడక్కిఱపోతివఱ్ఱిన్
నుయ దశైయైక్కణ్డు "అ
యో" ఎన్ఱిఱఙ్గి "బహు
స్యామ్" ఎన్ఱుసృష్టిత్తుసృ
ష్టాన వనన్తరమ్ ప్రళయ

న మొనరించి పిదప కడుపున బెట్టు
కొని ప్రసవ వేదన ననుభవించి
పిదప రిక్తభూమిపై
పెట్టుకొని పూర్వము గాచినది
జ్ఞానముగలిగి, చేసినయుప
కారమును తలచువాడ
యినతోడనే ఆపెను విడచి
యొక యుపకారమును చేయ నె
రుంగక యీతడొనరించిన యు
పకారమును తలకొననెరుగ
కుండునొక ప్రాణములేని పదార్థ
మును గొనియాడువారివలె
భగవన్తుని విడచి దు
ర్విషయంబుల నాదరించుచు
న్నారు.
మీరు "కన్నతల్లి" యని త
ల్లిగా దలంచునది యెవ్వరిక
నిన; సృష్టించి వేరుపరచి
మ్రింగి యువతలవేసి కొలచి
యాలోచించి పాలించుచున్న
పరమకారణ భూతుడై పెద్దదైవము
గువాడు యివియన్నియు భో
గమోక్షములు లేనివై తామసా
త్మకమై పరిణములేనిదానివలె
నైనశించి యుండునప్పుడు వీటి
యొక్కదశనుజూచి "అ
య్యో" యనిదయదలచి "అనేక
విధము లగుదున" నిసృజించి సృ
జించిన తరువాత ప్రళయ

జ్ఞాళ్ళపీరుక్కుమ్ శేర్నిరుం
క్కుమ్ ఇడాయాంత మహా
వరాహమాయ్, యెడుత్తు
తిరియుం, ప్రళయమ్వరుమెన్ను
ముఱ్కాలి, వైత్తిళేవైత్తు
ఉళ్ళేకిడన్దుతళరాతపడి
వెళినాడుకాణఉమిర్దన్దు
యెల్లైనడన్దమిట్టు, యిప్పడి
సర్వవిధరక్షణజ్ఞళైయుమ్
పణ్ణచ్చైతే, పిన్నైయుమ్, తన్నై
విశ్వసిత్తు, అరుకేకిడన్దవనై
మడితడవినవనైప్పోలె
అనుతపిత్తుఒన్నుశెయ్యా
తానాయ్, మేల్మేలెనరక్షణో
పాయజ్ఞళైచ్చిన్దిత్తుఒరువరై
ఇరువరైయన్నిక్కే, వరైయాతె
యెల్లారైయుమొక్కరక్షిక్కుమ్
అద్వితీయపరదేవతై
యానవన్, "ఆరో, వరువార్"
ఎన్ను, "ఆశయాయదివారా
మః" ఎన్నిఅపడియో, అవస
రప తీక్షనాయ్నిఱ్క
ఇవ్వుపకారజ్ఞళై పణ్ణిణ్ణిల
నాలుకిమ్, ఆశ్రియిక్కైక్కు
ముట్టుపోఱక్కుమ్, అద్వితీ
యపరదేవతై, ఇవనల్లతిల్లై.
యయాతి, సాధనాను
ష్ఠానమ్పణ్ణి, స్వరత్తిలేఇం
ద్రినోడు, అర్ధాసనత్తిలేయి

ముఱాగా నీటికిని బురద
కును వెనుకదీయ్యని మహా
వరాహమై భూమిని లేవనెత్తి
తిరిగి ప్రళయమేతెంచునని
ముందెతలచి, గర్భమునందుంచి
లోనుండి, తల్లడపడకుండునట్లు
అందరికిగనిపించునట్లుమ్మివేసి
కొలతవేసుకొనిమళ్లించియిల్లు
సర్వవిధరక్షణములను
జేసినను పిదప తనను
విశ్వసించి, దెగ్గరనున్న వానిని
వాడిముట్టుకొనినవానివలె
ననుతపించియొక్కటియు చేయ
నివాడై పైపై నరక్షణో
పాయములనాలోచించి యొకరి
నిద్దరినిగాక తారతమ్యములేక
నందరినొకవిధముగా రక్షించు
అద్వితీయ్యపరదేవతయగు
వాడు "ఎవ్వరేరుగువార"
ని, "ఓమనమాయొకవేళరా
ముడ" నునట్లు, అవస
రముజూచుచున్నవాడైయుండగా
యీయుపకారముల జేయని
వాడైనను నాశ్రయించుటకు
సమ్మతించును అద్వితీ
య్యపరదేవతవీడుతప్పలేదు
యయాతియనువాడు, సాధనాను
ష్ఠానమొనరించి, స్వ మునందుఇం
ద్రునితో నర్ధాసనమునందుం

దుక్కచ్చెత్తే కర్మభూమియిల్	డినను కర్మభూమియందు
పుణ్యం శెయ్దుక్కళార్ ? ఎన్ఱు	పుణ్యము చేయువారెవరని? యనియాత
అవనైక్కేట్క ఒరు దేవతైయున్నై	నినడుగగా నొక దేవతముందర
పొయ్ శొల్లిఴ్ ఴాకవొణ్ణాతెన్ఱు	ననత్యము చెప్పరాదని
"నాన్ వరిత్త	నేను మనుజలోకమునందుండు
కాలత్తిల్ ఎన్నై యెల్లార్కక్కు	కాలమునందు నన్నందరికన్నా
మేలాకచ్చొల్లువర్కళ్"	పైవానిగా జెప్పెదు 'కీనత్యమున'
ఎన్న ఆత్మ ప్రశంసై పణ్ణినాయ్	ననగా స్వస్తోత్రము జేసుకొంటివి
ధ్వంస" ఎన్ఱు భూమి యిలె విఴుం	ధ్వనయని భూమియందు పడు
ప్పడి శపిత్తానెన్ఱతు	మనిశపించినాడని నది
ఇవ్విడత్తై భట్టర్ వాశిత్తు	యీచోట భటరను సంధించి
పొ కాలత్తిలే ఇంద్రన్ తన్నై	వెనకటి కాలమునందు ఇంద్రుడుతన
యాశ ఇత్తు పెఴ్ఴ ఉత్కర్షమా	నాశించి పొందిన యుత్కర్షమై
యిరుక్క అరాసనత్తిలేయి	యుండగా నధాననమునందుండు
రు దు పొరు క్కమాట్టామే ఆత్మ	నది నహింపజాలక నీగొప్పద న
ప్రశంసై పణ్ణినాయ్ ఎన్ఱుబరు	ము నీవు చెప్పితివియని యొక
వ్యాజత్తై యిట్టుతళ్ళినానాయి	నెపము బెట్టి త్రోసి వేసినవా
రు తు "ఇతు తాన్ వేదోపబృం	డయ్యెను" యిది వేదోపబృం
హణారమాక ప్రవృత్తమానమ	హణము వర్తించుచున్న మ
హాభా తత్తిలే ఎవ్వర్ధత్తిను	భారతమునందు యేయర్థము రెం
డైయు విశదమాక ఋషియేఴు	కు విశదముగా ఋషి వ్రా సి
దినాన్ ఎన్ఱు కేడ్క తాన్ తన్నో	నాడు" నియడుగగా తానుతన
డొక్క ఉత్కర్షత్తై కొడుక్కవల్ల	తో సమానము గాయధికతనివ్వ దగు
తువుమ్ అత్తై పొఱుక్క వల్లతువుమ్	నదియు దానిని సైరించునదియు
ర దేవతై యానపిన్బు ఆశ్రయిక్క	పర దేవత యైన వెనుక నాశ్రయించు
ప్పడుమతువుమ్ పరదేవతై; అ	నదియు పర దేవతను; తక్కి
ల్లాతార్ ఆశ్రయణీయరల్ల	నవా రాశ్రయింపదగినవారుగార
రెన్ఱు మిడముమ్	నువిషయము
ి కాశి క్కైక్కొ క"	వ కాశింప జేయుటకు

ఎన్రరుళిచ్చెయ్‌తార్ అవనైవి
ట్టాల్ శురుక్కమొఴియాలవనో
డుతోళ్ తీణ్ణియాయిరుప్పారై
ఆశ యిక్కపెఱిలుమామిఱె?
పుడైప్పలతా
నఱితెయ్‌వమ్ పేణుతల్
ఒరుపుడై కళిలే అర్థవాదిత్తు
అవనుడైయ విభూతియై
ప్పేశకిఱవిడత్తిలే అవనుడైయ
ఉత్కర్షత్తుక్కాక యివ్వరుకె
శిలర్‌క్కుచ్చిల మినుక్కమ్
శొల్లుమే అత్తైక్కొణ్ణుకిడ
న్దవిడమరియామే
ఒతుఙ్గిక్కిడన్దవన్రైయాయి
న్రాదిరిప్పతు

అతుతన్నిలుమ్ ఒరుదేవతైయే
ఇవనుడైయ, సర్వాపే
క్షితఙ్గళైయుమ్, కొడుక్క
మాట్టాదే. ఒరువనాయ్, పర
మపురుషార్థ లక్షణమోక్ష
త్తైక్కొడుక్కమాట్టాదే. అతు
తణ్ణిల్
“గతిమిచ్ఛేజ్జనార్దనాత్”
ఎన్కక్కడవతిఱే. ఆక
“విభూతికామనాకిల్ ఇన్నానై

అనిసాయించినారు వానిని వి
డచిన విస్తారముగా వానితో
సములైయుండువారినా
శ్రయింప లభించినగదా ?
ఐశ్వర్యప కరణముననేకముతా
రిగిన దేవత సాదరించుట)
ఒక ప్రకరణములంద వాదమున
ఆసర్వేశ్వరుని యై శ్వర్యమును
సాయించుచోట వానియొక్క
యుత్కర్షమునకుగా యివతల
కొందరికి కొన్ని తేజములను
చెప్పునుగదా అద్దానినిగొని ఎం
దుకొరకై యుండివదో దానినెరుగక
ఒదగియుండిన వానిని సుమీ
యాదరించునది
“ఒక ప్రకరణమున నన్నమే బ్రహ్మ
యని చెప్పియుండు నద్దానినంతియ
గ హించి బ్రహ్మమని పరతత్వనిశ్చ
యము చేయరాదు”
దానిలో ఒక దేవతయే -
ఈ చేతనునియొక్క, సర్వవి
ధములగు కోరికల నివ్వజా
లదుగదా. ఒకడు, పర
మపురుషార్థ లక్షణమగు మోక్ష
మునివ్వజాలదుగదా. ఆ
“మోక్షము” వలయునేని
“విష్ణువల్ల మోక్షము గోరవలయు”
నని యున్నదిగదా. ఇట్లుగాగా
“ఐశ్వర్యముగోరునేని వీని నా

ప్పుణ్ణియంవాన్, పుత్తి కామనా
కిల్ ఇన్నానైపత్తువాన్
పశుకామనాకిల్ ఇన్నానై
పణ్ణియంవాన్" ఎన్ఱు
ఇజ్జనే ఓరోన్ఱుక్కొరువరాయ్
పలరాయిరుక్కుమ్.
(తానరితెయ్వమ్) ప్రమాణ ప్ర
సి ద్ధమాయిప్పతొన్ఱు
న్ఱు, రజోగుణత్తాలుమ్, తమో
గుణత్తాలుమ్, మిక్కిరుక్కిఅ
తానరి తెయ్వత్తై యాయి
ణ్ణియణ్ణియవతు, పేణుతల్)
అవైతనక్కెన్న ఓరుత్కర్షమిల్లా
మైయాలే, ముట్టితలైయవనై
"వని, యిరుణ్డుకుఴలన్"
ఎన్ఱుకవిపాడువారైప్పోలే
ఆశ్రయిక్కిఅవివనుక్కే భరమా
యిణ్ణియ, అద్దేవతైకళుక్కు ఈ
శ్వరత్వమ్ నమ్పాదిత్తుక్కొడు
క్కైయుమ్(తనాతు ఇవన్ శొన్న
పోతాక అవైయాదరనీయజ్ఞళా
కిఅనవుమల్ల ఇవన్తానజ్ఞే
శిల, పెత్తానాకిరా
నుమల్లన్; ఇత్తాల్ ఫలిత్త
దాయిత్తు; విశేషజ్ఞ
ర్క్కు, తన్నరివిల్ కుత్తై
వైప్రకాశిప్పిత్తానా
మిత్తనై. తనాతు, పుల్ల
ఱి, వాణ్మై,

శ్రయింపవలయు, కొడుకులగో
రునేని వీని నాశ్రయింపవలయు
పశువుల గోరువాడగు నేని వీని
నాశ్రయింపవలయు" నని
ఇట్లే ఒక్కొక్క ఫలమునకొక్కొక
"ప్రదాతయై" యనేకులై యుండును
(తానొరిగిన దేవత ప్రమాణము
లందు ప్రసిద్ధమైయుండునదొకటి
కాదు, రాజసగుణముచేత, తామ
సగుణముచేతను, అత్యధికమై
యుండు, తానెరిగిన దైవమునే
పట్టునది (ఆదరించుట)
అవితనకనిన, ఒక యాధిక్యము
లేకుండుటచే, బట్టతలవానిని
"చల్లని, దట్టమగు, ముంగురులుగల
వాడ"ని కవిత్వము చెప్పువారివలె
ఆశ యించుపీనికే, భారమ
గు, నా దేవతలకీ
శ్వరత్వము సమ్పాదించి ఇచ్చు
టయును (తనది) ఈతడని
నప్పుడు, అవి ఆదరణీయము
లగుటయుకాదు, వీడ
చ్చుటకొన్నింటిని, పొందినవాడ
గుటయుగాదు; దీనిచే ఫలించి
నదైనది, విశేషముగా నెరిగిన
వారలకు, తన జ్ఞానలోపము
ను, ప్రకాశింప జేసినవాడగు
నింత్రియు. (తనయొక్క, నీచ
బుద్ధి, మహాత్ములయొక్క

పొరున్ద, కొట్టి)
తన్నుడై యజ్ఞానత్తిక్కు అల్ప
త్తైయుమ్, విశేషజ్ఞన
ర్కు, తేరుమ్బడి, తెరి
విప్పిత్తు. ఫలమ్, పెఱుమ్బోదు
పరదేవతైయై, ఆశ్రయి
త్తు పెఱవేణుమ్, ఆశ యి
క్కుమిడత్తిల్ "నిదిధ్యాసి
తవ్యః" ఎన్నుమ్ "తమేవం విద్వా
నమృతయిహ భవతి,
నాన్యః పన్థా" ఎన్నుమ్ ఉపా
సనవాక్యఙ్గళిల్ సొన్నపడి
కారణవస్తువై ఉపాసిక్కఅ
న్నితే. (కొల్వానముతలా
నల్లన, ముయలుమినై
యుశెయ్కై) "ఆట్టై
క్కొల్లుత్తుత్తా, ప్రిళ్ళైయై
క్కొల్లుత్తుత్తా" ఎన్ననశిల
మ్, నిషిద్ధద్రవ్యఙ్గళైక్కొణ్డు
మాఱవేణ్డువన, శిలవుమ్
వైయాయిరుక్కుమ్, శెయల్ కళ్.
యుణఙ్గళ్ తానే, నరకమాయి
తే. ఇప్పడియాశ్రయిత్తు
ఖమ్ఫలత్తైప్పెఱ్ఱాల్ అతు
ఖమతిల్, పెఱాతొళి
కినన్ఱాయిరుక్కుమ్.
(ఇన్బతున్బఙ్గళ్) సుఖదుః
ఖమిశ్రమాన ఫలత్తైయాయిరుక్కుం
తరువతు. నిష్కృష్టసుఖమాన

పొందికగా యుండునట్లు, చూపి
తన జ్ఞానముయొక్క అల్ప
త్వమును, విశేషముగా నెఱిగిన
వానికి, స్పష్టమగునట్లు, తెలి
పించి. ఫలమునొందునప్పుడు
శ్రీమన్నారాయణుని, ఆశ్రయిం
చి పొందవలెనుగదా, ఆశ్రయిం
చెడిచోట "ధ్యానింపదగిన
వాడ" నియు" వాని నిట్లెఱిగినవాడి
చ్చటనే ముక్తుడగుచున్నాడు
మార్గమింకొకటిలేద"ని ఉపా
సనవాక్యములందు చెప్పినట్లు
భగవద్వస్తువు నుపాసిం
పక. హింసింపజేయుటలాదియగు
చెడుపనుల, ప్రయత్నములను ఈ
విధములగు, పనుల) మేకను
కోసితే, బిడ్డను
చంపితెమ్మ"నునవి, కొన్నిం
టిని, చెడువస్తువులనుగొని
వర్తించవలసిన కొన్ని
యిట్టి పనులు 'క్షుద్రుల'
నాశ్రయించుటలే నరకమైయుం
డునుగదా. యిట్లాశ్రయించి
పొందుఫలమును జూచిన, దానిని
పొందుటకన్న, ఆఫలము, లభించకుం
డుటయే మంచిదియైయుండును.
(సుఖము,దుఃఖము ఫలము) సుఖదుః
ఖములు గలసిన ఫలమునే
యిచ్చునది. శుద్ధసుఖమగు

మోక్షమవన్ఱుక్కిల్లైయే.
అః, శైయ్తతాయిన్ఱ్ నిన్నిల్;
తన్నోడొత్తిరుప్పానొరువనాయ్
భవోపకరణభూతనాయ్, నిత్య
సంసారియాయిరుప్పానొరువనై
క్షయిత్తుఫలమ్ పెఱప్పార్త్త
ఇతుతాన్, నిత్యసంసారియాకైక్కు
కృషిపణ్ణినానాయిన్ఱు. తోన్మా
మాయ
ప్పిఱవియుళ్ నీ
జ్ఞావిత్యాది) పస్థాయా
తాయ్, కారణమాయిరుక్కిఱ
మామాయముణ్డు—ఇమ్మాయై.
"ఇతు ఒరువరాల్ కడక్కవొణ్ణా
తు" ఎన్ఱు అవన్ అరుళిచ్చెయ్తప్ర
కృతి; ఇప్ప్రకృతిసమ్బన్ధని
బ నజన్మజ్ఞళిలే
పుక్కుమీళవిరకిన్ఱిక్కే
పలవకైప్పట్టిరుక్కిఱ మామా
యముణ్డు—శబ్దాదివిషయ
జ్ఞళ్. అవన్ఱిలే (నళిర్న్దు
అళున్దుమా ఎడుత్త
తనైయుమ్ అడియున్దానిన్ఱన
(ఉలకినతియల్వే) వకుత్త విష్త్తై
స్పన్ఱిని విమృష్టసుఖత్తై
ప్పారాతే, చేతనర్ అప్రాప్త విష
యత్తిలే ఆశ్రయిత్తు అనర్థత్తై
ప్పెఱప్పార్ప్పతే! ఇతెన్న

మోక్షము వానికి లేదుకదా.
యిట్లుకాగా చేయబడిన దేమనిన
తనతో సముడొకడై
పాపోపకరణభూతుడై, నిత్య
సంసారమైయుండువానినొకని
నాశయించి ఫలమునొందచూచిన
నిదియైతె నిత్యసంసారియగుటకు
కృషిచేసినవాడగును. (ప్రాచీనమై
యధికమగు నచ్చరువుగలిగించు
జన్మలోనుండిపోవుటకువీలులే
కుండుట మొదలగు ప్రాచీన
మగునదియై కారణమైయుండిన
గొప్పమాయముగలదీ మాయ
"యిదియొకరిచేతనుతొలగింపనల
విగాద"ని వాడుచెప్పినప్ర
కృతి; యీప్రకృతిసంబంధని
బంధనములగుజన్మములందు
బ్రవేశించి మళ్ళవీలులేక
బహువిధమైయున్న గొప్పమాయ
గలదు. శబ్దాదివిషయ
ములు. వాటియందు (బాగుగా
మునుగుటకు హేతువగు ఎత్తి
నకొలదిలోపలికిమునుగుచుండు
లోకస్వభావము) సర్వేశ్వరుని
బట్టుకొని నిమృష్టసుఖమును
జూడక, చేతనుల ప్రాప్తవిష
యము నాశ్రయించియనర్థము
నొందజూచునదే! యిదియేమి

వడుక్కొలై. ఎన్నిలార్.౬ పడుపాటనుచున్నారు.

నళర్మతిచ్చడైయనుమ్ నాన్ముకక్కడవుళుమ్,
తళిరొళియిమైయవర్ తలైవనుముతలా,
యావకైయులకముమ్ యావరుమకప్పడ,
నిలనీర్ తీకాల్ శుడరిరువిశుమ్బుమ్
మలర్ శుడర్ పిఱవుమ్ శిఱితుడన్మయఙ్గ
ఒరుపొరుళ్ పుఱప్పాడిన్ఱి ముழువతుమ్
మకప్పడక్కరన్దు, ఒరాలిలై చ్చేర్న్దవెమ్
పెరుమామాయనై యల్లతు,
ఒరుమా తెయ్వమ్మట్ఱుడైయమో యామే.

తిరువాశిరియమ్ ముట్ఱిట్ఱు.

ఆழ్వార్ తిరువడికళే శరణమ్.

అర్థము:— నిళిర్-చల్లనైన, మతి-చంద్రునిగల, శడైయనమ్-జటనుధరించినరుద్రుడును, నాన్ముకక్కడవుళుమ్-చతుర్ముఖుడైన బ్రహ్మదేవుడును, తళిర్-నేలమైచిగురుయొక్క, బళి-కాన్తి కలవాడై, ఇమైయవర్-దేవతలకు, తలైననుమ్ముతలా-రాజైన ఇంద్రుడు మొదలగు, యావకైఉలకముమ్-సమస్త లోకములును, యావరుయ్అకప్పడ-సకల ప్రాణులతోగూడ, నిలమ్-భూమియు, నీర్-జలమును, తీ-అగ్నియు కాల్-వాయువును, శుడర్ (చిరకాళస్థాయిత్వప్రసిద్ధియనెడు తేజస్సుచేత, ఇట-వ్యాప్తమైన, విశుమ్బుమ్-ఆకసము, మలర్—వికాసమునందిన, శుడర్-చంద్రుడు సూర్యుడు, పిఱవుమ్-మిగతవస్తువులు, ఉడన్-ఒక్కకాలమునందు, శిఱితు-'గర్భమునం'దొకచోట, మయఙ్గ-భ్రమజెందునట్లు, ఒరుపొరుళ్-ఒకవస్తువైనను, పుఱప్పాడుఇన్ఱి-యివతలబడకుండునట్లు, ముழுవతుమ్-సర్వపదార్థములును, అకప్పడ-లోనిముడకుండునట్లు కరన్దు-దాచి, ఓర్ఆలిలై-ఒకమర్రియాకుమీద, శేర్న్ద-శయనించినవాడై, ఎమ్-మన ప్రభువగు, పెరు-అత్యధికుడగు, మా-అపరిచ్ఛిన్నమగు, మాయనై అల్లతు-శ్రీమన్నారాయణుడువినాగా, మట్ఱు-వేఱగు, మాయాధికమగు, ఒరు తెయ్వమ్-ఒకదేవతను, యామ్-మనకు, ఉడైయమో-పట్టుకొనగలవారలమా?—

తాత్పర మ॥ అ— ఈపాశురమునఁ తిరుదృలవలె మనము శబ్దాదు లందు వామోహించి చెడక మొదలె శబ్దాదులందు దృష్టిబెట్టక భగ వను నాశ్రయించితిమే యని తమకు గలిగిన భగవద్భక్తి నిజూచి సంతు ష్ఠులగుచున్నారు.

జనులీతడు సౌఖ్యవన్తుడని పొరపడి గౌరవించుటకుగా చల్లని చంద్రుని తలదాల్చి తపోధనుని వేషమగు జడధరించిన రుద్రుడును సృష్టి కొఱకు నియతుడగు బ్రిహ్మయు, మిగత దేవతలును వీరికి నాయకుడగు నింద్రుడును పదునాలుగు లోకములును వాని కన్తర్వర్తులగు సర్వజీవ జాతములును, పృథివ్యాది భూతపఞ్చకమును సూర్య చన్ద్రులు నివి యన్నియు, తన గర్భకుహరమునందొక వ్రిదేశమునందుండునట్లు ప్రళయకాలము నందన్నియును మ్రింగి యొక మఱ్ఱిచివురునందు శయ నించి మిక్కిలి యాశ్చర్య శక్తితో గూడుకొని సర్వస్మాత్పరుడగు శ్రీమన్నారాయణుడు వినాగా మనమాశ్రయింప దగిన దేవత యింకొ కడు లేడు. యిదిమనకు సంపాప్తమగు గొప్పభాగ్యమని దీనిలో మగ్నులై సంతసించుచున్నారు.

అవ-ప్పుమాప్పాట్టు.

(నళిర్ మతి) చేతనరుల్లారు
క్కుమ్ శెయ్యవడప్పతు-అవనుక్కు-
మఙ్గళాశాసనమ్పణ్ణుకైయా
యిరుక్క ఇతరదేవతైకళై
యాశ్రయిత్తు సంసారవృద్ధి
క్కున్బడి పణ్ణానిఱ్పర్ కళ్,
ఇతెన్నపడుకొలై ఇవ్వనర్థమ్
ఎన్నాల్ పొఱుక్కపో ఱతిల్లై”
ఎన్నార్ కీళ్ “అల్లాతార్
శైయ్‌తపడి శెయ్‌కిఱార్ కళ్,
నామ్మున్నుఱమున్న మివ్వర్థ
తైపెఱ్ఱోమే” ఎన్నుఉక్కాఱా
రితిల్. నాట్టార్ కణ్డార్

ఏడవ పాశురము.

(చల్లనిచంద్రుడు) చేతనులందరి
కిని చేయదగినది సర్వేశ్వరునకు
మంగళాశాసనము చేయదగిన
దైయుండగా నితర దేవతల
నాశ్రయించి సంసారమువృద్ధి
చేయువిధము చేయుచుందురి
దేమి పాడుచావు యీయనర్థము
నాచే సహింప నలవిగాకున్నది
యనినారు క్రిందట “తక్కినవారు,
చేయుప కారము, చేయుచున్నారు,
మేము ముందుముందుగా నీయర్థము
లభించితిమే” యని సంతసించుచు
న్నారీపాశురమున లోకులుచూచి

కాలిలేకనిన్ఱు
తిరియానిఱ్క నమక్కుమున్నర
మున్నమ్ దేవతాన్తరస్పర
మిన్ఱిక్కే యిరుక్కప్పెఱ్ఱోమే ఇన్ద
లాభమే అమైయాతో? వెన్ఱున్
లాభత్తైచ్చొల్లియినియరాకిఱార్
అవన్ సర్వ పదార్థఙ్గళైయుమ్
వయిఱ్ఱిలేవైత్తునోక్కుకిఱ
పోతునమ్మోడొక్క
అవన్ వయిఱ్ఱిలే పుక్కుప్పుఱ
ప్పట్టవర్ కళిలె శిలరైఆశ్రి
యిత్తుఫలత్తుక్కు అవర్గళ్
కైపార్ తిరుక్కైయాకిఱ
ఇప్పొన్నై యిన్ఱిక్కేయొఴియ
ప్పెఱ్ఱవితువేయమైయాతో
వెన్ఱుపీతరాయ్ అల్లాత
ప్రబన్ధఙ్గళై, యన్నాతి
యాక్కిక్కొణ్డుపోన్దవివర్
యిత్తైయన్నాళీయాక్కమా
ట్టాతేఉకప్పాక్కితుక్కు
మేర్పడయిల్లామైయాలే
ఇవ్వనుభవత్తోడేత్తలైక్క
ట్టుకిఱార్. (నళిర్మతి
చ్చడైయనుప్రమ్
ఎన్ఱుతొడఙ్గియాదకైవులగ
ముమ్యావరుమగప్పడ
వాయిఱ్ఱవనుండతు
తన్నోడొక్కచ్చెత్తై
యిరున్దవర్కళిలేశిలరై

వారికాళ్ళయందెల్ల వొంగిపడుచు,
తిరుగుచుండగా నాకు ముదుముం
దుగా, దేవతాన్తర స్పర్శము
లేకుండునట్లు లభించినదే యీ
లాభమే చాలదా? యని తమ
లాభముజెప్పి సంతసించుచున్నారు
సర్వేశ్వరుడు సర్వపదా ములను
కడుపున బెట్టుకొని కటాక్షించు
నప్పుడు మాతో సమముగా
వానిగర్భమున జేరి బయలు
దేరినవారిలోకొందరినాశ్ర
యించి ఫలమునకు దేవతాన్తరము
చేతి కెదురు చూచుచుండుటయను
యీనీచతలేకపోవుట
లభించిన యిదిజాలదా
యని ప్రీతినందినవారలై తక్కిన
ప బంధములముక్తపదగ్రస్తము
లగా జేయుచూపోయినవీరు
యీప్రబంధమునట్లు జేయ
కనంతోషమునకుదీనికి
పైన లేకుండుటచేత
నీయనుభవముతో ముగిం
చుచున్నారు (చల్లనిచంద్రుడు
జడయందుగల రుద్రుడని)
యారంభించిఅన్నివిధములగులోకము
లును అందరినిగూడా
వాడు మింగినది
తనతో సమానముగాచరలో
నున్నవారిలోకొందరిని

యాశ యిఱ్ఱిం పెఱువతో
రుఫలమున్దో? నళి ర్మతిచ్చడై
యనుమ్) సాధక వేషమ్‌తో
ఱ్ఱజ పెయ్మైధరిత్తుక్కొణ్డిరుక్క
చ్చేయ్ తేయుమ్, దుర్ధ్యానత్తాలే
సుఖప్రధానన్ ఎన్ఱు
తోఱ్ఱుమ్బడి, తాఙ్గళ్తామ
రైక్కిత్తైయిలే వైప్పా
రైప్పోలే, కుళిర్న్దచన్ద్ర నైజడై
యిలేధరిత్తరుద నుమ్.

నాన్ముకక్కడవుళుమ్) అవనుక్కు
క్కూడజనకనాయ్ సృష్టిక్కు
ఉప్పాకినాలుముగత్తై యుడై
యనాయిరుక్కిఱచతు
ర్ముకనాగిఱ తెయ్వముమ్.

ఇవర్కళిరువరుమిరణ్డు కార్య
త్తుక్కుక్కడవరాయ్ అధికారి
కళాయి తెయిరుప్పతు;
కుళవనైయుమ్ పుఱమడక్కి
యైయుమ్పోలే (తళిరో
ళియిత్యాది భోగప్రవణ
నాకైయాలే అప్ప
ర్సుకళై మెయ్ కాట్టుక్కొణ్డు
వడివైప్పేణిదేవర్కళుక్కు నిర్వా
హనాయిరుక్కిఱ ఇంద్రన్ తొడ
క్కమాక ఎవ్వకైప్పట్టలోకఙ్గళై
యుమ్ అవ్వవలోకఙ్గళిలుణ్డా
యెల్లాచ్చేతనరైయుమ్ తప్పాతే.

నాశ్రయించిపొందునదొకఫలము
గలదా చల్లనిచంద్రునిజడలలోగ
లవాడును) కార్యసాధక వేషముతోచు
టకు, జడనుధరించుకొనియుండి
నను దుర్ధ్యానముచే
సుఖమేప్రధానము గాగలవాడని
తోచునట్లు నాశముగలతామ
రనుగోసి, తలలోబెట్టుకొను
వారివలె, చల్లనిచంద్రునిజడ
యందుధరించినరుద్రుడును.

బ్రహ్మదేవుడును) ఆతనికి
కూడా, తండ్రియైసృష్టికిత
గునట్లునాల్గుముగములుగల
వాడైయున్నచతు
ర్ముఖుడను దేవుడును

వీరలిరువరు రెండుకార్య
ములకుదగిన వారలై అధికారు
లైగదా యుండునది;
కుమ్మరివాడును కూల్చువా
రలవలె చిగురువంటి
కాంతిమొదలుగొని భోగప్రవ
ణ్యముగలవాడగుటచే అప్స
రస్సులజూచుచూ
దేహము గాపాడి దేవతలకు నిర్వా
హకుడైయుండు నింద్రుడు మొద
లు గాగల లోకములన్నిం
టిని ఆయాలోకములందుండి
న, చేతను లందరినితప్పక

నిలనీరిత్యాది) అ
వర్గలెల్లార్కుమ్ కారణమాయిరు
క్కుఅ, భూతపఞ్చకముమ్ "శుడ
రిరువిశుమ్బుమ్"
ఎన్నతు ఉణ్ణామిడత్తిల్ మఱ్ఱు
నాలుక్కుము న్నే ఉణ్ణామ తాకై
యాలుమ్, అழிయుమిడత్తిల్
ఇవై యొழிన్దాలుమ్, తా శితితు
కాలమ్నిన్ఱు అழிయుమ తాకైయా
లుమ్; వన్దపుకరైప్పఱ్ఱు
(మలర్ శుడరిత్యా
ది చన్ద్రసూర్యర్ కళుమ్ మఱ్ఱుం
ముళ్ళమనుష్యాదికళుమ్ ఇవైయ
డైయు. (శితితుడక్ మయు
గ్గ. శితితాయ్ కొణ్డుడనే
మయు
గ్గ. శిలపేరుక్కుడచొల్లి
ఉన్బార్ పలరుణ్డానాల్, శోఱు
మట్టమామాపోలే రక్ష్యమాయ్
కొణ్డునానావాయ్ప్పకుకిఅ
పదార్థజళళవుపడుమ్బడియా
కవాయిఱ్ఱుం, తక్ వయిఱ్ఱు లే
వైక్కుఅపోతు

కణ్డపారిప్పిక్ పెరు
మై. ఇవైయడజ్గ అల్పమాయ్
కొణ్డునిన్ఱుఒన్ఱెవిడాతే
తన్బక్కలిలేకలళ అన్ఱిక్కు

భూమి, నీరు మొదలుకొని వా
రలందరికిని కారణమైయుం
డిన పంచభూతములును కిరణ
ములు గలిగి వ్యాప్తమగు ఆకాశమ
నునది యుండినప్పుడు తక్కి
ననాలుగింటికి ముందెయుండువద
గుటచేతను నసించునప్పుడు
ఇవి లేకున్నను తానుకొంచము
కాలముండి నశించునదగుటచే
తనే తెంచిన కాంతినిబట్టి
(వికాసకిరణములుగలయని మొదలు
కొని) చంద్రసూర్యులు తక్కి
నమనుష్యాదులు నివియ
న్నియు ఒక్కచోట వ్యామోహించున
ట్లు ఒక్కచోటనేయగుచుదానితో
భ్రమిం
పగా కొందరికి పెట్టమని చెప్పి
తినువారనేకులున్న అన్నము
తక్కువగునట్లు రక్షింపదగిన
దగుచు అనేకములై చేరనట్టి
పదార్థములు సంఖ్యగలవైయుండు
నట్లునది తనగర్భమునం
దుంచునప్పుడు "రక్షణాసాన మెక్కు
వై రక్ష్యములు తక్కువగానుం
డుటా" గనిపించినయుద్యోగాధిక
ము యివియన్నియు నల్పమ
గుచు నొక్కటి నొక్కటి విడవక
తనలోగలువగా అట్లుగాక

"శిఱ్ఱిఱుడల్ మఱైన్గ" ఎన్ఱు
పారమాయ్, ఓరాలన్దళిర్ నుళ్ళ
డ నవడివిలేకలశ,
(ఉడన్ ఉడల్) ఎన్గిఅవిడత్తిలే
నకరలకరఙ్గళుక్కొరు
విరోధమిల్లై. ఒరుపొరుట్టు
అప్పాడిఱ్ఱుమ్బుఱవతువ్
అకప్పడ) ఒరుపదార్థముమ్
పిఱ్కతిర్పడాతపడి
ఎల్లావఱ్ఱైయుమ్ (శరన్దు (వళ
యమ్వన్దాల్, మున్జత్తెక్కాట్టి
లుమ్వయిఱ్ఱై ఇళైత్తుక్కాట్టలామ్బడి
ఒరువికృతియిన్ఱిక్కేయిరుక్కై.
(ఓరాలిలైచ్చేర్న్దపెమ్పె
రు మామాయనై
యల్లతు) ఇవఱ్ఱైయిప్పడి
వయిఱ్ఱిలేవైత్తు తాన్ము
క్కివిరియాలే పవనాయిరు
ప్పదొరు, ఆలన్దళిరిలేకణ్వ
శల్ రుళినలమ్మాడైయ
ఆశ్చర్యశక్తియుక్తనైయొఴియ
[పాలన్ననతురువాయ్ ఏఴులల
కుణ్డు] "యశోదాస్తనన్ధయ
మత స్తవిముగ్ధమ్" ఎనున్బ
డి ముగ్ధమానవడివై
యుడైయనాయ్, సకలలోక
ఙ్గళైయుమ్వయిఱ్ఱిలే
వైత్తు. [ఆలిలైయిన్మేలన్ఱు

"ఒక్కచోట భ్రమింపగా"నని
పారమై, యొకమఱ్ఱిచిగురులో
నణగిన శరీరములోగలశి,
(ఉడన్ ఉడల్) యనుచోట
నకార-'న్'లకార-'ల్'ములకొక
విరోధములేదు (ఒక పదార్థమి
వతలబడకుండునట్లు సర్వము
లోబడునట్లు)క పదార్థమును
వెనుక వెన్నుపడిపోకుండునట్లు
న్నిటిని (గర్భమున దాచి) ప్రళ
యమేతెంచిన, మునుపటిక
న్నగర్భముకోమలమైకనిపించున
ట్లొకమార్పు లేకుండునట్లుండుట.
(ఒక మఱ్ఱియాకుపైచేరినమా, పె
ద్దయాశ్చర్యావహ చేష్టలుగల
సర్వేశ్వరునితప్ప) వీటినిట్లు
కడుపునబెట్టి తాను మొ
గ్గవిప్పక చివురైయుండు
నొక మఱ్ఱిచివురునందు నిద్
రించియుండిన నాయొక్క
ఆశ్చర్యశక్తియుక్తుని దప్ప
[కోమలవిగ్రహుడై, సర్వలోకము
లమ్రింగి] యశోదచంటివాని
నత్యంతవిముగ్ధుని" యనున
ట్లు, ముగ్ధమగు విగ్రహము
గలవాడై సర్వలోక
ములను గర్భమునందు
వేశి మఱ్ఱాకుపైనగాదు,

నీవళర్న్దతు మెయ్యే
న్బర్] ఆలిౝ మేలోరిళన్దళి
రిల్ కణ్వళర్న్దవీశౝ"
ఎన్ఱుఅపడియే, మిక్కఴివిరి
యాత ఆలన్దళిరిలే, ధరిక్కైక్కు
ఒరుయశోదాది కళిన్ఱిక్కే
యిరుక్క, నీకణ్వళర్న్దపళినవిత్తై
"మెయ్"ఎన్ఱు ఆప్తతమరానఋషి
కళ్ళెఴుంతానిన్ఱార్ కళ్. "కథన్వయం
శిశుశ్శేతే లోకేనాశముపాగతే
శాఖాయాం వటవృక్షస్య పల్లవేతు
శుచిస్మితః॥

ఎన్ఱాయ్యిఴ్ అవర్ కళెఴుంతుకిఱ
పాశురమ్. (ఆలన్ఱువేలై
నీరుళ్ళతో, విణ్ణి
తో, మణ్ణతో) అవ్వాల్ తాౝ
అన్ఱు,మణ్ణైక్కరైత్తుప్పొకట్టజలత్తిలె
యుళ తో? నిరాలమ్బనమానఆకా
శత్తిలెయుళ్ళతో? అన్ఱిక్కే,
కార్యాకారమ్ కులైన్దుకరను
కిడక్కిఱమణ్ణిలేయుళ్ళతో?
శోలైశూఴ్
కున్ఱెడుత్తాయ్శొల్లు
పరువమ్ నిరమ్బువతఱ్కుమున్నే
ఎఴుంపిరాయత్తిలే ఒరుపడి
ప్పడమలైయై ధరిత్తు
క్కొణ్డునిన్ఱనీశొల్లు
ఇతువుమొరు, ఆశ్చర్యమితే.

నీవు వృద్ధిజెందిన నిశ్చయమం
దురు] మరిప్రై నొకచివు
రునందు నిదురించిన యీశుడ
ను నట్లు మొగ్గవిప్ప
ని మరి చివురునందు ధరించుట
కొక యశోదాదులుగాక
యుండగా, నీవు నిదిరించినదీని
సత్యమని,మిక్కిలి ప్రియులగు ఋషు
లు వ్రాసినారు "లోకమునశించినద
గుచుండగా, వటవృక్షముయొక్క
శాఖయందుగల, చివురునందు
పవిత్రమగు నవ్వుగల శిశువుఎట్లు
బడుకొనెన"
ని, వీరలు,వ్రాయు
వాక్యము. (మఱ్ఱియా నాడుకట్టదె
గ్గరినీటిలోనున్నదో,ఆకసముననున్న
దో, భూమియందున్నదో ఆమరి
యానాడు మన్నును తీసివేసిన నీట
నున్నదా? నిరాధారమగు, నాకా
శమునందున్నదో? అట్లుగాక
కార్యాకారమునశించి కరగిపోయి
యున్న మట్టిలోనున్నదో?
(తోటలచే చుట్టబడియుండిన
పర్వతము నెత్తినావు, చెప్పుము
వయస్సు నిండకమునుపే
యేడవయేడునందో
కవిధముగా పర్వతమును ధరిం
చుకొని, నిలచినది నీవుజెప్పుము
యిదియొక యాశ్చర్యముగదా

ఇతువుమ్ శొల్లవేణుమ్. అ
తువుమ్ శొల్లవేణుమ్ ఇవై మూ
న్నుమ్, విస్మయమాయిరుప్పన
శిల, అఘటితఘటనాయిరున్దన.
"అవన్ పిన్నై, యివర్ కళుక్కుచ్చొన్న
ఉత్తరమేతు? ఎన్ను భట్టరైక్కే
ట్క, "అవన్దానుమ్" ఆళ్వార్వన్దాల్
కేట్కక్కడవామ్ ఎన్నుని నైత్తిరు
న్దాన్ కాణుమ్" ఎన్న పిన్నైయుమ్
"నీ సర్వాధారభూతనామి
త్తనై ప్పోక్క ఉన్నై యొళియ
వ్వులమ్బు యొన్ఱుకొణ్డు ఆధా
రమాకవల్ల తొన్ఱుణ్డో? ఎన్ను
అవన్ సర్వాధారభూతనాయిరు
క్కుం అపడియైక్కణ్డు ఇతోరా
శ్చర్యమే! ఎన్నువిస్మి
తరా ఊర్ ఎన్ను అరుళి
చ్చైతార్ ఇప్పడిప్పట్ట ఆశ్చర్య
యోగత్తైచ్చొల్లుకిఱతు
(పెరుమామాయన్) ఎ
న్ను అవనై యొళియప్పులమ్
బ్బకాల్ కాణిత్తెయ్వము
డైయోమో? నామ్మున్ను
"రక్షకనాకిఱేన్" ఎన్నుపచ్చై
యిడువిత్తుక్కొణ్డు శిలనాళ్
కళిన్దవాఱే తన్ వడివై కాట్ట
ట్టి "నానుమున్నైప్పోలే సాధకన్
కాణ్" ఎన్నుశొల్ల
అవనైవిట్టాఱ్పోలే ఎడుత్తు

నిదియును జెప్పవలెనది
యును జెప్పవలెను యీమూ
డును, ఆశ్చర్యములైయుండు
కొన్ని, అఘటితములైయుండిన
వాడు, పిదప, వీరలకు జెప్పిన
యుత్తరమేది? యని భట్టరునడు
గగా, ఆళ్వారులువొచ్చిన
యడుగగలమని "తలంచియుం
డినాడు సుమీ" యనిన తరువాత
నీవు సర్వాధారభూతుడవు
యుంతేకాక నిన్నుదప్ప
యివతల నొకటికొకటి యాధా
రము గాగలదొకటిగలదా? యని
వాడుసర్వాధార భూతుడైయుం
డెడి విధమును జూచి యిది
యొక యాశ్చర్యమే! యని విస్మి
తులగుచున్నార"ని
సాయించినారిట్టి యాశ్చర్య
యోగమును చెప్పుచున్నది.
గొప్పయాశ్చర్య గుణచేష్టితుడు)
ని వానినిదప్ప నివత
ల కాలుకాణి దైవముగల
వారలమా? మనము ముందర
"రక్షకుడ నగుచున్నా"నని కాను
కబెట్టించుకొని కొన్నాళ్లు
గడచినతోడనే తనశరీరముజూ
పి "నేను నీవలె కావ్యము" సాధించుకొ
ను వాడను సుమీ యని చెప్పగా
ఆరుద్యని విడచుబారివలె పట్టి

కృష్ణకేక్కు తానొఱు దేవతై
యుణ్డో ? నమక్కు మార్కణ్డేయ
నై "రక్షిక్కత్తక్క ఎన్రుకొల్లి
వచ్చైయిడువిత్తుక్కొణ్డు అ
న్తరమ్ జడయైక్కాట్టి
నానుమున్నైప్పోలే సాధ
కన్ ఒరుత
లైయెప్పడిక్కాణి
రుప్పతు ఎన్నై యాశ్రి
యియుఙ్గోళ్ ఎన్రుపి
ఱర్ కుచ్చొల్లుమ్ వార్తై
మెయ్ ఎన్రు విశ్వసిత్తిరుక్కుమ్బ
డిభ మిత్తాయాకా
తే. పోరు; ఉనక్కు ఆశ్రయణీయ
స్థలజ్కాట్టు" ఎన్రుకొడుపోయ్
సర్వేశ్వరనైక్కాట్టిక్కొడుత్తా

విడచుట కొక దేవత
గలడా? యనినమనకు మార్కణ్డేయు
ని "రక్షించెదనని చెప్పి
కానుకబెట్టించుకొని త
రువాత జడనుజూపి
నేను నీవలె కార్య సాధనకు "తప
మొనరించువాడను" ఒకప
క్షము నాశ్రయించి సుమీ
యున్నాను నన్నాశ్రి
యింపుడని యిత
రులకు జెప్పుమాటను
సత్యమని విశ్వసించియుండెడి
వ కారమును 'జూచి' పొరపడితివి
గదు రా, నీ కాశ్రయింపదగిన
స్థలము జూపుదునని గొనిపోయి
శ్రీమన్నారాయణుని జూపించినా

నిజే బ్రహ్మాణంనీలక
త్రాణ్య యాశ్చాన్యా దేవతా
స్మృతాః ప్రతిబుద్ధాన సేవన్తే
యస్మాత్పరిమితంఫలమ్॥

డుగదా "రుద్రుడు" (బ్రహ్మను రు
ద్రుని, యింకెవరు దేవతలుగా జెప్పబ
డు చున్నారో "వారిని" పెద్దలుసేవిం
పరేల నన్ను మిత ఫలమిచ్చువార

బ్రహ్మవైయుమ్ రుద్రనైయుమ్
ఎల్లా దేవతైకళైయుమ్ అఱివుడై
యరాయురుపార్ ఆశ్రయి

లగుటచే) బ్రహ్మనురుద్రుని
నందరు దేవతలను జ్ఞానముగల
వారలైయుండువారా శ్రయిం

యార్ కళ్ అతుక్కడియెన్నిల్ పరు దానికి మూలమేమనిన
పరమపురుషార్థలక్షణమోక్షత్తైలె పరమపురుషార్థలక్షణమోక్షమునందు
యివనుక్కు అపేక్షై యుణ్డానాల్ వీనికి కోరిక యుండిన యెడల
అవర్ కళ్ అతుకొడుక్కమాట్టార్ కళే దేవతలా మోక్షమునివ్వజాలరుగదా

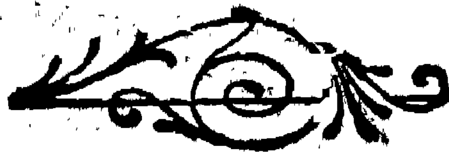
అవర్ కళుక్కు మోక్షప్రదత్వ	ఆ దేవతలకు మోక్షమిచ్చుశక్తి
మిల్లామైయాలే. ఇని యివ్వరుకే	లేకుండుటచే యికనివతల
శిలవర్గాయి తేకొడుప్పతు;	కొన్నింటినిగదా యిచ్చునది ;
అవై అల్పఫలమితే అవై	అవి యల్పఫలములు వాటిని
ఆవఙ ఇవనుక్కు కొడుక్కవు	శ్రియఃపతి వీనికి 'యీ ఫలములనివ్వ
మామ్, ఇవనవనుక్కు	గలడు వీడు వానికియివ్వ
కొడుక్కవు మాయి తేయిరుప్పతు	నూగల వాడై యుండునది.
స్కన్దరుద్ర మహేన్ద్రాద్యాశ్రప	కుమారుడు రుద్రుడు మహేంద్రా
తిషిద్ధాస్తుపూజనే"	దులు పూజింపరాని వారలు"
"తిరువడి తన్నామమ్మఱన్ద	శ్రియఃపతినామము మరచినను
మ్పుఱన్తొழுమాన్దర్	దేవతాన్తరముల సేవింపనిదాసుల
ఎన్తక్కడవతితే భర్తావిన్ప	నియున్నదిగదా భర్తయందా
శ్శాలానుకూల్యమఱ్ఱిరుక్కభర్త్ర	దరము లేకుండినను, వేరు
న్తరపరిగ పామ్పుణ్ణాతొழிకై	పురుషుల నాశ్రయింపమి
యితేవివళ మనుక్కాకై	గదా యీ స్త్రీ వానికి భార్య యగు
యాశిజతు. భగవత్ప్రావ	యనునది. భగవత్ప్రావ
ణ్యమ్, క్రమత్తిలేపిఱక్కవు	ణ్యక మము, క్రమముగా గలిగిన
మామ్. ఇవనుక్కు మున్దుఱ	గలుగనీ. యీతనికి, ముందర
వేణ్డువతు దేవతాన్తరప్ప	గావలసినది, ఇతర దేవతాప్ప

ర్యమణుకైయిటే ఇ	ర్యనము విడచుటగదా, యీ
తు	దేవతాన్తర సమ్బంధము లేకుండు
ణ్డానాల్ యోగ్య	ట మాత్ర ముండిన యోగ్య
తైక్కిడక్కుమిటే. 2	త చెడకుండునుగదా

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై సాయించిన, తిరువాశిరియ,
వ్యాఖ్యానము ముగిశినది.

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై తిరువడిక ళేశరణమ్
దాశరథి లక్ష్మణాచార్యాణామ్
పుత్రేణ వేఙ్కటాచార్యేణ
కృతమూలార్థవ్యాఖ్యానమ్
సమ్పూర్ణమ్

కృత్వాకృచ్ఛం బహువిధమహం, శోషయిత్వాచ దేహమ్
జ్యేష్ఠపుత్రే, జడమతిరహో, తాడితస్తేనహస్తాత్
పుత్రాజ్ఞాయా, బహువిశసనా, వ్యర్థకృత్యం మదీయం
లోకాదోక్త్యా, కృతమతిరహం, ధన్యఏవాస్మిభూయః

దాశరథి.

—(కాలక్షేపకూటవిషయము)—

హైద్రాబాదులో ఉ॥ వే॥ ప్ర, విద్వాన్ ఉపనా సత్న శ్రీమాన్ దాశరథి వేఙ్కటాచార్యులవారు సాయించుచున్న తిరుప్పావైవ్యాఖ్యానము శా[illegible]లములై సానందముగా జరిగి శ్రీవచనభూషణము సాయించుచు సంప్రదాయ ప్రచారము బాగుగాజరుపుచున్నారు.

ఇట్లు.

దాశరథి కాలక్షేపకూట కార్యదర్శి

కందాడై నర్సింహాచార్యులు.

రాజపోషకులు.

శ్రీమాన్ కందాడై నరసింహాచార్యులగారు హైద్రాబాద్.

,, జియ్యర్ వేంకటనరసింహాచార్యులగారు అగ్రహారీకు బొల్లంపల్లి.

,, మ॥ రా॥ శ్రీ కొంపల్లి నరహరిరావు, సిరిస్తేదారుగారు, హైద్రాబాద్.

,, మాటేటి తిరుమలరావు గిర్దావర్ పేష్కారు దేశపాండ్యగారు, గార్ల.

,, బోయినపల్లి నరసింగారావుగారు, చిత్తలూరు.

,, లింగాల బండారెడ్డి దేశముఖ్ గారు, నారాయణపురం.

,, గడ్డం వేంకట నారసింహారెడ్డి దేశముఖ్ గారు, చెరుకుపల్లి.

,, ములుగు నారాయణరెడ్డి దేశముఖ్ గారు, వెంకటాపురం. అగ్రహారం.

,, లింగాల రంగారెడ్డి దేశముఖ్ గారు, లింగాలగణపురం.

,, మునుకుంట్ల వేంకటనారాయణరెడ్డి దేశముఖ్ గారు, యిటుకులపాడు.

,, చేపూరి గోవిందరావు వకీలుగారు, మానుకోట.

,, చక్రవర్తుల వేంకటనరసయ్యగారు, పటూరి నాగవరం.

,, శ్రీమతి, మైలవరం మూడవ రాణీగారు, మైలవరం.

,, స్నాకల జగన్నాథరెడ్డి దేశముఖ్ గారు, పిండిప్రోల్.

,, జగన్నాథ్ ప్రసాద్ మోరియా, ఖమ్మంమెట్టు.

,, లంకా వెంకటనర్సయ్యసూరి వకీలుగారు ఖమ్మంమెట్టు.